

மார்க்கம்

காலாண்டு சஞ்சிகை

மலர்-3, இதழ்-1, 1998

- ★ தாராண்மை வாதம்
- ★ வீக்கம்: ஒன்றா, இரண்டா?
- ★ தனியார் இலாபம்
- ★ மதிப்பிறக்கம்
- ★ வர்த்தக அற்புதம்
- ★ தேசிய கடன்கமை
- ★ அரசும் சந்தையும்

வெளியீடு
மார்கா நிறுவகம்

மார்கா நிறுவகத்தின் நூல்நிலைய வசதிகள்

மார்கா நூல்நிலையத்தில் விசேடமாக இலங்கை மற்றும் ஆசியப் பிரதேசங்களில் சமூக விஞ்ஞானங்களுடன் தொடர்பான பரந்தளவான நூல்கள், பருவகாலச் சஞ்சிகைகள் மற்றும் அறிக்கைகள் உள்ளன. இவற்றில் பின்வரும் விசேடமான திரட்டுக்களும் காணப்படுகின்றன.

- * இலங்கை பற்றிய நூல் திரட்டுக்கள்
- * மார்கா வெளியீடுகள்
- * மார்கா நிறுவகத்தின் ஆய்வு அறிக்கைகள்
- * ஏனைய ஆய்வு அறிக்கைகளும் வெளியீடுகளும்
- * ஹன்சாட்
- * இலங்கைப் படங்கள்
- * உலக வங்கி மற்றும் ஐ.நா.வெளியீடுகள்

நூல்நிலையத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் பின்வரும் வசதிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளன.

- * அறிக்கைகளை ஒளிப்பிரதி செய்தல்.
- * நூல்கள், வெளியீடுகள் பற்றிய கண்ணி மயப்படுத்தப்பட்ட தகவல்களைப் பெறல்.
- * நூற்பட்டியல் தொகுப்பு

போதுமக்கள் நாளாந்த, மாதாந்த, வருடாந்த அடிப்படையில் அங்கத்தவராகச் சேர்ந்து கொள்ள முடியும்.

கிழமை நாட்களில் காலை 9.00 மணி தொடக்கம் மாலை 4.00 மணிவரை நூல்நிலையம் திறந்திருக்கும்.

இடம்: 93/10 துட்டகேம்பு வீதி, கிரிலப்பன், கொழும்பு 6.

✓ 330

மார்க்கம்

சமூக பொருளியல் பண்பாட்டு ஆய்வுச் சஞ்சிகை

மார்க்கம்

மார்கா வெளியீட்டு ஆலோசனைக் குழுவினுபதி கலை
 கலாநிதி கொட்டிரே குணத்திலக
 கலாநிதி உல்லவத்த ஆராச்சி
 திரு. திலக் சந்திரசிறி
 பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி
 பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

ஆசிரியர்

அன்றனி நோபேட்

அச்சப்பதிப்பு

யுனி ஆர்ட்ஸ் (பின்றவேட்) லிமிடெட்
 இல. 48B புனுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு - 13.

இச் சஞ்சிகையில் வெளியாகும் சகல கட்டுரைகளும்
 பதிப்புரிமை கொண்டவை. ஆனால் அக் கட்டுரைகளை
 ஆசிரியரின் அனுமதியிடன் மீளப்பிரசரிக்க முடியும்.

* நூற்று முடிவுகள் தொடர்வை

பொதுமக்கள் நாள்தே, வார்த்தை, வருடாந்த வில் தொடர்வை
 வேண்டு தொள்ள முடிவுகள் இயிரிலை

மிழமை நாட்களில் காலை 9.00 முதல் தொடர்வை வில் 4.00 முதல்
 நால்தினையம் திறந்திருக்கும் தொடர்வை 01.00

இடம்: 93/10 துட்டோலை வெப்பாலை, கொழும்பு
 ஓ. - முறைகள்
 10028, 10028 சிபாஸ்காலி

b (4) 178

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1.	தாராண்மை வாதம் பற்றிய வரையறை	01
2.	வீக்கம்: ஒன்றா? இரண்டா?	13
3.	எவ்வளவு தாழ்ந்த நிலைக்கு அவர்கள் செல்ல முடியும்?	23
4.	தனியார் இலாபம், பொதுச்சேவை	33
5.	பற்றாக்குறைகளுக்குச் சார்பாக...!	44
6.	பெரிதும் மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்ட கோட்பாடு	54
7.	வர்த்தக அற்புதம்	64
8.	நரகத்திலிருந்து வரும் அற்ப பணம்	73
9.	தேசிய கடன்க்கைமை	83
10.	அரசும் சந்தையும்	94

வ்கக்க்டாராபலி

வ்கக்ப

10	ஏனையாகம யிழிப் வ்தால வகங்னாராது	.1
11	ஊபங்ரைஇ ஊறங்கு :வ்கக்கீ	.2
12	குக்கைக்கு சுற்புாது மாவலம்ளா ?வ்மஷவு இல்லை ர்கர்மலை	.3
13	மெசுவிச்நாபலி ,வ்பாஸை ர்மாயிலை	.4
14	!...காபர்கா உக்குக்கடைக்காழிப்	.5
15	குபப்பாகவி ப்பப்யய்க்கி வ்கக்குப்பிலை	.6
16	வ்குபற்றுல கதுக்கரை	.7
17	வ்னபப பற்று வ்குல குஞ்சுகிழுக்கரை	.8
18	யகைங்பை யசிதுவி	.9
19	வ்மகுக்குற்ச வ்கரை	.10

தூயவழுப்பில் ஸ்ரீகண்ணா இங்கே நொடிக்கிள்ளும் சுப்பி பத்திராாரு வ்யப்புத்துக்கு குறிப் பிரிக்கப்பட சீலி கூபங்கா ப்தாஸ்வகன்னாராது ஸ்ரீக்ஷத்துக்கு ஸ்ரீக்ஷத்துக்கு குறிக்கு துற்கு கூபங்கா, சைஞ்சூலிலுரிலுப்பில் வரிமாக்கு கூக்குக்கு கூபிலுக்கு என்ன ரங்காந்து கூத்துக்கு சூபிக்குப்பிப்பாப ஸ்ரீக்காஶி வரிமாக்கு கூத்துக்கு (பெரிடி heiro) வ்ருக்கிளாது ப்ரபாமு ஸ்ரீகுமாக்கு யவின்கூத்து ப்பக்குத்துக்கு கூபங்கா யக்கு கூவயாய்சி ஸ்ரீக்காஶி ஸ்ரீக்கிளாது ஹாஸ்தி ஸ்ரீகு என்ன ப்தாஸ்வகாப்பக்குத்து (ப்தாஸ்வருப்புத் து) தூங்கிளாக்கி வக்காாகு பான்பிளாக்குத்து ஸ்ரீக்காாச வக்காாகு (ஸ்ரீக்கிளக்கிளிகுதி விருங்காவி கக்குறவங்காக்கி யவின்கூத்துப்புத்து சீலி கூத்து கூவயார்ப்புத்து

1

தாராண்மை வாதம் பற்றிய வரையறை

சுயதிருப்பதியின் அழிவுகள் (The perils of complacency)

விருங்காவி கக்குறவு காந்திப்பி கூது ஸ்ரீக்காஶி யவின்கூத்து, ஸ்ரீக்கிளக்கிளாக்கி தாராண்மைவாதம் என்னும் சொல் மிகவும் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு துஷ்டிப்பிரயோகங்களுக்குள்ளாகி இன்று பொருளாற்றாகிவிட்டது. இது வருந்தத்தக்கது மட்டுமன்றி அபாயகரமானதும்கூட. இன்று அமெரிக்க அரசியல்வாதி மீது கடுமையாக மேற்கொள்ளப்படக்கூடிய வார்த்தை தாராண்மைவாதி என்பதாகும். பொப் டோல், திரு. பில் கிளின்டனுக்கு எதிராக சனாதிபதியாகத் தேர்தலில் பிரசாரம் செய்தபோது சிறந்த வார்த்தைகளையே பயன்படுத்தினார். கிளின்டன் அவ் வார்த்தையில் ஒரு பொருஞ்சில்லை என்று கூறிச் சிரித்தார். இன்றைய அமெரிக்க வழக்கில் தாராண்மைவாதி என்பவன் பழைமைவாதிக்கு எதிரானவன், ஜேரோப்பாவில் சோஷலிஸ்ட் அல்லது சமூக சனாயகவாதிக்கு ஒப்பானவனே அமெரிக்கத் தாராண்மைவாதி. அதாவது தாராண்மைவாதி என்பவன் அமெரிக்காவில் பெரிய அரசாங்கத்தையும், அதிக வரிகளையும், அதிக அரசாங்கச் செலவுகளையும் ஆதரிப்பவன். பொது நன்மைக்காக பொருளாதார சுதந்திரங்களைக் குறைக்குமாறு கோருபவன் என்றே கருதப்படுகின்றான்.

ஆனால் ஜேரோப்பாவில் தாராண்மைவாதிக்கு வழங்கப்படும் வரையறை வேறுபட்டது. சோஷலிஸ்ட்களுக்கு எதிரானவனாகவே அங்கு தாராண்மைவாதி மதிக்கப்படுகின்றான். ஜேரோப்பிய தாராண்மைவாதி குறைந்த அரசாங்கக் கட்டுப்பாடுகளை விரும்புகின்றவன்; சமுதாய நலன்களை விட உரிமைகளே மேலாணவை என வாதிடுபவன். வரலாற்றாசிரியர்கள் இத்தகைய கருத்துக்கே முதலிடம் தரப்படல் வேண்டும் என்பர். ஆயினும் இன்று ஜேரோப்பாவிலும் இத்தகைய சிந்தனையுடையோரைப் பழைவாதிகள் என்றும் கருதுவர். எனவே அமெரிக்காவில் தாராண்மைவாதி என்பதன் மூலக் கருத்து மாற்றமுற்று அதன் எதிர்க்கருத்தே அதற்கு வழங்கப்படுகின்றது. ஜேரோப்பாவில் இன்றைய அரசியல் வழக்கிலிருந்து தாராண்மை வாதம் என்பது நீங்கி வருகின்றது. அதாவது அச்சொல் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது, வழக்கிலிருந்து அகன்று வருகின்றது.

இக்குழப்பம் நாளாந்தப் பேச்சு வழக்கில்தான் உண்டு எனக்கூறி விடமுடியாது. அரசியல் தத்துவத்தில் தாராண்மைவாதம் என்பது சில சமயங்களில் பரந்த கருத்தில் எதனையுமே விட்டுவிடுவதில்லை, அதாவது அதற்கு எதுவித பொருளுமில்லை. லொக்கின் பாரம்பரியத்திலிருந்து வந்தவர் என்ற முறையில் தத்துவஞானி நோபர்ட் நொலிக்கும் (Robert Nozick) ஒரு தாராண்மைவாதியே. நொலிக்கின் நோக்கில் நியாயமான சமூகம் என்பது குறைந்தபட்ட அரசையே கோருகின்றது (ஆட்சியறுவாதம், அரசு, கற்பனாவாதம் என்ற நூலில் இவ்வாறு தெரிவிக்கின்றனர்) தாராண்மை வாதிகளின் சிந்தனையின்படி அரசாங்கம் சட்டபூர்வமான ஒரு சில தொழிற்பாடுகளையே கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தத்துவஞானி ஜோன் ராவல்ஸை (John Rawls) ஒரு தாராண்மை வாதியாவர். ஆனால் இவர் பெந்தாம், மில் போன்றோரின் மற்றொரு வேறுபட்ட பாரம்பரியத்தில் வந்தவர். தமது கருத்தை “நீதிக் கோட்பாடு” என்ற நூலில் விளக்கியுள்ளார், அவருடைய நோக்கில் அரசு பெரிதாக இருக்கல் வேண்டும், அதன் பணி பிரசைகள் மத்தியில் வருமானத்தைப் பங்கீடு செய்வதாய் இருக்கல் வேண்டும்.

சாதாரணமாகக் கூறுவதாயின் தாராண்மைவாதி திரு. நொலிக்கின் தத்துவம் பிரித்தானியா அல்லது அமெரிக்காவின் முக்கிய பழைமைவாதச் சித்தாந்தத்தின் வலதுசாரிச் சார்புடையது. தாராண்மைவாதி ராவல்ஸைன் தத்துவம் சமூக சனநாயகவாத சித்தாந்தத்தின் இடதுசாரிச் சார்புடையது. தாராண்மைவாதம் இப்படி மிகக்குறைவான தகவல்களைத் தருமாயின் பொதுமக்கள் வழக்கில் அச் சொல் சிர்கேட்டைவது பற்றி ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்! திட்டவுட்டமான பொருள் எதுவென்பதைத் தேடுவதே சிறந்த வழி.

தாராண்மைவாதம் பற்றிய ஜேரோப்பிய சிந்தனையா அல்லது அமெரிக்க சிந்தனையா இறுதியில் நீதித்து நிலைக்கக் கூடியது என்பதை விடுத்து மற்றொரு முக்கிய விடயத்தை நோக்குவோம்.

வெளிப்படையாக முரண்பட்ட இரு விடயங்கள் உள்ளன என்பதே உண்மை. இவற்றில் முதலாவது கிளின்டனும் போப் டோலும், ஜோன் மேஜரும், டொனி பிளேரூம், நோபர்ட் நொலிக்கும், ஜோன் ராவல்ஸைம் லொக், பெந்தாம், மில் ஆகிய யாவரும் தாராண்மைவாதிகளே. இச்சொல்லை எவரும் அறிவு பூர்வமாக விளங்கும் பொருளில் அவ்வாறுதான் கூறமுடியும். இரண்டாவது, இவை எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய வகையில் அதனை வரையறை செய்தாலும் “தாராண்மைவாதம்” என்பதற்கு மற்றொரு முக்கிய கருத்து உண்டு. உறுப்பினர் தொகை மிகப்பரந்த அளவின்தாக இருந்தபோதிலும் “தாராண்மைவாதி” என்ற பெயரைப் பெறுவதிலுள்ள முக்கியத்துவம் என்ன என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பது, ஏன்

தாராண்மைவாதம் பெறுமதி மிக்கது என்பதைப் பார்ப்பதற்காகும். இது தாராண்மை வாதத்தை வரையறை செய்யும் முயற்சி மட்டுமல்ல, அதனைச் சரியானது என்பதனை விளக்கிச் செய்யப்படும் முயற்சி என அதனைக் கொள்ள வேண்டும்.

சுதந்திரமும் அதன் வரம்புகளும்

கடந்த முன்று நூற்றாண்டுகளாக தாராண்மைவாதிகளுக்கிடையே பல பினக்குகள் இருந்து வந்துள்ள போதிலும் ஆரம்பகாலச் சிந்தனையாளர்கள் எடுத்துக்கூறிய சில அடிப்படை நம்பிக்கைகள் தொடர்ந்து முக்கியத்துவம் பெற்று வந்துள்ளன. இந்நம்பிக்கைகள் யாவும் பெரிய சமூகக் குழுக்களின் நிர்ப்பந்தங்களிலிருந்து தனிநபர்களின் அந்தஸ்தைப் பாதுகாப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.

தனிநபர்களுக்கான சுதந்திரங்களின் எல்லைகளை வரையறை செய்வதற்கான தேவையை தாராண்மை வாதிகள் பெரும்பாலும் இனங் கண்டுள்ளனர். ஆனால் இவ் எல்லைகளை எப்படிப் பிரிக்க வேண்டுமென்பதை விபரிக்கும் பொழுது தாராண்மை வாதிகள் (Liberals) தனிநபர்களினை மேன்மைப்படுத்தும் போக்கினையே கொண்டுள்ளனர் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரியும். ஒரு தாராண்மைச் சமூகத்தில் தீங்குமிக்க தத்துவங்களினால் வழங்கப்படும் சுதந்திரத்தின் நோக்கமானது மில்ல் என்பவரின் விளக்கங்களில் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

இந்த நோக்கமைப்பதை நோக்கமாறு பெற்றுப் படிக்க வேண்டும் என்று நாகரிகமடைந்த சமூகத்தின் எந்தவொரு அங்கத்தவர் மீதும் அவரின் விருப்புக்கு எதிராகப், பிரயோகம் செய்யப்படக் கூடிய அதிகாரத்தின் ஒரே நோக்கமானது. மற்றவர்களுக்கு அவன் தீங்கிழைப்பதைத் தவிர்ப்பதாகும். அவன் ஒழுக்காதியாக எவ்வளவுதான் நல்லதன்மை படைத்தவனாக இருந்தாலும் இவ்விடத்து அதுபோதுமானதல்ல.

தனிநபர் சுதந்திரங்களின் மீது தடைகள் அவசியம் என்பதைப் பழம் தாராண்மைவாதிகள் ஏற்றுக்கொண்டாலும் ஏனையவர்களைப் புண்படுத்தும் சுதந்திரங்களை மட்டுமே தடைசெய்தனர். சிலவேளாகளில், தமது சொந்த நலன்களுக்கு தனிநபர்கள் தாமே சிறந்த நீதவானாகவும் இருக்கலாம். சிலவேளாகளில் அவ்வாறு இருப்பதில்லை. ஆனால், ஏனையவர்களின் சமூகநலனுக்கு அது இடர்தாவிட்டால் அவன் நீதிவானாக இருக்கலாம். இதன் முக்கிய கருத்து சுதந்திரம் மீறப்படுமாயின் அதனை நிருபிக்கின்ற பொறுப்பு மீறியவனையே சார்ந்தது.

தனிநபர்கள், தனது செயற்பாடுகள் எவருக்கும் துன்பம் விளைவிக்காது என நிருபிக்கத் தேவையில்லை. அரசு அவனது சுதந்திரத்துக்கு எல்லையிடுகின்றது. ஒருவருடைய சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் அரசு சரியாகச் செயற்படவேண்டுமாக இருந்தால், தான் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பதனை நிருபிக்க வேண்டும்.

இத்தகைய முறையில் தீங்கு விளைவிக்கும் தத்துவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளது எனினும் அவை பல விபரணங்களுக்கான ஒரு சந்தர் ப்பத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது. ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறுவகையான தாராண்மைக்கு ஆக்ரவாக உள்ளன. முதலாவது முக்கியமான “மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவித்தல்” என்பதன் கருத்து யாது? எனது நுகர்வு மக்களைப் பாதிக்குமா? பொன்ட் வீதி, ரொடியோ வீதிக்கு நான் செல்வதைக் தடைசெய்ய முடியுமா? எனது ஆபாசமான நாவல் அவர்களைக் கெடுத்துவிடுமா? அது தடைசெய்யப்பட வேண்டுமா?

தனிநபர்களிடையே காணப்படும் ஒவ்வொரு பொருளாதார இடையீடுகளும் மூன்று பகுதியினர் மீது தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும். இத்தகைய சில வெளியம்சங்கள் (உதாரணமாக, மாசடைதல்) ஒழுங்குவிதிகளைப் பொறுத்தவரையில் சார்பளவில் முரண்பாடற்ற விடயங்கள் - அதாவது சுதந்திரத்துக்காக மற்படுகின்றது. ஆனால் வெறு வித்தியாசமான வெளியம்சங்கள் பொருளாதார வாழ்வில் பரந்து காணப்படுகின்றன. நான் சில பொருட்களை வாங்குவதற்கு விரும்பும் பொழுது அதனால் விலையும் உயர்த்தப்பட மற்றவர்களும் அதனைச் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய தீங்குகளைத் தடைசெய்வதற்கான முயற்சியானது சந்தைப் பொருளாதாரச் சிந்தனையுடன் இணைந்து செல்லவில்லை. இச் சிந்தனைக்குத் தாராண்மைவாதிகள் எல்லாரும் தங்களை அர்ப்பணித்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“நாகரிகமடைந்த சமூகம்” என்று மில் கூறுவதைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். தீங்கு தத்துவத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூட வறும் எந்தச் சமூகமும் நாகரிகமற்றதாகவே இருக்கும். இவருடைய கருத்து என்னவென்னில். நாகரிகமடைந்த மக்கள் மாத்திரமே (முதிர்ச்சியடைந்த மற்றும் கல்வியறிவுபெற்ற மக்கள்) சுதந்திரத்தை மிக அறிவு பூர்வமாகப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள் என்பதே. இத் தத்துவம். சிறுவர்களுக்குப் பிரயோகிக்கப்பட முடியாது. அதிகாரம் என்பதை அவர்களின் மீது சரியாக நடைமுறைப்படுத்த முடியும். ஆனால் அவர்களது நன்மைக்காக இருந்தாலன்றி அவ்வாறு வயதுவந்தோர் மீது விதிக்கு முடியாது. நாகரிகமில்லாதவர்களைப் (Barbarians) பொறுத்தவரையில் இது மிகவும் உண்மையானது என மில் கூறுகிறார். இவர்கள் மக்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, எல்லா மக்களுக்கும் சுதந்திர உரிமைகளின் முழுத்தொகுதியும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை.

மாறாக, தமது பொறுப்புக்களை உணரும் திறமை அவர்களிடம் இருக்கின்றது என்ற தராதரத்தின் நிமித்தம் அவர்களுக்கு இது விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது நாகரிகமடைந்த சமூகத்தின் அங்கத்தவர்கள் என்பதற்காக எனலாம்.

இச்சிந்தனை ஊற்றுக்களில் இருந்துதான் கல்வி மற்றும் சமத்துவ சந்தர்ப்பங்களுக்கான சுதந்திர பேரர்வும் தோன்றியது. இத்தகைய விசேஸ்டான் அம்சத்தில் வைத்துப்பார்க்கும் பொழுது ஒரு நாகரிகமடைந்த சமூகம் மட்டுமே ஒரு சுதந்திர சமூகமாக இருக்கும். இங்கு கூறப்படாமல் இருக்கும் விடயம் என்னவெனில், அல்லது தெளிவற்றதாக இருக்கும் அம்சமானது “தீங்குகள்” (Harms) என்றால் எதனைத் தாராண்மைவாதிகள் கருதுகின்றார்கள் என்பதே. மற்றது, எத்தகைய சூழ்நிலைகளில் மக்கள் தாராள சுதந்திரத்திற்கான (Liberal freedoms) தகுதியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள் என்பதும் தெளிவற்றதாக உள்ளது.

இத்தகைய பிரச்சினைகள் ஆரம்பத்திலேயே காணப்படுகின்றன. சில தாராள சுதந்திரங்கள் முரண்பாட்டில் சிக்கிக் காணப்படுகின்றன. அளவுக்கு அதிகமான, பாரிய பிரச்சினைக்குரிய மூலமாகவே உள்ளது. உதாரணமாக, அரசானது தனது பிரசைகளுக்கு உரிமைகளைத் தட்டைசெய்யாது சுதந்திரம் அளிப்பதாக இருந்தால் மக்களிடமிருந்து குறிப்பான சில வளங்கள் அரசுக்குத் தேவைப்படும். காவல் துறையினருக்கு சம்பளம் வழங்கவேண்டும். திரு.நோசீக்கின் தாராண்மை (NOZICK'S liberal state) அரசில் கூட அரசாங்கமானது சில சொத்துக்களை முடக்கியது. இன்னொருவரின் முதுகின் மீதே மற்றவரின் சுதந்திரம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

பொதுவாக, இரண்டு சுதந்திரங்களுக்கிடையே ஒரு தெளிவான வேறுபாடு காட்டப்படுகின்றது. எதிரான தன்மை கொண்டதாக, சட்டாந்தியற் ற அதிகாரத்திலிருந்து வரும் சுதந்திரம் நேரான தன்மையுடையதாக, சுதந்திரம் ஒரு நல்ல வாழ்வுக்கு வழிகோலுகின்றது. முதலாவது வெளித்தலை யீட்டிலிருந்து தனிநபரைப் பாதுகாக்கின்றது. இரண்டாவது அது எப்பொழுதும் தேவைப்படும் என்பது. அரசின் குறைந்தபட்சப் பாதுகாப்புக் கடமையை ஆதரிக்கும் தாராண்மைவாதிகள் கூட சில வெளிப்படையான சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பது அரசின் பணியைக் கருதுவா. சொத்துரிமைகளைப் பாதுகாத்தல், ஒப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தல் பேண்றவற்றில் அரசின் பணிகளை இவ்வாறே நோக்குதல் வேண்டும்.

பெரும்பாலான பழம் தாராண்மைவாதிகள் இது தொடர்பாக மேலும் விவாதிக்கும் பொழுது, வரிய மக்களுக்கு அரசு நிவாரணங்களைக் கட்டாயம் வழங்கவேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். சமூகத்தில் தமக்குரிய முழுப் பங்கினையும் மக்கள் உணர்ந்து செயற்படும் பொழுது குறிப்பாகக் கல்வி போன்ற சேவைகளையும் வழங்க வேண்டும் என விவாதிக்கின்றார். சில பாராட்சி மாதிரி கூறியில்லை. கவனமாக வெப்புவைப்படுகின்றார். சில

தாராண்மைவாதிகள் மேலும் விவாதிக்கும் பொழுது, செல்வந்தர்களிடமிருந்து வறியோருக்கு வருமானத்தைப் பரிமாற்றும் கோரிக்கையைக் கொண்ட பங்கீட்டு நீதியின் கருத்தியலை அழுத்திக் கூறுகின்றனர். வறுமையிலிருந்து அவர்களை மீட்பதல்ல ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க வருமானப் பங்கீட்டினை அடைந்து கொள்வதே முக்கியம். இது பற்றிய நவீன உதாரணத்துக்கு ராவல்ஸ் கோட்யாட்டினைக் (Rawls's theory) குறிப்பிடலாம். இதனை அடியொட்டி நவீனமைமான பொதுநலன் அரசினை விருத்தி செய்துகொள்ளமுடியும். இத்தகைய ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சிந்தனைக் கூடத்தினைச் சேர்ந்த தாராண்மைவாதிகள் அதன் சட்டபூர்வத் தன்மையை உறுதிப்படுத்துகின்ற வெவ்வேறு வழிகளைப் பிரேரித்துள்ளனர்.

இத்தகைய சிக்கலான, நிச்சயமற்ற நிலைமைகளில் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறுவகையான தாராண்மை வாதத்துக்குரிய கருத்துக்களை உருவாக்கியுள்ளனர். "தாராண்மை" (Liberal) என்ற பதம் மிகப் பரந்ததாகச் செல்கின்றது என்பது ஓர் ஆச்சரியத்துக்குரியதன்று. ஆனால் எல்லா தாராண்மைவாதிகளும் ஒரு விடயத்தில் இணக்கம் காணுவதில்லை என்பதிலும் பார்க்க ஒரு விடயத்தில் பொதுவானதோரு நோக்கினைக் கொண்டிருக்கின்றார்களா? என்பதுதான் மிக முக்கியமானது. அவ்வாறு இருப்பின், தாராண்மை என்ற பதமானது சில நோக்கங்களை அடைந்து கொள்வதற்கு நெகிழிச்சியுடையதாக இருக்கும்.

தாராண்மை வாதத்தின் ஒரு தாராள அம்சம் (A Profusion of Liberalisms)

பில் கிளின்டன், ரொபர்ட் டோவி மற்றும் நியூட் கிங்ரிஸ்சு ஆகியோர் யாவரும் தாராண்மைவாதிகளா? என்றால் அதற்கான பதில் சர்று எதிரானதாகவே இருக்கும். உண்மையில் அவர்களை எது பிரிக்கின்றது எனப் பார்க்கும் பொழுது அதிலும் பெரிதாக அவர்களை இணைத்து வைக்கின்றது அதிகமாகும். வெள்ளை அமெரிக்க மனிதனாக இருப்பது என்ற விடயத்துக்கு அப்பால் இவ் அரசியல் வாதிகள் பொதுவான தன்மைகளை அதிகம் கொண்டிருக்கவில்லை. இவ்வாறு சொல்வது ஒரு தவறாக இருக்கலாம். இது வெளிப்படையான ஒரு விடயமே. இம் மூவரும் ஒரு தாராண்மைச் சமூகத்தில் உள்ள ஒரு நம்பிக்கையை மேலே வரையறுத்து போன்று பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். அதாவது, ஒரு சமூகம் அரசியலமைப்பின் அடிப்படையிலான அரசாங்கத் தினையும் (மனிதர்களினாலன்றி, சட்டங்களின் மூலம் ஆட்சி செய்கின்ற), சமய சுதந்திரம், சிந்தனை, கருத்துவெளிப்பாடு மற்றும் பொருளாதார இடையீடு என்பவற்றை அளிக்கின்றது. ஒரு சமூகத்தில் தனிநபர் சுதந்திரத்தின் (Individual Liberty) மீறல்கள் நியாயப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதனால் என்ன? என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இந்த வரையறையின் காரணமாக, அமெரிக்க தேசிய நீரோட்ட

அரசியலில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் தாராண்மை வாதிகளே. அமெரிக்காவின் அரசாங்க முறைமையானது, தவறுகள் இருந்தாலும் உலகத்தின் ஒரு முக்கியமான, மிகவும் வெற்றிகரமான தாராண்மை வாத-அரசியலமைப்பு பகுதியாகும். மேற்கிழவுள்ள அரசாங்க முறைமைகள் எல்லாம், அதில் காணப்படுகின்ற அரசியல் வாதிகள் கூட தமக்கிடையே போட்டியான கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் தாராண்மை வாதிகளாகவே உள்ளனர் என்பது உண்மையே. அவர்கள் தாராண்மை வாதிகளாகவே காணப்படுகின்றனர். ஏனெனில், அவர்கள் அம்முறைமையின் அங்கமாக விளங்குகின்றனர். தமது எண்ணங்களை வரையறை செய்வதுடன் அவற்றில் பங்கும் கொள்கின்றனர். முழுமூலமாக விவரிதிக்கும் உருவாக்கப்பட்டாலும் இந்நிலையில், கோபமும் வெறுப்பும் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டாலும் மேற்கு நாடுகளின் அரசியல்தீயான சச்சரவுகள் நண்பரிகளிடையே விவாதத்தக்குரியதாக உள்ளன. தாராண்மை வாதம் மிகவும் உறுதியற்று என்பதற்கு இது சான்று எனக் கற்றுமிடியாது. மாறாக, மேற்குநாடுகளில், ஒரு வியக்கத்தக்க தாராண்மை வாத வெற்றியை இது வெளிக்காட்டி நிற்கின்றது. இத்தகைய ஒட்டுமொத்தமான ஒரு வெற்றியினால் உண்மையில் தனது சொந்த அழிவைத்தானே தேடிக்கொண்டது.

முனுகவரி பயிர்க்கப்படுவது, முனுகவாராவுபுரி பயிர்க்கு, நாடுகுக்கிழா காலா சர்வதேச உருவகளில் புலமைக்கக் கூட, அமெரிக்கனான ஜேராசப் பநை (Joseph Nye) ஒரு முறை பாதுகாப்புக்கும் ஒட்சிசனுக்குமிடையில் ஓர் ஒப்புவமையை எடுத்துக்காட்டினார். இது இங்கு மிகவும் பொருத்தமாக உள்ளது. மேற்குநாடுகளில் அடிப்படையான தாராள கதந்திரங்கள் நாம் சுவாசிப்பது போன்று இயல்பாகவே வழங்கப்பட்டுள்ளது எனக் கொள்ளவேண்டும் சாதாரணமாக, சுவாசிப்பது (breathing) மிகவும் இலகுவாக இருந்தாலும் சிலவேளைகளில் சுவாசிப்பது மிகவும் அவசியம் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரியும் நிலை உருவாகின்றது. இது நிகழும் பெருமுது வேறு எதனையும் பொருப்படுத்த வேண்டியதில்லை. நாய்யு துர்வை முளைப் பக்கமுறிக்க யகைகூடு கூட்காடு காவக்கஞ்சு கபி இரு நாற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு, தாராண்மை வாதிகளை எது பிரித்திருந்தது என்பதிலும் பார்க்க அவர்களை எது இணைத்திருந்ததென்பதே மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. ஏனெனில் தாராண்மை வாதிகள் ஆட்சி ஒழுங்கின் பல்வேறு அம்சங்களுக்கு தீராளவர்களாகக் காணப்பட்டிருந்தனர். யாவருமே சர்வாதிகார ஆட்சியையும் மதச் சகிப்பின்மையையும், அரசியல் வாரிசாரிமையையும் நிராகரித்தனர். எந்தவொரு சிரத்தையுள்ள அரசியல்வாதியும், கேள்வி கேட்காத அளவிற்குமிக்கவும் உறுதியான முறையில் மேற்கில் நடந்த இச்சண்டைகள் மாவும் நூன்கு வெற்றி கொள்ளப்பட்டன.

.மாறுவிசூலுப்பாகக் க்காக்காக்கமுறிவு

இத்தகைய அடிப்படையான முன்னுரிமைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கக்கூட இல்லை. ஆனால் இங்குதான் ஆபத்து காணப்படுகின்றது. தாராண்மைவாத வெற்றியானது ஒருவகையான சுயதிருப்பியையும் (Complacency) படிப்படியாகச் சிதைத்து செல்லும் ஆய்வறிவாளர்களின் சோம்பேரித்தனங்களையும் மேற்கு அரசியலில் ஊக்குவித்தது. இது பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்றது. உதாரணமாக, தாராண்மை வாதச் சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பினை மேற்கு நாடுகள் இவ்வாறு உணரும்போது அதன் அரசியல்வாதிகள் உலகின் ஏனைய பகுதிகளிலுள்ள நாடுகளின் மீது மனம்போன போக்கில் விடும் நிலையை உணர்கின்றன. இந்நாடுகளிலுள்ள ஆட்சியாளர்கள் இன்னும்கு தமது மக்களுக்கு இத்தகைய சுதந்திரத்தை மறுத்து வருகின்றனர். அநேகமான, கிழக்கு ஆசியப் பொருளாதாரங்கள், அன்மைக் காலங்களில் தமது பொருளாதார மேம்பாட்டினால் உலகத்தினை அதிர்ச்சியடையச் செய்துள்ளன. ஆனால் சில விடயங்களைப் பொறுத்தவரையில், அந்நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் தாராண்மை உரிமைகளின் முழுவீச்சினையும் சட்டமாக்கத் தவறிவிட்டன. ஏது காரணம் நூயறூருங்கள் கால முங்கை குடித்துப்பால் ஏற்கக்கின்றன குடி யகிரிஸ்தி கால வண்ணாராக கக்குத்தக்கப்பீர் குடி இவ்வுட்சியாளர்களிற் சிலர் இதனைக் கொள்கைவிடயம் என வாதித்தனர். அத்துடன் தாராண்மைவாதச் சுதந்திரம் என்பது தமது மக்களுக்கு ஏற்றதன்று என வாதித்ததுடன் ஆசியப் பெறுமானங்களும், மேற்கத்திய உரிமைகளும் ஒன்றுகலக்கக் கூடாது என்றனர். இதனை மேற்கு நாடுகள் அமைதியாகவும் அதேவேளை அனுதாபத்துடனும் கேட்டுக் கொண்டன. குடி (குடி முடிவு) காவக்குரைபெரும்பை குடித்து குடி ராணுப்பாகக்கூட்டுங் யகவகையைப் பீர் தமது சொந்த தாராண்மைச் சுதந்திரங்கள் குறைவான பாதுகாப்புடன் இருப்பதாகக் காணப்பட்டால், மேற்கத்திய அனுதாபிகள் இதனை உறுதியாக்கும் நடவடிக்கைகளில் இறங்குவர். இல்லாவிட்டால், தமது நாடுகளில் சுதந்திரங்களின் மீது புதியகட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முற்படுவர், ஒரு சுதந்திரமான பத்திரிகையின்றி சிங்கப்பூர் மிகச் சிறந்தமுறையில் இயங்குமாக இருந்தால் ஏன் அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும் அவ்வாறு இயங்க முடியாது என இவ் அனுதாபிகள் கேள்வி கேட்க ஆரம்பிப்பார் ஏனெனில், மிக நுனுக்கமாக நோக்கின், இத்தகைய சுதந்திரங்கள் யாவும் மேற்கு நாடுகளில் இயல்பாகவே வழங்கப்பட்டவை. புலு குக்குகுவண்ணாற்றி குடி கஸி குபாங்குகிக்குக்கூட்டுக்கை குடி காக்கர்மல கக்காப் பஞ்சூபால் குற்றம் சுமத்தப்படுவதற்காக எவ்வும் அச்சம் கொள்ளத்தேவையில்லை. முதல்நிலையில் தாராண்மை க்வாதங்களை வைப்பதற்கும்தூதரவான விவாதங்களை மீளவும் ஒத்திகைபார்ப்பது தேவையற்றது என்பதையும் இது கருதுகின்றது. ஜோப்பியர்களுக்கும், அமெரிக்கர்களும் பிரயோகிப்பது போன்று ஒவ்வொரு விடயத்திலும் ஆசிய நாட்டவர்களுக்கு இவ்விவாதங்களைப் பிரயோகிப்பது ஞாபகமுட்டப்பட வேண்டியதோன்று அல்ல. சிருக்கமாகக் கூறின், நாம் தாராண்மை வாதிகளாக இருக்கலாம். ஆனால் ஏன் என்பதை மறந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றோம்.

எதிர் தாராண்மை வாதத்தின் வறுமை டிஸைப் குடுபல்
குகாக்ஷாஸோ நுக்ரும்பாபக்டூ ரைசரிக யிலிப் நுக்ரான் ரெப்பிர்மேபாங்க
ஏனைய மேற்குநாட்டுச் சிந்தனையாளர்களில் முக்கியமானவர்களான
அமெரிக்காவில் அலஸ்டையர் மைக்கிளின்ரையர், பிரித்தானியாவில் ஜோன்
கிரே ஆகியோர் தாராண்மை வாதம் பற்றி மேலும் குறிப்பிடும்பொழுது
“தாராண்மைவாதச் செயற்றிட்டத்தின்” தோல்வி பற்றி அழுத்தம் திருத்தமாகச்
சில விடயங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேற்கத்திய பகுத்தறிவுவாதம்
மரபுரீதியான சிந்தனைப் போக்குகளை உடைத்தெறிந்துள்ளது. ஆனால்
அதன் விளைவு அமிவுதான் என அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். தொடக்கநிலை
ஒழுக்க நெறிகள் தகர்ந்தன. அறிவுசார் முறையில் தாராண்மைவாதத்திற்கு
எதிரான விமர்சனம் முன்வைக்கப்படுவதை அனுமதிப்பது எதுவென
நோக்குமிடத்து தாராண்மைவாதம் பாதுகாப்பான நிலையில் இருக்கிறது
என்ற உண்மையே இவ்வனுமதியை வழங்குகின்றது.

மேற்கு ஜேரோப்பாவில், 60 வருடங்களுக்கு முன்பும், ஜேரோப்பாவின் கிழக்கு
இரும்புத் திரைக்குள் ஏற்கக்குறைய 10 வருடங்களுக்கு முன்பும்
தாராண்மைவாதம் தோல்வியைத் தழுவியது என ஒரு சிந்தனையாளர்
கருதினால் அதனை ஒரு மாற்று தீவிரவாதத்தினைப் பிரேரிப்பதாகத்தான்
விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். இது பாசிசவாதம் அல்லது சோவியத்
பாணியிலான கொமியூனிசம் ஆகக் காணப்படும். ஒருவழியில், அது ஒரு
நல்ல விடயமாக இருந்தது. ஒரு தாராண்மைவாத ஒழுங்கினுக்குரிய வகையில்
எண்ணங்களை ஒழுங்கமைக்க இது உதவியது. இன்று மேற்குநாடுகளில்
சிறிய தொகையினர் கூட இம்மாற்றுப் பற்றிச் சிந்திப்புறில்லை. எனவே,
தாராண்மை வாதத்தின் தோல்வியை அறிவிப்பது எவ்வித அச்சத்தையும்
தோற்றுவிக் கமாட்டாது! வெளிப்படையாக, தாராண்மைவாதம்
தோல்வியைதந்துவிட்டது. ஒழுக்க நெறி தகர்ந்து விட்டது என நான் கூறும்
பொழுது, எமது சிலில் சுதந்திர உரிமைகளை நாம் உதரித்தள் வேண்டும்.
அரசியல் அமைப்பைக் கிழித்தெறிந்து ஒரு கொங்கோல் ஆட்சியை
நிலைபெறச் செய்ய வேண்டும் என நான் கருதவில்லை. உண்மையும்
அதுவல்ல. அப்படியானால் நங்கள் என்னத்தை விளங்கிக் கொள்கின்றீர்கள்.

இடதுசாரி சோசலிஸ்ட்டுகள் என வழமையாகக் கூறப்படுவர்களிலிருந்து
எதிர்த் தாராண்மைவாதத் தளத்தில் பயிற்சி பெற்ற ஒரு நவீன அமைப்பு
தோற்றும் பெற்று வருகின்றது. பல தசாப்தங்களாக, கொமியூனிசத்தில்
அதிகரித்து வரும் வெளிப்படையான தோல்விகள் இவ் வியக்கத்தின்
உயிர்த்துடிப்பான மெய்க்கருத்தினை (Animating spirit) உள்வாங்கிக்
கொண்டது. கொமியூனிசம் முற்றாகத் தகர்ந்து விழுந்த பொழுது முன்பு
எக்காலத்திலும் கொமியூனிஸ்டுக்களாக இருந்திராத இடது சாரி
அரசியல்வாதிகள் கூட தமது சிந்தனைகளை மீள் பரிசீலனை செய்தனர்.
பொதுமக்களின் அபிப்பிராயமானது திட்டமிடல் பொருளாதார சமத்துவம்,

பொதுச் செலவீடு பற்றிய பகட்டான திட்டங்கள், ஆடம்பர வரிகள் என்பனவற்றில் அளவுக்கு மீறிய கரிசனை ஆகியனவற்றுக்கு எதிரானதாகத் திரும்பியது. இதற்கேற்பவே இடதுசாரிகள் தமது தளத்தினை நகர்த்த வேண்டியிருந்தது. தற்பொழுது இதன் பொருளாதார தனித்தன்மைகள் இழக்கப்பட்டுள்ளன. தனது பரப்பினைக் குறிப்பதற்கு ஒரு பாரிய புதிய சிந்தனையை இது தேடுகின்றது.

இத்தகைய கருத்துக்களில் ஒன்றே அரசியல் உரிமையின் தாராண்மைவாதம் என்று இடதுசாரிகளினால் அழைக்கப்படும். அதன் இயல் பானது கேள்விக்குறியாகியது. சுயவிருப்புப் பற்றிய பழம் - தாராண்மைவாதத்தின் அழுத் தத் தினை விருப்புக் குரிய கருப்பொருள் நனுகி ஆராய வேண்டியிருக்கின்றது. இவ்விடைவெளிக் காலத்தில் இது மிகவும் பயனுடையதாகக் காணப்பட்டது. இக் கருத்தானது இன்று பிரித்தானியாவில் மிகவும் புகழ்பெற்றாக உள்ளது. இங்கு ரொனி பிளோயரின் தொழிற்கட்சி சேசலிஸ்ட்டுகளுக்குப் பின்னரான அரசியல் தூரநோக்கினைப் புதிதாக வழவுமைக்க முயல்கின்றது. அரசியல் உரிமையின் தாராண்மைவாதமானது பிளோயர் குறிப்பிடுவது போன்று தனி நபர்களை மிகவும் மையத்தில் வைத்துள்ளது. இது சுய நலன்களையும் அப்பட்டமான போட்டியையும் பெருமைப்படுத்தி வரவேற்கின்றது. மேலும் வலதுசாரித் தாராண்மை வாதம் பொதுநலன் பற்றிய சிந்தனைக்கு ஒரு சிறிய இடத்தையே வழங்குகின்றது.

புதிய வடிவிலான சமூக ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்த விரும்புகின்ற தாராண்மைவாதிகளும் அதனை விரும்பாத தாராண்மைவாதிகளுக்குமிடையில் தான் கடுமையான வாதங்கள் இடம் பெறுகின்றன. அது தன்னாவில் சிறப்பு மிக்கது. ஆயினும் முன்னொரான் சோசலிஸ்ட்டுகள் தமது வாதத்தை முற்றாகவே தாராண்மைவாத சுயநலனை மறுத்துரைப்பதில் தங்கியிருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும்.

அடம்ஸ்மித், கோர்டன் கெக்கோவுக்கு (Gordon Gekko) முற்பட்ட 18 ஆம் நூற்றாண்டு முன்னொடி எனக் கூறுவதற்கில்லை. “பேராசையே சிறந்தது” எனக்கூறவுமில்லை. தனிநபரின் சுயநலன் பொதுநலனை மேம்படுத்தவே எனக் கூறுவது சுயநலனைப் பெருமைப்படுத்திக் கூறுவதற்கன்று. சந்தைப் பொருளாதாரம் எவ்வாறு இயங்குகின்றது என விளக்கவே இவ்வாறு கூறப்படுகின்றது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் மார்க்கிரட் தாட்சர் தவறான முறையில் மேற்கோள் காட்டப்படுகின்றார். ஒரு முறை அவர் சமூகம் என்று எதுவுமில்லை என்று கூறினார். உண்மையில் ஒருவர் கேட்ட கேள்விக்கு விடை அளிக்கும் பொழுதே அவ்வாறு கூறினார். கேள்வியைக் கேட்டவர் எந்தப் புதிய முயற்சிக்கான செலவையும் சமூகமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என வாதிட்டு இருந்தார். திருமதி தாட்சர் உண்மையில் கருதியது தனிப்பட்ட வரியிறுப்பாளரே அதற்கான செலவைச் செலுத்தவேண்டுமேயொழிய “சமூகம்”

அல்ல எனக் குறிப்பிட்டார். சகல தாராண்மைவாதிகளுமே மனிதன் ஒரு சமூகப்பிராணி என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். மேலும் மனித நலனுக்கு நம்பிக்கையும் ஒத்துழைக்கும் மனப்பாங்கும் அத்தியாவசியமனை என்பதையும் சகல தாராண்மைவாதிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளும் கருத்தாகும்.

பழைய தாராண்மைவாதிகள் சுயநலன்களை வரவேற்றபோது அவர்கள் சுயதியாகத்துடன் அதனை வேறுபடுத்திப் பார்க்க விரும்பில்லை. சுய நலன் என்பதனை அவர்கள் கண்முடித்தனமான பழக்கவழக்கத்துக்கும் பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட உணர்வுகளுக்கும் இடமளிக்காது சுய நலனுக்கே முன்னுரிமை வழங்க முற்பட்டனர். இவ்விடத்து இனத்துவு உணர்வுகள், அதீத சமய உணர்வு போன்றன இக் கண்முடித்தனமான பழக்க வழக்கத்துக்கும் அதீத சமய உணர்விற்கும் எடுத்துக் காட்டாகக் கூறப்படுகின்றன. சுயநலன் என்பதன் உட்கருத்து எப்பொழுதுமே ஒரு பந்த மனப்பாங்குடன் கூடிய சுயநலனையே கருதியது. தாராண்மைவாத யுகத்துக்கு முற்பட்டவரான கொப்ஸி மனிதன் சுயநலனை மட்டுமே கருதிப் பகுத்தறிவுடன் நடந்திருந்தால் வரலாற்றில் முடிவில்லாத வகையில் படுகொலைகளும், மிலேசுச்சத்தனமான நடத்தைகளுமே இருந்து வந்திருக்கும் என வாதிட்டார். பழைய தாராண்மைவாதிகளுக்குச் சுயநலன் என்னும் சிந்தனை ஒரு முக்கிய ஒழுக்க அம்சமாக இருந்து வந்தது. இதனைத் தாராண்மை வாதத்தின் நலீஞால் எதிரிகள் இவ் அம்சத்தைக் கவனிக்காது விட்டனர். நடத்தைக்கான வழிகாட்டியாக சுயநலனை விதந்துரைக்கும் பொழுது எந்த தனிநபரின் நலன்களும் மற்றோரின் நலன்களுக்கு மேலாக முன்னுரிமை பெறக்கூடாது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதாகவே அமையும். உமக்கு எது சரியோ அது யாவருக்கும் சரியே என்பது இதன் உட்பொருளாகும். அரசியல் யாப்புக்குக் கட்டுப்பட்ட அரசாங்க முறைக்குச் சார்பாக வாதிடுவோர் முன்வைக்கும் அடிப்படையான வாதம் இதுவே.

இன்று வெளிநாடுகளிலுள்ள தாராண்மைவாதத்துக்கு எதிரான அரசியலுக்கு அங்கீராம் வழங்கப்படுகின்றது. தாய்நாட்டில் தாராண்மைவாதம் கடுமையாக நிராகரிக்கப்படுகின்றது. தாராண்மைவாதப் பண்புகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றன. ஆனால் இவற்றில் எதுவுமே தாராண்மைவாத சுதந்திரங்களுக்கான பயமுறுத்தல் என்று கூறமுடியாது. மேற்கு நாடுகளில் உள்ள தாராண்மைவாத எதிரிகள் முன்னைய எதிரிகளை விட சற்று சாந்தமானவர்கள். அவர்களிடம் இவ்வாறு யயமுறுத்தும் என்னை எதுவுமில்லை. அவர்களும் ஏற்தாள் எம்மைப் போன்ற தாராண்மைவாதிகளே. ஆனால் அவர்கள் இதனைப் பொதுவாக ஒப்புக் கொள்வதில்லை. அவர்களையிட்டு நாம் பீதிகொள்ளத் தேவையில்லை. இருந்தாலும் அவர்களுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டத்தான் வேண்டும். அவர்களுடைய வாதங்கள் யாவும் சுதந்திரங்களின் முக்கியத்துவத்தினை மக்கள் மறக்கச் செய்யவே உதவுகின்றன. இது ஒரு வருந்தத்தக்க விடயம்.

மேலெனநாடுகளில் ஏறத்தான் நாம் யாவருமே இன்று தாராண்மைவாதிகள். இதனையிட்டு வருந்தாது அக்கறைப்படாது நாம் இதனை அங்கீரித்து உறுதி செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் ஒரு நாள் இது பொய்யாகிவிட இடமுண்டு.

ங்கீர்மலை குபதிருமிலீராக வருகின்றதோறும் கூக்கூவெண்ணாக யுபையக் கைக்கீர்மலை கூக்கீர்மலை பதிக்குப்பழாதீ எதை கூக்கீர்மலை வாயுமிகுப்பதை நிறைவேண்டும். மீண்டும் நாக்கியிலீரும் கூக்கீர்மலை வாயுமிகுப்பதை நிறைவேண்டும்.

கூக்கீர்மலை நாக்கியிலீரும் கூக்கீர்மலை வாயுமிகுப்பதை நிறைவேண்டும். மீண்டும் நாக்கியிலீரும் கூக்கீர்மலை வாயுமிகுப்பதை நிறைவேண்டும்.

சிலாப பிரோத்துக்கட மாலீர்ஸாகவி கூடுது யகைபீ யழிற்ப பப்புற்பிராகுல் ப்யன்செய்வை ப்புப்பூர் ராஷ்டிரிபுடு மங்கு விதை மஶாக மகிள்டாகு நான்னாய்வு மூலி ராப்பிஸ்ரையை ரகர்ராஸபிராகு திரிபு கைசெஞ்சிபு தூகைக்குத்துப் பாகைப்பமாகையை செய்கிறுபத்து ராப்பாகு ரிரிக்காக சுவன்னால் ராகுத்திரிக்குத்து ரகர்ராஸபிராகு ராகுத்துக்கை யகைத்து மாநாகுபை யழினால்யை காவதுரித பப்பு யுநால் திரிபுத்து கார்யாவ துந்து ரிரியாக கைசெஞ்சிபு பாகைப்பமாகையை ககர்பா தூகைக்குத்து காகைத்துக்கு மாகைத்துக்குத்து ரகர்ராஸபிராகு (பப்பு நாக்குத்துக்குத்து) ரகபப்பமாகையை தூகைத்துக்குத்து வை

வீக்கம்: ஒன்றா? கிரண்டா?

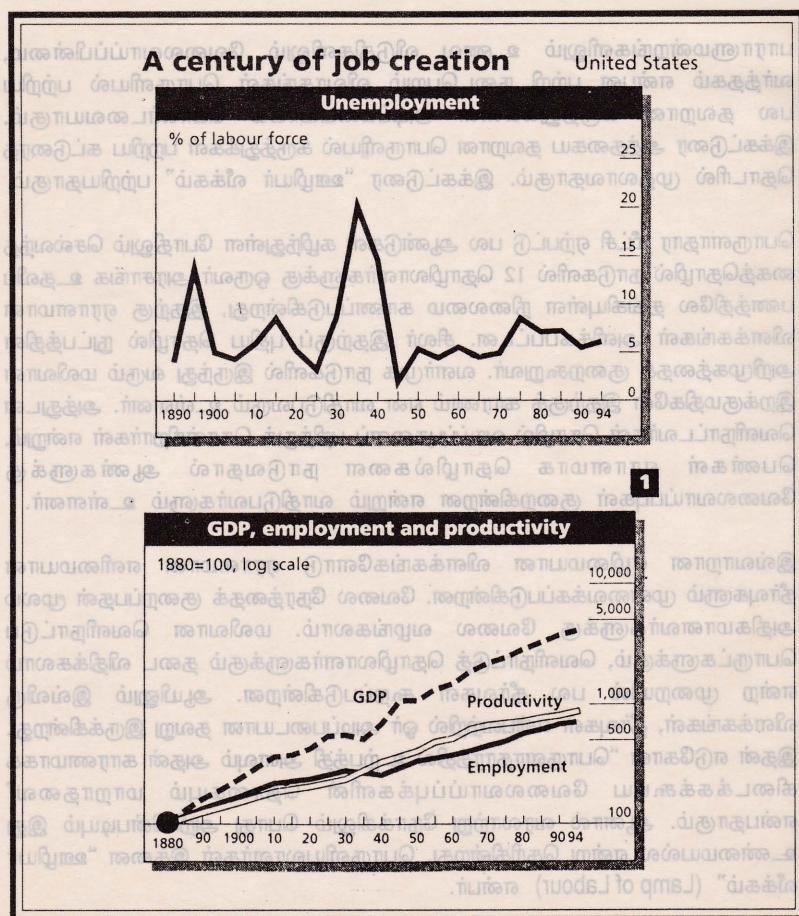
பாராஞ்மன்றங்களிலும் உணவு விடுதிகளிலும் வேலைவாய்ப்பின்மை, வர்த்தகம் என்பன பற்றி நடைபெறும் விவாதங்கள் பொருளியல் பற்றிய பல தவறான கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். இக்கட்டுரை அத்தகைய தவறான பொருளியல் கருத்துக்கள் பற்றிய கட்டுரைத் தொடரில் முதலாவதாகும். இக்கட்டுரை “ஊழியர் வீக்கம்” பற்றியதாகும்.

பொருளாதார மீட்சி ஏற்பட்டு பல ஆண்டுகள் கழிந்துள்ள போதிலும் செல்வந்த கைத்தொழில் நாடுகளில் 12 தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவர் அரசாங்க உதவைப் பண்த்திலே தங்கியுள்ள நிலைமை காணப்படுகின்றது. இதற்கு ஏராளமான விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டன. சிலர் இதற்குப் புதிய தொழில் நுட்பத்தின் அறிமுகத்தைக் குறைக்குவர். வளர்முக நாடுகளில் இருந்து வரும் மலிவான இறக்குமதிகளே இதற்குக் காரணம் என வாதிடுபவரும் உள்ளனர். அத்துடன் வெளிநாட்டவர்கள் தொழில் வாய்ப்புகளைப் பறித்துக் கொள்கிறார்கள் என்றும், பெண்கள் ஏராளமாக தொழில் களை நாடுவதால் ஆண் கருக்கு வேலைவாய்ப்புகள் குறைகின்றன என்றும் வாதிடுபவர்களும் உள்ளனர்.

இவ்வாறான எழிமையான விளக்கங்களோடு ஏராளமான எளிமையான தீர்வுகளும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. வேலை நேரத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் அதிகமானவர்களுக்கு வேலை வழங்கலாம். மலிவான வெளிநாட்டுப் பொருட்களுக்கும், வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கும் தடை விதிக்கலாம் என்ற முறையில் பல தீர்வுகள் கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவ்விரு விளக்கங்கள், தீர்வுகள் என்பவற்றில் ஓர் அடிப்படையான தவறு இருக்கின்றது. இதன் எடுகோள் “பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி அளவும் அதன் காரணமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வேலைவாய்ப்புக்களின் தொகையும் மாறாதவை” என்பதாகும். ஆனால் வரலாற்று நோக்கிலும் பொது அறிவின்படியும் இது உண்மையெல்ல என்று தெரிகின்றது. பொருளியலாளர்கள் இதனை “ஊழியர் வீக்கம்” (Lamp of Labour) என்பார்.

தொழில்நுட்பம் பற்றிய பீதியை எடுத்துக் கொள்வோம். கைத்தொழிற் புரட்சி தொடங்கிய காலம் முதலே புதிய இயந்திரங்களால் ஏற்படும் வேலையின்மைப் பிரச்சினை பற்றித் தொழிலாளர்கள் முறையிட்டனர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வேலைவாய்ப்புகளைப் பயமுறுத்திய மின்தறிகளைத் தொழிலாளர்கள் உடைத்தெநிந்தனர். அண்மைக் காலங்களில் தொழில் நுட்பம் தூரிதமாக முன்னேறிய போதிலும் அத்தகைய வேகத்தில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை வளரவில்லை. இதற்கு மாறாக உற்பத்தி அளவும் வேலை வாய்ப்புகளும் அதிகரித்ததையே அவதானிக்க முடிகின்றது. (பார்க்க படம்:1) கொல்லர்கள், கைத்துறி ஊழியர்கள், வண்டிச் சார்திகள் போன்றவர்கள் மறைந்தாலும் மொத்தத்தில் வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரித்திருந்தன.

ஊழியர்கள் நாடங்கு : பக்கம்

புதிய தொழில் நுட்பம் இருவகைப்பட்டது. இதில் முதலாவது “புத்தாக்க உற்பத்தி”.. வீட்டுக் கண்ணிகள், நூண் அலைச் சாதனங்கள் போன்றவை அறிமுகம் செய்யப்பட்டமையால் முன்னர் இல்லாத வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. இரண்டாவது “புத்தாக்கச் செயன்முறை”.. புதிய இயந்திரங்களும் வழிமுறைகளும் மேலதிகத் திறமையுடன் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. இப்புத்தாக்கச் செயன்முறை குறைந்த உழியர்களைக் கொண்டு குறுங்காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை உற்பத்தி செய்கின்றது. இதனால் வேலைவாய்ப்புப் பற்றாக்குறை அதிகரிக்கக்கூடும். ஆயினும் புத்தாக்க உற்பத்தி போன்று புத்தாக்கச் செயன்முறையும் பொருளாதார முறையில் ஊழியர்களுக்கான மேலதிகக் கேள்வியை ஈடுசெய்யும். இதனால் ஆரம்பத்தில் நிகழ்ந்த ஊழியர் குறைப்பு ஈடு செய்யப்படும்.

இது எவ்வாறு நிகழ்கிறது? அதிகளை உற்பத்திச் செலவுகளைக் குறைக்கின்றது. செலவுகள் குறையும் போது விலைகள் குறைகின்றன, சம்பளங்களும் இலாபங்களும் உயர்கின்றன. முதல் இரு அதிகரிப்புக்களும் மெய்வருமானத்தைக் கவுட்டுகின்றன. இதனால் பொருட்கள், ஊழியர்களுக்கான கேள்வி அதிகரிக்கின்றது. மறுபுறம் உற்பத்தி அதிகரிப்பினால் இலாபங்கள் கூடுமாயின் முதலீடிலும் அதிகரிப்பு ஏற்படும். இதனால் உற்பத்தி வெளியீடும் வேலைவாய்ப்புகளும் அதிகரிக்கும்.

செலவுகள் குறைவதனால் விலைகள் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதையும், விலைகள் குறையும் போது பொருட்களுக்கான கேள்வி எவ்வாறு மாறும் என்பதையும் பொறுத்தே வேலைவாய்ப்புகளில் தாக்கம் ஏற்படும். இன்றைய உலகில் நுகர்வோரின் சகல விருப்பங்களும் முழுமையாக நிறைவு செய்யப்பட்ட நிலையில், உற்பத்தி ஆற்றலில் ஏற்படும் அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப கேள்வி கூடாதவிடத்து புதிய தொழில்நுட்பம் நிரந்தரமாக அதிக அளவிலான வேலைவாய்ப்பின்மையையும் உருவாக்கக் காரணமாக அமையும். ஆயினும் உலகில் இவ்வாறான நிலை காணப்படவில்லை. இந்நிலை எதிர்காலத்திலும் உருவாகாது.

கடந்த காலங்களில் புதிய தொழில்நுட்பம் உருவாக்கிய கேள்வி அதிகரிப்பு விளைவுகள், எப்போதுமே ஊழியர்களைக் குறைக்கும் முயற்சிகளை விஞ்சியனவாக இருந்து வந்துள்ளன. இறுதியில் தொழில் நுட்பத்தினால் மறைந்த தொழில்களை விட உருவாகிய தொழில் வாய்ப்புகளே அதிகம். ஆயினும் தொழில் நுட்பம் காரணமாக சில தொழில்களிலும் சில பிராந்தியங்களிலும் வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினை தோன்றக் காரணமாயிருக்கும் என்பதை மறுக்க முடியாது. பழைய தொழில்கள் மறைந்து புதிய தொழில் வாய்ப்புகள் தோன்ற சில காலம் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் மாற்றத்தைத் தாமதப்படுத்த இதனை ஒரு நியாயமாக எடுத்துக்கூற முடியாது. ஓ.ச.கி.டி அமைப்பின் தொழில் வாய்ப்புகள் பற்றிய ஆய்வின்படி உற்பத்தி முறையைத்

துரிதமாக உயர் தொழில் நுட்பத்துக்கு மாற்றியமைத்த நாடுகளில் வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரித்திருந்தன எனக் கூறப்படுகின்றது.

துரிதமாக உயர் தொழில் நுட்பத்துக்கு மாற்றியமைத்த நாடுகளில் வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரித்திருந்தன எனக் கூறப்படுகின்றது? பாதகமானதா? என்னும் விடயம் பற்றிப் பல சிக்கல்களும் குழப்பங்களும் உண்டு. இதற்குக் காரணம் தவறான உழைப்பு வீக்கச் சிந்தனையோகும். உற்பத்தி துரிதமாக அதிகரிக்கும் போது, ஒரு குறிப்பிட்ட வீத வளர்ச்சியின் காராணமாக குறைந்த அளவான வேலைவாய்ப்புகளே உருவாகும். இதிலிருந்து சில அறிஞர்கள் உற்பத்தி மேதுவாக அதிகரிப்பதுதான் வேலைவாய்ப்புகள் உருவாகச் சாதகமானது என்று கருத்துத் தெரிவித்தனர். எவ்வாறாயினும் நீண்ட காலத்தில் வாழ்க்கைத் தரங்கள் உயர், உற்பத்திப் பெருக்கமே ஒரே வழி என்பதும் உண்மையாகும். கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் உற்பத்திப் பெருக்க வீதம் ஐரோப்பாவை விட அரைப் பங்காகவே இருந்தது, அந்நாட்டின் வேலையின்மை வீதமும் குறைவாகவே இருந்தது. (ஐரோப்பாவில் 11%, ஜக்கிய அமெரிக்கா 5.5%) ஆயினும் உற்பத்திக்கும் வேலைவாய்ப்புகளுக்கும் இடையில் உள்ள இத்தொடர்பை வைத்துக் கொண்டு பொருளாதாரக் கொள்கைகளை உருவாக்கிவிட முடியாது. வரலாற்று ஆதாரங்களின்படி அரசாங்கங்கள் வேலைவாய்ப்புகளைப் பாதுகாக்க உற்பத்திப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த முயன்ற போதெல்லாம் வாழ்க்கைத் தரங்கள் குறைய நேரிட்டதும் வேலையின்மைப் பிரச்சினையும் அதிகரித்தது.

இதற்கான காரணம் துரிதமான உற்பத்தி அதிகரிப்பானது துரிதமான வெளியிட்டு அதிகரிப்புடன் இணைந்து செல்கின்றமையாகும். 1960களில் OECD நாடுகளில் பொருளாதாரங்கள் கடந்த தசாப்தத்தைவிட இருமடங்காக விரிவடைந்து சென்றபோது வேலையின்மை வீதம் குறைவாகவே இருந்தது. 1970 இல் உற்பத்திப் பெருக்கமும், வெளியிட்டு அளவும் வீழ்ச்சியற்ற போது மட்டுமே வேலையின்மைப் பிரச்சினை உருவாயிற்று.

உற்பத்திப் பெருக்கத்தைத் தடை செய்து வேலைவாய்ப்புகளைப் பேண முயல்வதற்கு எதிரான மற்றொரு வாதமும் உண்டு. நிறுவனங்களில் ஊழியர்களுக்கான கேள்வி உற்பத்திக்கும் சம்பளங்களுக்குமிடையில் உள்ள தொடர்பிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. நிறுவனங்கள் இயந்திரங்களில் முதலீடு செய்யும் போது உற்பத்திப் பெருக்கம் குறைவதாகக் கொள்ளலாம். இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஊழியர்களும் குறைந்த சம்பளங்களை ஏற்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் மேலதிகமான ஊழியர்களை வேலையில் அமர்த்த வேண்டிய செலவுகள் அதிகரிக்க நேரிடும். இத்தகைய செலவு அவ்வழியியருடைய மேலதிக வெளியிட்டின் பெறுமதியைவிடக் கூடுதலாக இருக்கும். இதனால் வேலையின்மைப் பிரச்சினை அதிகரிக்கும்.

“ஊழியர் வீக்கம்” (Lumb of Labour) எனப்படும் இத்தவறான கருத்தில் மற்றொரு அடிப்படையான விடயம் வேலைவாய்ப்புக்களைக், குறைந்த சம்பளங்களை வழங்கும் நாடுகள் “பறித்துக் கொள்கின்றன” என்பதாகும். மலிவான இறக்குமதிகள் உள்ளூர் உற்பத்தியைப் பாதிப்பதனால் வேலைவாய்ப்புகள் குறைகின்றன என்றும் வாதிடப்படுகின்றது.

உண்மையில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இருந்து மலிவான பொருட்களை இறக்குமதி செய்திட்டு உள்நாட்டில் குறைந்த திறனுடைய ஊழியருக்கான கேள்வி குறைகின்றது. ஆனால் கதை இத்துடன் முடிவுதில்லை. வளர்முக நாடுகள் செல்வந்த நாடுகளாக மாறும் பொழுது அவை தனித்து ஏற்றுமதி வருமானங்களில் மட்டும் தங்கியிருப்பதில்லை. அவை செல்வந்த நாடுகளில் உற்பத்தியாகும் திறன் கூடிய பொருட்களில் அவ்வருமானங்களைச் செலவிட முயல்கின்றன. இதனால் செல்வந்த நாடுகளில் புதிய வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக முடியும். இந்நிலையில் உலக நாடுகள் ஒப்பிட்டனவில் சாதகமான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் சிறப்பாக ஈடுபடும் பொழுது உலகளாவிய ரீதியில் உற்பத்தி வெளியீடு பெருகும்.

இதிலிருந்து, குறைந்த சம்பளங்களை வழங்கும் வளர்முக நாடுகளுடனான வர்த்தகம் செல்வந்த நாடுகளின் வேலைவாய்ப்புகளில் சிறிய பாதிப்பையே ஏற்படுத்தும் என்பது புலனாகின்றது. ஆயினும் இத்தகைய வர்த்தகம் வேலைவாய்ப்புக்களைக் குறைக் காது. அவற்றின் தன்மையை மாற்றியமைக்கும். அதாவது, குறைந்த திறனுடைய ஊழியர்களுக்கான கேள்வியும் சம்பளங்களும் குறைய, உயர் பயிற்சியுடைய ஊழியர்களுக்கான தேவை அதிகரிக்கும்.

இவ்வாறே ஊழியர் தொகுதியில் (Labour Force) வெளிப்பட்டு வரும் பெண்களும் சேர்ந்து கொள்வது பற்றி ஆராயலாம். உள்நாட்டிலுள்ள ஊழியரைவிட, வெளிநாட்டவரின் திறன்களும் பயிற்சியும் வேறுபட்டனவாக இருந்தால், சம்பளங்களில் மாற்றம் ஏற்படும். எடுத்துக் காட்டாக, வெளிநாட்டவர்களில் உள்ளூர் ஊழியர்களைவிட வெளிநாட்டவர்கள் பயிற்சியும், திறனும் குறைந்தவர்களாக இருப்பின் அவர்கள் குறைந்த திறனுடைய ஊழியர்களின் சம்பளங்கள் குறையக் காரணமாக இருப்பது.

ஆயினும், உழைப்பினர் தொகுதியில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு நிரந்தரமாக வேலையின்மையை அதிகரிக்கும் என்பதற்குச் சரியான காரணம் எதுவுமில்லை. வெளிநாட்டவர்களும் புதிய பெண் ஊழியர்களும் தமது சம்பளங்களைச் செலவு செய்யும் பொழுது உற்பத்தி வெளியீடு மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளுக்கான கேள்வி அதிகரிக்கின்றது. 1980 களில் 80 லட்சம் வெளிநாட்டவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு வந்தமையால் ஊழியர் தொகுதியில் 25% அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. ஆயினும் புதிய தொழில் வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டமையால் வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினை தோன்றவில்லை.

வேலைவாய்ப்புக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் “க்கம்மீ ரப்பிரூட்”
 என்றாலும் குறிப்பிட்டு, காலக்குப்பியாஸ்கை ப்பிரிஸ் ராய்புப்பூ
 அண்மைக் காலங்களில் வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும்
 வகையில் குறைந்த வேலை நேரம், வேலையைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்
 (முழு நேர வேலையொன்றை இரு பகுதிநேர வேலைகளாகப் பிரித்தல்)
 அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு முன்னதாக ஊழியர்களை ஒய்வுபெறச்
 செய்தல் ஆகிய வழிமுறைகள் அதிக அளவில் பின்பற்றப்படுகின்றன. பலர்
 வேலைவாய்ப்புகள் இன்றி இருக்க, மற்றவர்கள் நீண்ட நேரம் அலுவலகத்தில்
 வேலைசெய்வதைத் தவறானதாகக் கொள்ளலாம். இதனால் அவர்களுடைய
 குடும்பமும், உடல் நலமும் பாதிக்கப்படுகின்றது. பிரித்தானியாவில் 25%
 மாணோர் ஒரு கிழமைக்கு 48 மணி நேரத்திற்கு அதிகமாகவே வேலை
 செய்கின்றனர். இந்நிலையில் வேலைவாய்ப்புக்களை மற்றவர்களுடன் சமமாகப்
 பகிர்ந்து கொண்டால் என்ன? ரிக்குடா கும்பாசி ராகுடி நடந்திருப்பது
 கடந்த ஆண்டு “போகஸ் வாகன்” வாகன உற்பத்தியாளர் ஊழியரின்
 தொகையைக் குறைப்பதனை விடுத்து, கிழமைக்கு நான்கு நாட்கள் மட்டுமே
 வேலை செய்யும் புதிய திட்டத்தை அறிமுகம் செய்தனர். சில ஐரோப்பிய
 அரசாங்கங்கள் வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதனை ஊக்குவித்து
 வருகின்றன. தொழில் ஊரிமையாளர்களுக்கும் பல ஊக்குவிப்புக்களை
 வழங்கி வருகின்றன. முக்கியமாக சமூக பாதுகாப்பு நிதியத்துக்கான
 உரிமையாளர்களின் பங்களிப்பில் பல சலுகைகளை இவ் அரசாங்கங்கள்
 வழங்குகின்றன.

- * குறைந்த வேலை நேரங்கள் அதிக வேலை வாய்ப்புக்களை
 உருவாக்க வேண்டுமாயின் சம்பளங்களும் குறைக்கப்படல் வேண்டும்.
 இல்லாவிடில் ஒரு அலகு வெளியீட்டின் செலவு அதிகரிக்கும்.
 பொதுவாக ஊழியர்கள் வேலைநேரம் குறைப்பதை விரும்புவர்.
 ஆனால் சம்பள வெட்டுக்களை ஏற்க மாட்டார்கள்.
- * வேலை செய்யும் நேரத்திற்கு ஏற்ப சில வேலைகளுக்கான செலவுகள்
 குறைவதில்லை. நிலையான செலவுகள், ஊழியர் தெரிவு, பயிற்சி,

உணவு விடுதி என்பதற்கான செலவுகள் கணிசமானவை. எனவே ஒரு முழு நேர ஊழியரைவிட இரு பகுதி நேர ஊழியரைச் சேர்த்துக் கொள் னும் போது செலவுகள் அதிகரிக்கும். எனவே வேலைநாட்களைக் குறைப்பதால் ஒரு வெளியீட்டு அலகுக்கான செலவுகள் அதிகரிக்கும் அபாயம் உண்டு. இதனால் நிறுவனங்கள் குறைந்தளவு வேலை நேரங்களையே கொள்வனவு செய்ய முற்படும்.

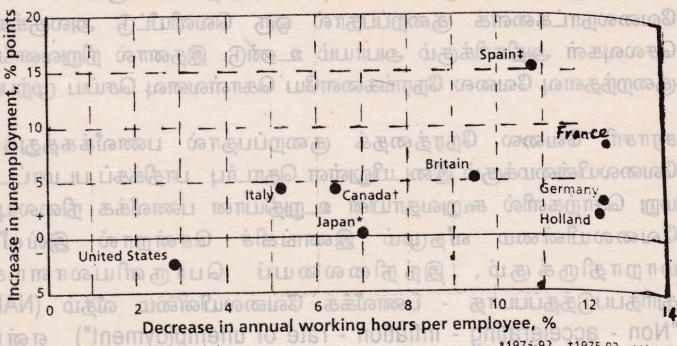
சராசரி வேலை நேரத்தைக் குறைப்பதால் பணவீக்கத்துக்கும் வேலையின்மைக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பு பாதிக்கப் படமாட்டாது. மறு சொற்களில் கூறுவதாயின் உறுதியான பணவீக்க நிலையுடன் வேலையின்மை வீதமும் இணங்கிச் சென்றால் இவ்வீதம் மாறாதிருக்கும், இந் நிலையைப் பொருளியலாளர்கள் தூரித்தப்படுத்தப்பாத - பணவீக்க வேலையின்மை வீதம் (NAIRU: "Non- accelerating - inflation - rate of unemployment") என்பர். கொள்கையின்படி வேலையின்மையானது இவ்வீதத்தைவிட அதிகமாக இருந்தால் பணவீக்கம் ஏற்படும் என்ற பயமின்றி கேள்வியைக் கூட்டிப் பணவீக்க நிலைமையைக் குறைக்கலாம். ஆயினும் இம் மோசமான மட்டத்துக்கு வேலையின்மை வீதம் குறையும் போது பணவீக்கம் குறையும் அதிகரிக்கும்.

வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதனால் வேலையின்மை வீதத்தில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியின் காரணமாக இதே போன்ற பணவீக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். கேள்வியில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியும் அச்சமயம் உற்பத்தி வெளியீடு அதிகரிக்காமலிருப்பதும் இவ்விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். வேலையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வழியானது வேலையின்மைப் பிரச்சினையை NAIRU மட்டத்துக்குக் கீழ் குறைப்பதில் வெற்றி காணும் போது பணவீக்கம் அதிகரிக்கும். இதனால் அரசாங்கம் தனது பணக்கொள்கையை இறுக்க ஆரம்பிக்கும். இந்நிலையில் வேலையின்மை வீதம் மீண்டும் NAIRU மட்டத்தை அடையும், இதனால் வேலையின்மைப் பிரச்சினை ஆரம்பத்தில் இருந்த நிலைக்கே செல்லும். ஆனால் உற்பத்தி வெளியீடும் மொத்த வருமானமும் குறைய நேரிடும். (இவ்விடயம் பற்றிய மிகச் சிறந்த ஆய்வொன்றினை ரிச்சர்ட் லெயார்ட் குழுவினர் செய்துள்ளனர். "Unemployment: Macroeconomic Performance and the Labour Market." என்ற இந் நூல் ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழக வெளியீடு. வேலையின்மைப் பிரச்சினையைக் குறைக்க முன்னதாகவே ஊழியர்களை இளைப்பாறச் செய்யும் வழிமுறைக்கும் இவ்வாதம் பொருந்தும்.

வேலையின்மைப் பிரச்சினையை நீக்கச் சொல்லப்படும் குறைந்த வேலை நேரம் என்ற ஆலோசனைக்கு ஆதரவாக ஆய்வு முடிவுகள் எவ்வளவும் இல்லை. அட்டவணை 2 இன் படி பல்வேறு நாடுகளில் வேலைநேரம் குறைக்கப்பட்ட போது வேலையின்மைப் பிரச்சினையும் தூரிதமாக அதிகரித்தது.

Shorter hours, longer dole queues

Working hours and unemployment, 1975-94

Sources: OECD, European Commission

குறைந்த வேலைநேரமும் நீண்ட விடுதிக்காலமும் வேலையின்மைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு ஆயின் ஜோபாப்பாவில்தான் மிகச் சிறந்த வேலையின்மைப் பிரச்சினை இருத்தல் வேண்டும். அந்த நாடுகளின் ஊழியர்கள் யப்பானிய, அமெரிக்க ஊழியர்களைவிடக் குறைந்த நேரமே வேலை செய்கின்றனர். ஆனால் ஜோபாப்பாவில்தான் வேலையில்லாதோர் வீதம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

சிறந்த வழி

குறைந்த சம்பளங்களுடன் வேலைநேரக்குறைப்புக்குப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடாத்த நிறுவனங்கள் முன்வருவதில் தவறு எதுவுமில்லை. ஆனால் அரசாங்கங்கள் வேலை நேரங்கள் மீது கட்டாயமாகக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தால் வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்காது குறையவே செய்யும்.

இன்று ஜோபாப்பாவில் வேலை நாட்களைக் குறைக்கும் கோரிக்கை பிரபலமாகவிட்டது. உணவை அதிகமாகத் தயாரிப்பதை விடுத்து இருக்கிற உணவைச் சம்மாகப் பகிர விரும்பும் நிலைமையையே இது காட்டுகின்றது. இதனால் ஜோபாபிய வேலையின்மைப் பிரச்சினைக்கான காரணங்களை ஆராய்வது தடைப்படுகின்றது. NAIRU வைக் குறைக்க முற்படும் கொள்கைகள் மட்டுமே வேலையின்மைப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்க்க உதவும். ஓ.எ.சி.மீ நாடுகள் அமைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட “வேலைவாய்ப்புகள் பற்றிய ஆய்வு” தொழிற் சந்தையைத் திறமையாக இயங்க வைக்கப் பின்வரும் ஆலோசனைகளை முன்வைத்தது.

* நெகிழ்ச்சியான சம்பளங்கள்.

ஈடு * குறைந்தபட்ச சம்பளங்கள்.

044 * வேலையற்றோருக்குக் குறைந்த சமூக நலனுதவிகள்.

ஈடு * நன்கு பயிற்றப்பட்ட ஊழியர். billot

11 ஸ்டாக்காப்ஸ் நுகருமே

புதிய தொழில் நுட்பம் அல்லது வெளிநாடுகளின் போட்டியினால் வேலைவாய்ப்புகள் குறைய “உழைப்பினர் வீதம்” என்ற தவறான விடயம் காரணமல்ல. இதற்கு முக்கிய காரணம், ஊழியர்கள் பஸ்வேறு துறைகளுக்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் இடம்பெயர்ந்து செல்லாமையும் இதற்கான சம்பளங்கள் சீராக்கப்படாமல் இருப்பதும்தான். வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வழிமுறை இத்தகைய இறுக்கமான நிலைமைகளைக் கருத்திற் கொள்வதில்லை. குறைந்த நேரம் வேலை செய்வது ஜேரோப்பியருக்குக் கவர்ச்சியானதாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் இதனை மாயாஜாலத் தீர்வாகக் கொள்ளக்கூடாது.

12 ராணுங்கிப்பு சுகைவி
ப்பகுருக்கூடுமிரு ரக்காடு
ராணுங்கிப்பு

இனந்தெரியாத வேலைப் பியர்கள்

முழு வேலைவாய்ப்பு என்றால் *என்ன? * மெருகற்ற முறையில் கூறுவதாயின் நடைமுறையிலுள்ள சம்பளத்தில் வேலைகளை நாடும் யாவருக்கும் வேலை கிட்டும் நிலைமை, ஆனால் இது காலத்துக்குக் காலம், நாட்டுக்கு நாடு சமூக நியமங்களுக்கேற்ப மாறுபடும். இது வாழ்நாள் முழுவதற்குமான சாதாரண வேலைநேரம் எவ்வளவு என்பதிலும் எத்தனை பெண்கள் வேலையை நாடி வருகின்றனர் என்பதிலும் தங்கியுள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இளம் பிள்ளைகள் வேலை செய்தார்கள், வேலைநேரமும் தற்போது இருப்பதைவிட இருமடங்காக இருந்தது, 1881இல் ஒரு ஆண் ஊழியரின் வாழ்நாள் முழுவதற்குமான வேலைநேரம் 154,000 மணித்தீயாலங்களாக இருந்தது. அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட உற்பத்திப் பெருக்கம் ஊழியர்களுக்கு அதிக சம்பளங்களையும், ஓய்வு நேரத்தையும் வழங்கியது. இன்று நீண்ட கல்விக்காலம், நீண்ட விடுமுறை முன்தாகவே ஓய்வு பெறுதல் காரணமாகச் செல்வந்த கைத்தொழில் நாடுகளில் வேலைநேரம் 65,000 ஆகக் குறைந்துள்ளது.

கடந்த தசாப்தத்தில் யப்பானிலும், பல ஜேரோப்பிய நாடுகளிலும் வேலை நேரங்கள் குறைந்து விட்டன. ஆனால் அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனிலும் வார வேலைநேரம் சற்று அதிகரித்துள்ளது.

த்தாக்கர்க்மாதாதுக் ராதாநாளாபலி னோவு ஸ்பிரைஸெடுஷ்டாபலி ப்ரான்கெஞ்சுலீ
குற்றாகு த்தகரி துக்குத்தகாபாகி நூயத் த்தகர்ணாப்பிளி ஒரு வ்ருப்பணாக
.ராமாந்ஸ்ரூபபலி யவியக்கிவாயலி

பார்பாதுபி ப்ரைக்டோம் ஸ்பிரைல் நூபாதி ப்ருக்ர்பா ப்ர்காயக்டீ துக்ர்காது
புப்து ஸ்ரிக்கெஞ்சுலீ ட்டா குற்றாகுதெக்டூங்காபலி குலெடுப்பிழு ப்ராக்மாஞ்சாதா
ந்டாக் ஸ்ரைலீக்குத்தெய்க்கூ கூப்புப்புக்கூ ஸ்ரக்காக்காது நூவதுத்தாவபலி
.ப்ருப்புப்புபலி குஷ்ட நூபாதி ப்ருப்புயெசிப்பீ.ஸ்ரை ஜாக்ட்துமூஞாம
நூஞ்சிக்குப்புக்கூ ஸ்ரை ஸ்ரக்மீது. ஸ்ரைப்பாலாக ப்ருநாலெப்புயெங்காதுவி

3

எவ்வளவு தாழ்ந்த நிலைக்கு

அவர்கள் செல்ல முடியும்?

குறைந்தாலான் பட்டி வீதங்கள் என்ற மதிழ்ச்சி தரக்கூடிய நோக்கானது
வேலைவாய்பு மற்றும் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கக்கூடியது. மத்திய வங்கியின்
வட்டி வீதங்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு ஒரு தீமையான செய்தியாகவே
கருதப்படுகின்றது. வட்டி வீதங்களில் ஏற்படும் வெட்டு ஒரு நல்ல
செய்தியாகும். அமெரிக்காவில், வரவுசெலவத் திட்டச் சமநிலைக்காக
வாதாடும் குடியரசுவாதிகள் குறைந்தாலான வட்டி வீதங்களின் நன்மைகளை
வாக்காளர்களுக்கு நூபகமுட்டுகின்றனர். அநேக அரசாங்கங்கள், அவை
செல்வமிக்கதாக அல்லது வறியவையாக இருந்தாலும் சரி மலிவான
மூலதனம் மிகவும் நன்மை தரக்கூடியதெனக் கருதுவதுடன் கடன்வாங்கும்
வீதங்களை தாழ்நிலையில் வைத்திருப்பதற்காகக் கடன் சந்தைகளில்
நேரடியாகவே தலையிடுகின்றன.

குறைவான பட்டி வீதங்கள் நன்மைகளை அளித்தாலும் குடியிருப்பாளர்களைப்
பொறுத்தவரையில் வீடுகள், வாகனங்கள் மற்றும் ஏனைய பாரிய
கொள்வனவுகளைச் செய்வதற்கான ஒரு மலிவான கடன்கள் என இவற்றைக்
கருதுகின்றனர். மலிவாகப் பெறக்கூடிய கடன் புதிய தொழில்களை
ஆரம் பிப்பதற்கு இலகுவாக இருக்கின்றதுடன் தற் பொழுதுள் எனவே கடன் வாங்குவோர்
குறைந்த பட்டி வீதங்களையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

வட்டி வீதங்கள் வீழ்ச்சியடையும் போது கடன் கொடுப்பவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு
கடனை வாங்குபவர்கள் நன்மை அடைகின்றனர். மரபூதியான சாய்வு
நாற்காலிப் பொருளியலாளர்களை இது சிந்திக்க வைக்கமாட்டாது. ஏனெனில்
அவர்கள் எப்பொழுதும் கடன் கொடுப்பவர்களைப் பேராசை கொண்ட
பயன்பாட்டாளர் என்றே கருதுகின்றனர். இருப்பினும், கடன்கொடுப்போர்
சேமிப்பாளர் என்ற பெயரையும் பெற்றுவிடுகின்றனர். குறைந்த பட்டி

வீதங்களைப் பொறுத்தவரையில் நவீன பொருளாதார கதாநாயகர்களாகக் காணப்படும் இச் சேமிப்பாளர்கள் தமது தியாகத்துக்கு மிகக் குறைந்த வெகுமதியையே பெறுகின்றனர்.

யதார்த்த ரீதியாகப் பார்க்கும் போது அரசியல் வாதிகளும் தொடர்பு சாதனங்களும் குறிப்பிடுவது போன்று குறைந்த வட்டி வீதங்களின் ஒட்டு மொத்தமான தாக்கங்கள் சிக்கலற்றதாக அமைந்திருக்கவில்லை. கடன் வாங்குவதற்கான விலை வீழ்ச்சியடையும் போது அங்கு வெற்றி பெறுபவரும், தோல்வியடைவோரும் காணப்படலாம். வீதங்கள் ஏன் வீழ்ச்சியடைகின்றன என்பதிலேயே இந்நிலைமை தங்கியிருக்கின்றது.

மீண்டும் அந்த ஒரு வளையிகள்

இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது மிகவும் சிக்கலானது. வட்டி வீதம் என்பதனை “மெய்” என்பதாகக் கருதினால் அது மெய்யல்லாத சய விகிதம் (-) எதிர்பார்க்கப்பட்ட பணவிகிதம் ஆகக் கருதப்படும். இவ்அளவீடுகளானது எதிர்கால மேலதிக் ரூகர்வு இன்றைய டொலரிளான் சேமிப்புத் தொடர்பாகச் சிலவேளை உண்மையான நன்மைகளைத் தரலாம். மெய்வட்டி வீதம் மாற்றமடையால் இருக்கும் போது மெய்யல்லா வட்டி வீதத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படும் எனத் தொடர்பு ஊடகங்கள் வழக்கமாக அறிவிக்கின்றன. இதற்கு மேலாக மத்திய வங்கி நேராகச் செல்வாக்குச் செலுத்தும் குறுங்கால வட்டி வீதங்களுக்கும் இடையிலான மாற்றங்களை வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது மிக முக்கியமானது.

பதங்கள் பற்றி அவதானமாக இருப்பதற்கு அப்பால் சிறு பொருளாதாரக் கோட்டாடும் உதவக் கூடியது. வீழ்ச்சியடையும் வட்டி வீதங்களின் பொதுவான தாக்கங்களை மதிப்பிடுவதற்கான ஒரு வழியாக, மூலதனத்திற்கும் அடுத்து பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் என்ன நடக்கும் என்பதனை அறிய வேண்டும்.

வரைபடம் 1 இல் காட்டப்பட்டிருக்கும் ஒரு வளையிகள் மொத்த மூலதனத்திற்கான மொத்தக் கேள்வியும் நிரம்பவும் வட்டிவீதங்களில் எவ்வாறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன எனக் காட்டுகின்றது. ஒரு வளையிகள் பற்றி விளக்கம் அளிப்பது அவசியமானது. நிரம்பவுடன் ஆரம்பித்தல் நன்று. சேமிப்பதற்கான வீட்டு உரிமையாளர்களின் ஆர்வமானது எதிர்காலத்திலும் பார்க்கத் தற்பொழுது காணப்படும் நுகர்விற்கான விருப்பத்துடனேயே போட்டியிடுகின்றது. உயர்ச்சியடையும் வட்டி வீதங்கள் மேற்கூறப்பட்ட எதனைத் தேர்ந் தெடுத் தல் என்பதில் உள்ளதியாக ஒரு தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை:

(1) செலவு செய்தலுக்கும் கடன் வாங்குதலுக்கும் சேமிப்பினைப் பதில்டாகக் கொள்ளுமாறு தாண்டுதல் அளித்தல், வட்டிலீத்ததில் உயர்ச்சி ஏற்படுவதனாலேயே இப் "பதிலீடுத் தாக்கம்" (Substitution effect) நிகழ்கின்றது. நுகர்வுடன் தொடர்பான சேமிப்புப் பெறுமதியானது சேமிப்பை மேலும் கவர்ச்சிகரமாக்குகின்றது.

(2) மறுபக் கத்தில் வட்டி வீதங்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு வீட்டுரிமையாளரின் தற்போதைய சேமிப்புப் பெறுமானத்தையும் அதிகரிக்கும். எனினில் இச் சேமிப்பானது தற்போழுது வருமானத்தை அதிக வீதத்தில் பெறுகின்றது. ஒரு குடும்பத்தில் தேறிய சேமிப்புக் காணப்பட்டால் அதாவது கடன்களிலும் பார்க்க சேமிப்புக்கள் அதிகமாக இருந்தால் இவ் "வருமானத் தாக்கம்" (Income effect) அதிக செலவுக்குக் காரணமாகி விடுவதனால் சேமிப்பு குறைவாக இருக்கும். எனினில் இது விரும்புகின்ற செலவுமட்டத்தை அடைந்து கொள் வதற்கு தற்பொழுது குறைந்தனவு பணத்தையே ஒதுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆயினும் குடும்பம் அதிகளவில் கடன்களைப் பெற்றிருந்தால் வட்டி வீதத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பினால் அக்குடும்பம் மேலும் வறிய நிலைக்குத் தள்ளப்படும். எனவே அக்குடும்பம் முன்னிலும் பார்க்க மிகக் குறைவாக நுகர்ந்தால்தான் அதிகம் சேமிக்க முடியும்.

வட்டி வீதங்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்பினால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் குடும்பத்துக்குக் குடும்பம் வேறுபாடானதாகக் காணப்படும். வட்டி வீதங்கள் உயர்வடையும் பொழுது தேறிய கடன் பெறுவோர் (குறைவாகக் கடன்பெறுவதன் மூலம்) எப்பொழுதும் அதிகளவில் சேமிப்பர். அதிகளவிலான வட்டி வீதங்களின் கவர்ச்சியை விடக் கூடிய செல்வத்தை வைத்திருப்பது இலாபகரமானதாயின் தேறிய சேமிப்பாளர்கள் குறைவாகவே சேமிப்பர். முழுப் பொருளாதாரத்தினையும் பொறுத்தவரையில் என்ன நிகழும். சிக்கலான தன்மையின் காரணமாக இவ் வினாவுக்கு அனுபவர்தியாகப் பொருளியலாளர்களினால் விடையளிப்பது இலகுவானது. இதுபற்றிச் செய்யப்பட்ட ஆய்வொன்று மிகத் தெளிவான தாக்கத்தை (விளைவு) கண்டு பிடித்தது. 1982 மார்ச்சில் Journal of Monetary Economics என்ற சஞ்சிகையில் "Taxation, Savings and the Interest Rate" என்ற கட்டுரையாக இவ் ஆய்வு வெளிவந்தது. அமெரிக்கப் பொருளியலாளரான மைக்கல் பொஸ்கின் என்பவர் இதனை எழுதியிருந்தார். "வட்டிவீதம் உயர்வடையும் பொழுது மொத்தச் சேமிப்பு (Aggregate Savings) அதிகரிக்கும் போக்கை கொண்டிருக்கும்". என்ற முடிவினை மைக்கல் பொஸ்கின் முன்வைத்தார். தீட்டவட்டமான சான்றுகள் போதிய அளவில் தற்படவில்லை எனினும் பொஸ்கின் என்பவரின் கண்டுபிடிப்பில் கருத்துள்ளது எனப் பெரும்பாலான

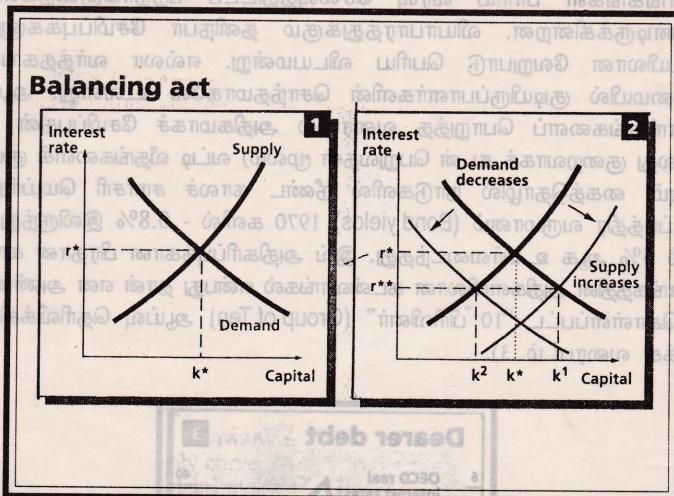
பொருளியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். தேறிய கடன் பெறுநர்கள் மற்றும் தேறிய சேமிப்பாளர்கள் மீது உயர் வட்டி வீதங்களின் வருமானத் தாக்கங்களின் காரணமாக ஒன்றையொன்று ரத்துச் செய்வதினால் பதிலீட்டுதாக்கம் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது. வட்டி வீதங்கள் உயர்வடையும் பொழுது அதன் காரணமாக சேமிப்பு மிகவும் கவர்ச்சிக்குரியதோன்றாக மாறுகின்றதுடன் கூட்டுச் சேமிப்பும் உயர்வடைகின்றது.

முதல் மூலதனத்துக்கான கேள்விக்கு என்ன நிகழ்கின்றது? இது மிகவும் நேரான போக்கில் காணப்படுவதுடன் நிறுவனங்களின் மூலதன வாய்ப்புகளிலேயே தங்கியுள்ளது. நிறுவனங்கள் ஒரு தொழிற்சாலையைக் கட்டுவதற்குப் பண்ததைக் கடனாகப் பெறுவதற்கு விரும்புகின்றது. அதிலும் தனது மூலதனத்திலிருந்த பெறக்கூடிய வருமானத்திலும் பார்க்கக் குறைந்த வருமானத்தையே சேமிப்பாளர்களுக்கு வழங்க விரும்புகின்றது. வட்டி வீதங்கள் வீழ்ச்சியடையும் பொழுது அதிகரித்துவரும் எண்ணிக்கை கொண்ட மூலதனச் செயற்றிடங்கள் இலாபகரமானவையாக மாறுவதுடன் நிறுவனத்தின் மூலதன முதலுக்கான கேள்வியும் உயர்வடையும்.

வரைபடம் 1. இல் சந்தையின் வட்டிவீதம் ^{1*} ஆக இருக்கும் பொழுது முதலுக்கான கேள்வியும் நிரம்பலும் சமநிலையில் காணப்படுகின்றது. இந்த வட்டி வீதத்தில் மொத்த மூலதனம் ^{2*} ஆக இருக்குமாயினும் குறைந்த வட்டி வீதங்கள் நல்லதோருவிடயமா என்ற எமது பரிசோதனை பற்றிய வினாவை எழுப்பும் போது குறைந்த வட்டி வீதங்களினால் அதிக மூலதனமும் விரைவான வளர்ச்சியும் ஏற்பட இடமுண்டு என்றே கருதலாம். இந்தை சிலவற்றில் தங்கியுள்ளது உதாரணமாக சேமிப்புக்களின் நிரம்பல் சில வேளாகவில் அதிகரிக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் குடிசனவியல் மாற்றங்கள் அல்லது வரிக்கோவைகளில் (Tax Code) ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஆகியன நூகரவோர் தமதுகர்வினைப் பின்தள்ளிப் போடுவதற்கு வீட்டுரிமையாளர்களைத் தாண்டுகின்றது. இது பற்றி வரைபடம் 2 இல் காட்டப்படுவதுடன் முதலுக்கான நிரம்பல் கோட்டில் வெளிநோக்கிய நகர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. தரப்பட்ட எந்த வட்டி வீதத்திலும் அதிக பண்ததைச் சேமிப்புதற்குக் குடும்பங்கள் விரும்புவதே அதற்குக் காரணமாகும்.

இந் நகர்ச்சியின் விளைவின் காரணமாகவுட்டி வீதங்கள், ^{3*} என்ற நிலைக்குக் குறைக்கப்படுகின்றது. நிறுவனங்கள் அதிகளவிலான மூலதனச் செயற்றிடங்களை மேற்கொள்ளுமிடியும். அத்துடன் பொருளாதார வளர்ச்சியும் அதிகரிக்கும். பொருளாதார வளர்ச்சியில் மட்டும் ஆர்வம் காட்டுவோருக்கு இவ்வகையான வட்டிவீத வளர்ச்சியானது “மிகநல்லது” என்றே கருதவேண்டும். பொருளாதாரம் முழுவதற்குமென மூலதனம் ^{4*}க்கு அதிகரிக்கின்றதாக இருந்தால் எதிர்காலத்தில் விரைவான வளர்ச்சியும் உயர் வருமானங்களும் ஏற்படும். பொருளாதாரம் முழுவதற்குமென மூலதனம் ^{5*}க்கு அதிகரிக்கின்றதாக இருந்தால் எதிர்காலத்தில் விரைவான வளர்ச்சியும் உயர் வருமானங்களும் ஏற்படும்.

தற்பொழுது முதல் மூலதனத்துக்கான கேள்வி வீழ்ச்சியடைகின்றது என்ற விடயத்தைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். இவ் வீழ்ச்சிக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. பேரினப் பொருளாதார நிலையற்ற தன்மை, வர்த்தகம் மீதான உயர் வரிகள், நிறுவனங்கள் பற்றிய ஒழுங்கு விதிகளின் சமைகளில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு அல்லது தொழிலாளர் உறவுகளில் ஏற்படும் சீரழிவுகள் என்பனவற்றினால் முதல் மூலதனத்துக்கான கேள்வியில் வீழ்ச்சி ஏற்படலாம். இவ் அதிர்ச்சிகளில் ஏதாவது ஒன்று முதல் மூலதனத்திலிருந்து வரும் வருமான வீதத்தினைக் (rate of return) குறைத்து விடக் கூடும்.

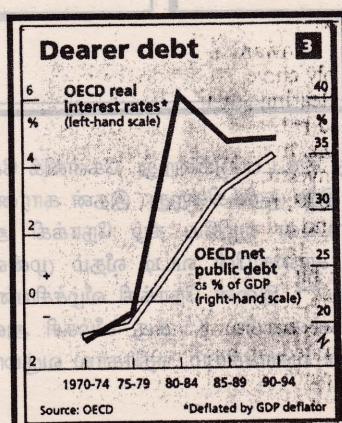

வரைபடம் 2 இல் இது காட்டப்படுகின்றது. கேள்விக் கோட்டில் இடப்பக்கமாக ஏற்படும் நகர்வினை இது குறிக்கின்றது. இதன் காரணமாக வட்டி வீதங்கள் முதல் நிரம்பல் கோட்டின் வழியே கீழ் நோக்கி அசைவின் காரணமாக வீழ்ச்சியடைகின்றது. சந்தையின் வட்டி வீதம் முன்னைய உதாரணத்தில் கூறப்பட்டது போன்று r^{**} இனை நோக்கி வீழ்ச்சியடையும். ஆயின் இங்கு முதல் மூலதனம் உண்மையில் K^2 க்கு வீழ்ச்சி அடைகின்றதுடன் அதன் விளைவாக மெதுவான வளர்ச்சியும், எதிர்கால வருமானங்களில் வீழ்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது.

நடைமுறையில் விடையங்கள் சிக்கலாக அமைந்து விடுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாகப் பூகோள முதல் சந்தையானது பெருமளவு ஒன்றினைக்கப்பட்டதாக மாறி வரும் நிலையில், ஒரு நாட்டிலுள்ள சேமிப்பாளர்களை இன்னொரு நாட்டின் கடன் பெறுபவர்களுடன் இணக்க வைப்பது மிகவும் இலகுவானதாக மாறியுள்ளது. ஆயின் அடிப்படைத் தன்மையை இது மாற்றமாட்டாது.

ஆயினும் வெளி நாட்டவர்கள் அதிகமாகச் சேமிக்க விரும்பினால் பூகோள வட்டி வீதங்கள் வீழ்ச்சிடையும். வெளிநாட்டு மூலதனத்துக்கான வாய்ப்புகள் (உதாரணமாக எழுச் சியடைந்து வரும் பொருளாதாரங்களில்) விருத்தியடையின் வீதங்கள் உயர்வடையக்கூடும்.

இரு நாட்டின் மொத்தச் சேமிப்பு அமைப்பு வீதத்தில் குடியிருப்பாளர்களின் சேமிப்புக்களும் ஓர் கூறாகவே காணப்படுகின்றன. வரவு செலவுத்திட்ட மிகைகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவது போன்று வர்த்தகங்களும்கூட சேமிப்பினைச் செய்யுமுடியும். செலவுந்த நாடுகளிலுள்ள பொரும்பாலான அரசாங்கங்கள் பாரிய வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறைகளையே கொண்டிருக்கின்றன. வியாபாரத்துக்கும் தனிநபர் சேமிப்புக்களும்கும் இடையிலான வேறுபாடு பெரிய விடயமன்று. எல்லா வர்த்தகங்களும் உண்மையில் குடியிருப்பாளர்களின் சொந்தமாகவே உள்ளது. ஆயினும் அரசாங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமாகச் சேமிப்பதன் மூலம் (அல்லது குறைவாகக் கடன் பெறுவதன் மூலம்) வட்டி வீதங்களைக் குறைக்க முடியும். கைத்தொழில் நாடுகளில் நீண்ட காலச் சராசரி மெய்தியான பங்குப்பத்திற் வருமானம் (Bond yields) 1970 களில் - 0.8% இலிருந்து, 1990 களில் 5% ஆக உயர்வடைந்தது. இவ் அதிகரிப்புக்கான பிரதான காரணம் அரசாங்கத்தின் அதிகாவிலான கடன்வாங்கல் என்பது தான் என அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட “10 பிரிவினர்” (Group of Ten) ஆய்வு தெரிவிக்கின்றது. (பார்க்க வரைபடம் 3).

காபக்கப்படு ஒழுபாக செலவுத்திட்ட மூலமாக காபக்கப்படு ஒழுபாக செலவுத்திட்ட மூலமான படிப்பினைகள் தெளிவானவை. எதிர்கால நூகர்தலில் மட்டும் ஒருவர் கவனம் செலுத்துவதனால் நடைமுறை மூலதனம், குறைவான வட்டி வீதங்கள் எப்பொழுதும் வரவேற்கக் கூடியதல்ல. சேமிப்புக்கள் அதிகரிப்பது போன்று

மூலதன வாய்ப்புக்கள் வீழ்ச்சியடைவதற்கான அறிகுறியாக அவை அமையும். மேலும் உயர்வான மூலதனம் எப்பொழுதும் ஒரு நல்ல விடயமாக இருது. ஏனெனில் எதிர்கால நுகர்தலையும், நடைமுறை நுகர்தலையும் மக்கள் மதிப்பிடுவதே இதற்குக் காரணம். இன்று செலவிடுவதற்கான மக்களின் விருப்பத்தையும் எதிர்காலத்துக்கு வழங்கப்படும் அவர்களின் விருப்பங்களுடன் ஒரு சமநிலைக்குக் கொண்டு வருவதே வட்டி வீதங்களின் பிரதான செயற்பாடாகும்.

ஆன்படியால் அதிகளாவில் முதலிடுவது சாத்தியமானது. சில சமயங்களில் நிறுவனங்களினால் எடுக்கப்படுகின்ற தவறான தீர்மானம் மேற்கொள்ளவின் விளைவினால் மிகை - மூலதனம் உருவாகுகின்றது. விசேஸ்டாக நிறுவனங்களின் உரிமையாளர்களினால் தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப் படாதவிடத்து இது நிகழும். (பெட்டியைப் பார்க்க) பெரும்பாலும் செயற்கையாக ஏற்படும் குறைவான வட்டி வீதங்கள் அரசாங்கத்தின் தவறாக வழிநடத்தப்படும் கோள்கையினாலேயே ஏற்படுத்தப்படுகின்றது.

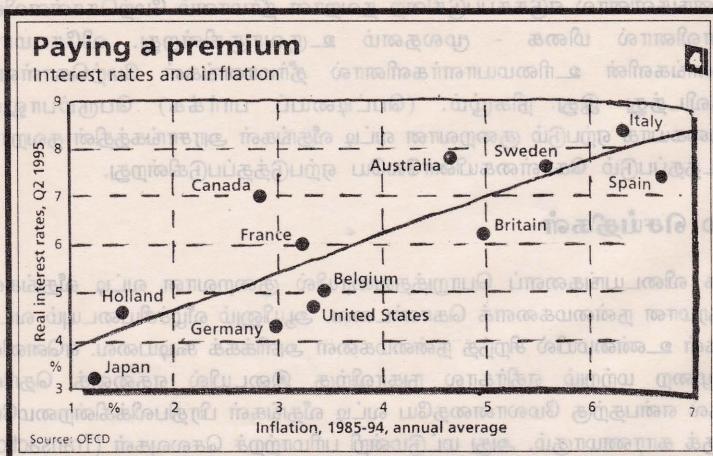
நல்ல செய்திகள்

அநேக விடையங்களைப் பொறுத்தவரையில் குறைவான வட்டி வீதங்கள் நடுத்தரமான நன்மைகளைக் கொண்டவை. ஆயினும் வீழ்ச்சியடையும் வட்டி வீதங்கள் உண்மையில் சிறந்த நன்மைகளை அளிக்கக் கூடியவை. ஏனெனில் நடைமுறை மற்றும் எதிர்கால நுகர்விற்கு இடையில் எதனைத் தெரிவு செய்தல் என்பதற்கு மேலானதையே வட்டி வீதங்கள் பிரதிபலிக்கின்றமையே இதற்குக் காரணமாகும். அது மட்டுமன்றி பரிமாற்றச் செலவுகள் (Transaction costs), இடர்கள் ஆகிய ஏனைய இரு அம்சங்களையும் இவை குறித்து நிற்கின்றன.

பரிமாற்றச் செலவு என்பது வங்கிகள் ஆயுட் காப்புறுதியாளர்கள் மற்றும் பரஸ்பர நிதிகள் போன்ற நிதித் தரகார்களினாடாக இயக்கப்படும் செலவுகளாகும். இவ்வெல்லா நிறுவனங்களும் முதல் வழங்குநர்களுடன் இணைந்து வளங்களை நுகர்கின்றன. இச் செலவுகள் வட்டி வீதத்தினைப் பாதிக்கின்றது. தரகார்கள் எந்தளவுக்கு பரிமாற்றச் செலவுகளைக் குறைக்கின்றனரோ அந்தளவுக்கு அவர்கள் வட்டி வீதத்தைக் குறைக்க முடியும்.

மேலும் பல்வேறு வகையான இடர்களுக்கான கொடுப்பனவுகளையும் (Premiums) வட்டி வீதங்கள் கொண்டுள்ளன. இதற்கான ஒரு பொது உதாரணமாக பணவீக்கக் கொடுப்பனவைக் குறிப்பிடலாம். எதிர்பார்க்கப் பட்டத்திலும் பார்க்க அதிகமாகப் பணவீக்கம் வருமானத்தைக் கொடுத்திருந்தால் கடன் கொடுப்பவர்களினால் உணரப்படும் மெய்வட்டி வீதம் வெட்டப்படும். இவ் இடர்களை இளப்பீடு செய்வதற்கு வட்டி வீதத்திற்கான மேலதிக கொடுப்பனவில் மாற்றும் செய்வர்.

எனவே இவ் விடையாங்களை மேம்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தினால் முடியும். பொறுப்பு வாய்ந்த பணக்கொள்கையினாடாக அரசாங்கங்களினால் சந்தைகளை ஒரு மட்டத்துக்குக் கீழ் உத்தரவாதப்படுத்த முடியுமானால் அதன் மூலம் குறைவான பணவீக்கத்தை மட்டுமன்றி அதன் மூலம் நீண்ட கால வட்டி வீதமும் மெய்யல்லா ரீதியில் குறைந்து செலவும் வழியேற்படும். அத்துடன் மெய்வட்டி வீதங்கள் போன்று பணவீக்க நன்கொடைகளையும் குறைத்துவிடும். கடந்த 10 வருடங்களில் குறைவான பணவீக்க வீதங்களைக் கொண்டிருந்த பொருளாதாரங்கள் வரைபடம் 4 இல் காட்டப்படுகின்றது.

எனவே அரசாங்கங்களுக்குக் கூறுவேண்டிய சிறு செய்தி உள்ளது. கடன் பெறுதலினால் ஏற்படும் பெரும்பாலான செலவுகள் தற்போதைய நூகர்வில் செலுத்தப்படும் நூகர்வோரின் கவனத்திலிருந்து எழுகின்றதேயொழிய எதிர்கால நூகர்வில் இருந்து அல்ல. கொள்கை வகுப்போர் தேவையற்ற கடன்பெறும் செலவுகளை அகற்றுவதன் மூலம் பொருளாதார நலன்களை மேம்படுத்த முடியும். இதனைச் செயல்திறன் மிக்க முதல் சந்தைகளை மேம்படுத்துவதன் மூலமோ அல்லது பணவீக்க அச்சுறுத்தலைக் குறைப்பதன் மூலமோ மேற்கொள்ள முடியும்.

அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த அல்லது கடன் வாங்குபவர்களைத் திருப்தி செய்யும் ஒரு தவறான முயற்சியாக நேரடியாக வட்டி வீதங்களில் தலையிடுவதை அரசாங்கங்கள் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனால் பொருளாதார முறையில் உண்மையான பாதிப்பு ஏற்படுவதுடன் கோபத்திற்குள்ளாகும் மக்களால் அரசாங்கங்கள் தூக்கி எறியப்படும் நிலைமையும் ஏற்படலாம்.

மயோபியாவின் (Myopia) மற்றொரு வெற்றி

இன்று ஒரு டொலரின் பெறுமதி நாளைய ஒரு டொலரின் பெறுமதியிலும் பார்க்க அதிகமாக இருப்பதனால் மெய் வட்டி வீதங்கள் நேர்க்கணியமாகவே உள்ளன. இன்று தியாகம் செய்வதைக் குறை நிரப்பிடு செய்யும் வகையில் எதிர்கால நுகர்வு போதியாவில் வழங்கப்பட்டால் மாத்திரமே மூலதனம் பொருளாதார நலனை அதிகரிக்கும். குறைந்த வருமானங்களை ஈட்டுகின்ற மூலதனங்களை மேற்கொள்வதன் மூலம் அநேக கம்பனிக் தலைவர்கள் இவ்விதியைப் பாராதீர்ம் செய்கின்றனர். பாதிக்கப்பட்ட பங்குதாரர்கள் முறைபாடு செய்யும் பொழுது அவர்களுக்குப் பொறுமை இல்லை என்றும், அவர்கள் குறுங்கால நலன்களையே கருதுபவர்கள் என்றும் குற்றம் சாட்டப்படுகின்றனர்.

432 பாரிய கம்பனிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் மூலம் அநேக நிர்வாகஸ்தர்கள் உண்மையிலேயே நீண்ட காலத்தினையே பெரிதும் விரும்பினர் என அறியப்பட்டது. ஹாவர்ட் வர்த்தகக் கலைக் கூடத்தின் பொருளியலாளரான மைக்கேல் ஜென்சன் இதனை மேற்கொண்டார். அமெரிக்காவின் முதலிருப்புச் சந்தைகளுடன் வர்த்தக உறவைக் கொண்ட பாரிய நிறுவனங்கள் சிலவற்றின் மூலதனங்களை ஜென்சன் ஆராய்ந்து பார்த்தார். 1980-1990 காலத்துக்கான ஒவ்வொரு நிறுவனத்தினதும் மொத்த மூலதனச் செலவீடுகளை ஓப்பிட்டுப் பார்த்ததுடன் பின் வரும் வினாக் களையும் எழுப் பினார். முகாமையாளர்கள் இப்பணத்தினைப் பங்குடமையாளர்களுக்கு மீண்டும் திருப்பிக் கொடுப்பதாக இருந்தால் என்ன நிகழும்.

எடுத்துக் காட்டாக ஜெனரல் மோட்டோர்ஸ் நிறுவனத்தினை நோக்கும் போது 1980 களில் அங்கு எவ்வித மூலதனமும் இடம்பெறவில்லை என்று கருதினால் 1990களில் அதன் பங்கு பெறுமதியற்றதாகிவிடும்.

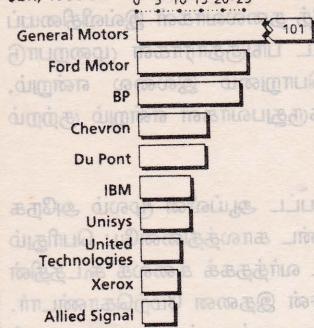
இவ்வாறு அவர் 1990 ஆம் ஆண்டுக்கான பங்குப் பெறுமதிக்கான அடிப்படை அத்தசாப்தத்தில் செய்யப்பட்ட முதலீடே என்று கூறினார். ஜெனரல் மோடோர்ஸ்கின் முதலீடு பற்றி இவ்வாறு தாராளமாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட போதிலும் திரு. ஜென்சன் அக் கம்பனி இன்னும் சிறப்பாக இயங்கி இருக்கலாம் என எடுத்துக் கூறினார்.

ஜெனரல் மோட்டோர்ஸ் கம்பனி இலாபங்களை பங்குதாரர்களுக்கு வழங்கியிருந்தால் அவர்கள் பங்குச் சந்தையில் அவ் இலாபங்களை மீண்டும் முதலீடு செய்திருப்பார். அத்தகைய முதலீடுகளிலிருந்து 10 வீத் இலாபம் வருமென்ற முறையில் ஜென்சன் இத்தகைய வழிமுறை மேலதிகமாக 100 பில்லியன் டொலர்களை மேலதிகப் பெறுமானமாகப்

Live for today

Value of investments wasted

\$bn, 1980-90 0 5 10 15 20 25

Source: Michael Jensen

பெற்றிருக்க முடியும் எனக் கணித துக்க கூறினார்.

மறுவார்த்தையில் ஜெனரல் மோட்டோர்ஸ் கம்பனி 1980 களில் மிதமிஞ்சி முதலீடு செய்தமையால் 150 பில்லியன் ப்ள டொலர் பெறுமதியை இல்லாது ஒழித் துவிட்டது. ஜெனரல் மோட்டோர் ஸ் நிர்வாகிகள் மட்டும் தான் இவ் வாறான மிதமிஞ்சிய பெறுமதியை மதிப் பிட்டவர்கள் எனக் கூற முடியாது. இவ் அட்டவணை திரு. ஜென்சனின் பட்டியலில் இவ்வாறு தவறாக

நடந்த 10 கம்பனிகளுக்குரிய ஒத்த கணிப்பீடுகளைக் காட்டுகின்றது.

* * * * *

வதுக்காவுறி நோக்குஞ்செறியில் ராம்பித்தாவி ரூபாஜை காப்ரக க்ருக்டுவா சென்றியூபியிப்பு முழுக்கை கீல்வா துவீக ரீக 081 தூபி ப்ரிமிஸாக்டியூபியூபி துப்ப ந்துக ரீக081 ராக்கிருக ற்கா

நாகக்கியூபி ப்ருப்ப நாகக்குஞ்சை முட 081 ரீக றாம்நிலி ராம்நிலை ற்கா பிரிசைபு ப்ரப்பயகி க்குக்குப்பாகத்து ப்ரப்பிலை காவாபாடு றாம்நிலி ஸிப் ரீக்கை நில்வாதிவாவி ரூபாஜை ப்ருக்கு ரீப்பக் க்கு நூக்கை கீடு ப்ருக்கை ப்ரப்பயகி வீப்பிலை ராம்நிலை க்குக்கு நூக்கை கீப்பகி கைப்படி

ஈராக்குமின்ஜெ வீடை நாவகங்கள்
மரந்தா சூப்
தொகையினாலோம்
பொதுசன நாவகம்
பொதுப்பாணம்

ஈராக்குமின்ஜெ வீடை நாவகங்கள் பதுக்குப்பாலே
ப்ரமதாக்காவயின்றாபலி மாங்காகி கா
யாதாக்காவயின்றாபலி பதுக்குப்பாலே பதுக்குப்பாலே
யாதாக்காவயின்றாபலி மாங்காகி கா
நாவகம் நாவகம் நாவகம் நாவகம்
நாவகம் நாவகம் நாவகம் நாவகம் நாவகம்

4

ஒரு மாதாக நாகரிகங்கள் கொண்டும் நாவகம் நாவகம்
நாவகம் நாவகம் நாவகம் நாவகம் நாவகம்

தனியார் லிலாபம், பொதுச் சேவை

ஜூரோப்பாவிலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள், நீர் விநியோகம், சுக்தி, சுக்தாரா நலன் மற்றும் ஏனைய பொதுச் சேவைகளில் (Public services) இலாபநோக்கு எவ்வித பங்கினையும் கொண்டிருக்கக் கூடாது என நம்புகின்றனர். ஆண்டுக்கு இருமுறை தமது இலாபங்களை அறிவிக்கும் பொழுது பிரித்தானிய நாட்டில் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்டுள்ள சேவைகளின் உரிமையாளர்கள் கடுமையான விமர்சனத்துக்கு உள்ளாவதுண்டு.

கம்பனிகள் எவ்வளவு தொகையான பணத்தை உழைக்கின்றன என்பது பற்றி வெறுப்பட்டும் அளவுக்குப் பத்திரிகைகளில் தரவுகள் வெளிவருகின்றன. தலா செக்கனுக்கு எவ்வளவு பணத்தை இக் கம்பனிகள் இலாபமாக உழைக்கின்றன என்பதனைப் பலன்சில் குறிப்பிடுகின்றன. நாடுமுழுவதிலும் உள்ள மக்கள் தமது தலைகளை அசைத்துக் கொள்கின்றனர். இது எப்படி என அவர்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். வாழ்வின் அத்தியாவசியமான பொருட்களை வாயு மற்றும் மின்சக்தி மட்டுமன்றி நீரையும் விற்பனை செய்வதிலிருந்து மக்கள் இலாபம் பெற்றுக்கொள்வதை அனுமதிக்கவேண்டும்.

அமெரிக்கர்கள் பலருக்கு இது ஆர்வம் தரக்கூடியதாக இருக்கலாம். ஜக்கிய அமெரிக்காவில் தனியார் மற்றும் இலாபம் தேடும் சேவைகள் (Utilities) சட்டவிதியின் படியே உள்ளன. விதிவிலக்குகள் எதுவுமில்லை. ஆனால் ஜூரோப்பாவின் பெரும்பாலான பகுதியிலும் அநேகமான வளர்முகநாடுகளிலும் இலாப நோக்கத்திற்காக இத்தகைய சேவைகளை விற்பனை செய்யும் சிந்தனையானது மக்களை அதிகம் கவரவில்லை. ஜூரோப்பிய நாடுகளில் இப்பயன்பாடுகளானது பொதுத்துறைக்குச் சொந்தமானதாக இருப்பதுடன் (அட்டவணை 1) மாற்றமடைந்துவரும் பாங்கும் மிக மெதுவாகவே காணப்படுகின்றது. சேவைகளைப் பொறுத்தவரையில் இவ்விடயம் எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ, அதுபோலவே கல்வி மற்றும் சுக்தாரா நலன் போன்ற சேவைகளைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் உண்மையானது. இத்தகைய சேவைகள் பற்றிப் பேசும் பொழுது அதனை இலாப நோக்குடன் இணைப்பதை விரும்புவதில்லை.

இலாபத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நிச்சயமற்ற நிலை காணப்படுவதனால் இம் மனோபாவத்திற்குக் காரணம் எதுவாக இருக்கும். பொருளியலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு பொருளாதாரத்தில் இலாபம் வகிக்கக்கூடிய பங்கினைப் பொறுத்தவரையில் அதன் பங்கு பற்றிய தவறான விளக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே இச்சந்தேகம் எழுகின்றது எனக் கூறுகின்றனர். மக்களில் பெரும் பாலானோர்க்கு இலாபங்கள் கனவேஷன் இரு. ஆயினும் பொருளியலாளர்கள் 3 முக்கியமான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்றனர்.

அவையாவன:

(1) கம்பனிகளுக்கு முதலீடுகளை வழங்குவதற்கான கொடுப்பனவு. வழக்கமாக, இது ஓர் அபாயம்தரும் வர்த்தகமாக இருக்கிறது. ஒரு நிறுவனத்துக்கு மக்கள் கடனாகப் பணத்தினைக் கொடுக்கும்பொழுது அல்லது அதன் பங்குகளை வாங்கும்பொழுது, தமது பணத்தினை மீளப்பெற்றுவிடலாம் என்பதை அவர்களால் நிச்சயப்படுத்த முடியாது.

அரசானது முதலினை வழங்கும்பொழுது அல்லது வழங்குநர்களுக்கு உத்தரவாதம் வழங்கும்பொழுது அதில் காணப்படும் அபாயம் பெரிதும் குறைக் கப்படுகின்றது. இதுபோன்ற உத்தரவாதம் அநேக பொதுச்சேவைகள் உற்பத்தியில் இடம்பெறுகின்றது. ஆனால் முதல் இலகுவாகக் கிடைப்பதில்லை. வரிசெலுத்துவோரின் பணமானது பல்வேறு வகையான மாற்றுப்பயன்பாடுகளைக் கொண்டது. அரசின் முதல் செலவானது, அபாயமில்லாத சொத்துக்களிலிருந்து பெறும் வருமான காலை வீதத்துக்கு ஏற்கக்குறையச் சமனாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும், சில அரசுக்குச் சொந்தமான கைத் தொழில்கள் தமது அரசாங்க எஜுமானர்களுக்குப் பாரிய இலாபங்களை செலுத்தி வருகின்றன.

(2) புத்தாக்கத்துக்கான பரிசாக இலாபங்கள் செயற்படுகின்றன. மக்கள் விரும்பி வாங்குகின்ற ஒரு புதிய உற்பத்தியைக் கண்டுபிடித்தால் நீங்கள் பணத்தை உழைக்கலாம்.

(3) இலாபங்கள் திறனுக்கான பரிசாகக் கிடைக்கின்றது. ஒரு சேவையை வழங்குவதற்கு அல்லது தற்பொழுது இருக்கின்ற ஓர் உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு மலிவான வழியைக் கண்டுபிடித்தல் மூலம் மீண்டும் நீங்கள் அதிக பணத்தை உழைக்கலாம். இலாபம் கிடைக்கின்ற தன்மையிலேயே இவை எல்லாம் அமைந்திருக்கும். மிகவும் மலிவாகப் பொருட்கள் அல்லது சேவைகளை வழங்குவதற்கும், நுகர்வோர் விரும்பிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் முதலினை வழங்குவதற்கு இலாபங்களே மக்களைத் தூண்டுகின்றன. மலிவானதும், சிறந்ததுமான கார்கள் மற்றும் ஏனையைப் பொருட்கள்போன்று, சிறந்ததும் மலிவானதுமான பொதுச் சேவைகள் நிச்சயமாக மக்களுக்கு மிகப் பெறுமதி

வரய்ந்தவை. பெரும்பாலான பொருட்கள், சேவைகளைப் பொறுத்தவரையில் இலாபநோக்குத் தன்மை ஆச்சியப்பாத்தக்க வகையில் செயற்படக் கூடியதாக இருந்தால் பொதுச் சேவைகளில் நாம் ஏன் இவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்?

சந்தையின் தோல்வி ஸ்ரீமத்பிரகாரத்கலை ராஜாவி கூட்டுரையிலும் பகுதிகளாக நூலிலும் பகுதி கார்த்தாக்ரகராம் (கரை) இச்சிந்தனைக்கான ஒரு காரணம் பொதுச்சேவை வித்தியாசமானதாகக் காணப்படுவதுடன் அவற்றுக்கான சந்தையும் திரிவுப்பட்டாக உள்ளது. இவ்விசேடமான சேவைகளை வழங்கும் பொழுது கட்டுப்பாடற் இலாப நோக்கமானது திறனற்றாகவும், நேரமையாகவும் இருக்கமாட்டாது என வாதிக்கப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் பயன்பாட்டுக் கைத்தொழில்கள் பெரும்பாலும் தனியிரிமையாகக் காணப்படுவதே. மேலும், மின்சக்திப் பரிமாற்றம், நீர் மற்றும் நீர் விநியோக வலைப்பின்னல்கள் என்பன “இயற்கைத் தனியுரிமைகளாகக்” (Natural monopolies) காணப்படுகின்றன. கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் பல நிறுவனங்களில் ஒரு நிறுவனம் ஏனைய நிறுவனங்களைவிட மிகமலிவான முறையில் முழுச்சந்தையையும் திருப்திப்படுத்துகின்றது என்பதனை இது எடுத்துக்கூறுகின்றது.

பயனிப்பிலை (பாரிபி) ரகுபாப் அட்டவணை 1 குறுகி ஸ்ரீகாரைசுநாம் பகுதியிலும் கூகிக்கா இன்னமும் அரசுதான் பொறுப்பு காங்கூபுக்குப்பலி கூக்கு பயன்பாட்டு உடைமை உரிமை (Utility ownership)

தால்	புகையிரத் தேவை	மேலும் மின்சக்தி வாயு நீர் சேவை
அவுஸ்திரேலியா	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	● பும்ப் ■
பிரத்தானியா	■ பும்பி ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	▲ குப்பி ■
கனடா	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	● குப்பு குப்பு ■
பிரான்ஸ்	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	■ குப்பு ■
ஜோர்மனி	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	● குப்பு ■
ஹாலன்ட்	● ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	■ குப்பு ■
இத்தாலி	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	● குப்பு ■
யப்பான்	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	● குப்பு ■
ஸ்பெயின்	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	● குப்பு ■
சுவீடன்	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	■ குப்பு ■
பூஜ்கிய அமெரிக்கா	■ ராஜாக்கு காவதுபாகி க்ருபுகக் குப்பி ■	● குப்பு ■

■: 75% மேல் அரசாங்கத்தின் உரிமை. பும்பி ராஜாக்கு குப்பு குப்பு ■: 25 - 75% மேல் அரசாங்கத்தின் உரிமையானது. பாரிபி பை. பும்பு ▲: 25% க்கு கீழ் அரசாங்கத்தின் உரிமை. பகுதியாக கூடுமிழுப்பு வெளிகாப்பிலை கூபக்கூருவி காங்கூபுமுழு

தனியுரிமையானது தனது இலாபங்களை அதிஉச்சநிலையில் பெறவிரும்பும் பொழுது தனது நுகர்வோர்களின் பணத்தினை ஆடும்பரமான விலைகளை விதிப்பதன் மூலம் பறிக்கமுற்படும் அதேவேளை, நுகர்வோர் விரும்புகின்ற சேவையின் தரமும் வேறுபட்டதாக அமைந்துவிடும்.

தனியுரிமையைக் கொண்ட கைத்தொழில்களின் இலாபங்கள் அபாயங்களை (Risk) ஏற்றுக்கொள்வதற்காக கடன் வழங்குவோருக்கும், பங்குதாரர்களுக்கும் ஊக்கத்தொகை அளிக்கத் தேவையான மட்டத்துக்கும் அதிகமாகச் செல்கின்றன. அபாயங்கள் ஏதும் இல்லாமல் ஒரு நிறுவனம் தனியுரிமையாகக் காணப்பட்டால் இன்னுமோரு போட்டி நிறுவனம் சந்தையில் நுழைந்து போட்டியிடுவதால் அதன் இலாபங்களைக் குறைக்க முற்படலாம். இதனால் ஊக்கத்தொகை அளிப்பதற்கான குறைந்த அபாயமே உள்ளது. புதுப்பித்தலுக்கான தூண்டுதல் குறைவாக உள்ளது. போட்டி இல்லாதபோது பொருளின் உற்பத்தியைத் தரமுயர்த்துவதில் ஏன் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதிலும் மிக மோசமானது என்ன வெனில், பாபங் குதாரர்கள் ஊக்கமளிக்காவிட்டால், நிர்வாகிகள் அதிக திறனுடையவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். இலாபங்கள் அதிகரிப்பதற்குப் பதிலாக, தனியுரிமைகள் மந்தநிலையை அடையும்.

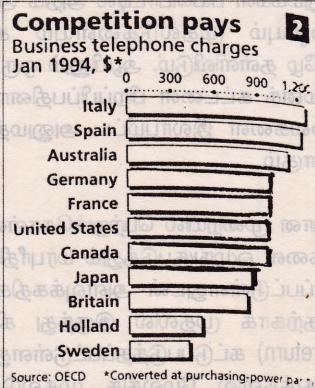
பொதுச்சேவைகளில் இருந்து கிடைக்கும் பயன்பாடுகள் (Utilities) தனியுரிமைப் போக்குடையனவாகக் காணப்படுவதினால் இலாபநோக்கினை இவற்றுக்குப் பிரயோகிப்பது பிரச்சினைக் குரியதன்று. நேர்மையுடன் இதனைச் செய்யவேண்டும் என்பது இன்னொரு விடயம்.

பொருளாதார வாழ்வில் முழுமையாகப் பங்குபற்றுவதற்கான ஒரு நேர்மையான வாய்ப்பு மக்களுக்குக் கிடைக்குமாக இருந்தால் நவீன பொருளாதாரங்களில் நீர், சுக்தி மற்றும் தொலைதொடர்புகள் போன்ற அடிப்படையான சேவைகள் கிடைக்கும் நிலை காணப்படவேண்டும். ஆனால் இலாபத்தினை உச்சப்படுத்த நினைக்கும் பயன்பாட்டுச் சேவைகள் தமது வலைப்பின்னல் தொடர்புகளை மிகவும் பின்தங்கிய தூரப் பகுதிகளில் கொண்டிருப்பதற்கான ஆர்வத்தைக் காட்டுவதில்லை. அங்கு சேவையாற்றுவது மிகவும் செலவு கூடியது. வறுமையான மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் சிறிய அளவான மக்களே இச்சேவைக்கான செலவுகளைத் தாங்கக் கூடியவர்களாக இருப்பது

முதல் பார்வையில் இலாபநோக்கிற்கு எதிரானவைப் போலத்தோன்றும். இத்தகைய பிரச்சினைகளைக் குறைத்துக் கொள்ள ஒரேவழி இச்சேவைகளை வழங்குவோரைப் போட்டியிடச் செய்வதாகும். புதிய விநியோகஸ்தர்கள் இலாபம் பெறும்வகையில் அவர்களைக் கவர்ந்திருப்பதும் சிறந்த வழிமுறையாகும். இதற்கு தொலைதொடர்பு சிறந்த உதாரணமாகும். பல வருடங்களாக ரெலிபோன் (Telephony) ஓர் இயற்கையான தனியுரிமையாகவே

தொலைதொடர்பில் கருதப்பட்டுவந்தது. ஆனால் தற்பொழுது, நீண்ட காலமாகவே நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த இந்திருவனத்தின் புதிய தொலைபேசிக் கம்பனிகளைப் போட்டியிடுவதற்கு பல நாடுகள் அனுமதித்துள்ளன. இதன் விளைவாகக், கட்டணங்கள் வீழ்ச்சியடைந்தன. விலைகளில் ஏற்பட்ட இத்தகைய சில வீழ்ச்சிகளுக்குப் புதிய தொழில்நுட்பங்களின் கண்டுபிடிப்பும் காரணமாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் இலாபநோக்குடன் போட்டியிடும் போக்கும் இதில் காணப்படும் என்பது உண்மையே.

காலை விலைகளை விடுப்பக்காலம் விடுப்பணக விகாரையில் காலை விலைகளை விடுப்பிடுக்கூடிய நாடுகளை விடுப்பிடுக்கூடிய நாடுகளின் படி, தொலைபேசி சேவைகள் தனியிரிமை கொண்டதாக விளங்கும் நாடுகளில் வியாபார இறுப்புக்கள் 1990 இல் இருந்து 1994 க்கும் இடையில் 3.1 வீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தது. ஆனால் போட்டி நிலைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நாடுகளில் இவை 8.5% ஆக வீழ்ச்சியடைந்தது. ஸ்கண்டினீவியா, பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் போட்டித் தன்மையுள்ள கைத்தொழில் காணப்படுவதினால் விலைகள் பொதுவாகக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. (படம் 2).

மின்சாரசுக்கிணங்க கடத்துதல் மற்றும் விநியோகம் செய்தலைப் பொறுத்தவரையில் நீண்டகாலத்துக்கு அது இயல்பாகவே தனியிரிமையாகவே காணப்படும். ஆனால் இதற்குத் தேவையான பொருட்களை ஒழுங்கு செய்வதனைப் போட்டித்தன்மை மூலம் மேற்கொள்ளலாம். இவ்வாறே மின்சாரசுக்கிணங்க விநியோகிப்பதனையும் போட்டியிடப்படையில் ஒழுங்கு செய்யலாம். மின்சாரத்தை விற்போர் உள்ளுரில் உள்ள ஏகபோக உரிமையாளர்களிடம் விடாகைக்கு எடுக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலும் இவ்வாறு போட்டியை அறிமுகம் செய்வது சாத்தியமாகும். அமெரிக்காவிலும் பிரித்தானியாவிலும் காணப்படும் வரையறைக்குப்பட்டது போட்டியானது

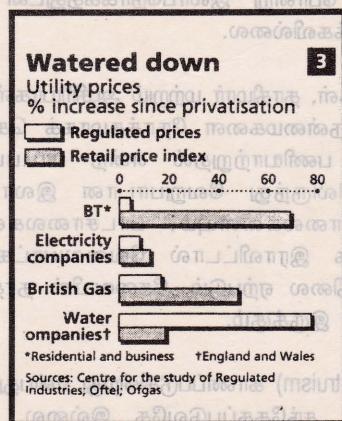
செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்தி விலைகளைக் குறைக்க உதவுகின்றது. இது வாயுவுக்கும் பொருந்தும்.

எப்பொழுதுமே தனியிரிமைகளாகக் காணப்படும் கைத்தொழில்கள் மற்றும் சேவைகளின் நிலைமை என்ன? இவைகளைப் பொறுத்தவரையில் இலாபநோக்கம் தீங்கினை ஏற்படுத்துமா? இதற்கு விடை இல்லை என்பதே. இங்கு இலாப நோக்கமானது அரசாங்கம் தலையிடாதவரை நல்ல விடயமாகவே காணப்படும். வழங்கப்படும் சேவைகள் சகலருக்கும் கிடைக்கத்தக்கதாகவும் குறிப்பிட்ட தராதரங்களை உடையதாகவும் இருக்க வேண்டுமென அரசாங்கங்கள் வற்புறுத்துவதன் மூலம் சில செலவுக்கும் தோல்விகளை ஒழுங்குபடுத்தலாம். தனியிரிமைகள் மூலம் அளவுக்கத்திகமாக விலைகளை உயர்த்துவதனைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கங்களே விலைகளைத் தீர்மானிக்கமுடியும்.

இத்துண்டுதலைச் சரியான முறையில் பெற்றுக்கொள்வது மிகக் கடினமானது. அமெரிக்கப் பயன்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்தும் மரபுதீயான முறைகள் இன்று பெரிதும் மறுசீரமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அளவுக்கத்திகமான இலாபங்களைப் பெறுவதனைத் தடுப்பதற்காக முதலில் இருந்து கிடைக்கும் அவர்களது இலாப விகிதம் (rate of return) கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய விளைவு விகிதம் தரும் சொத்துக்களில் மேலதிக முதலீடுகளைச் செய்வதற்குப் பயன்பாடுகளுக்கு இம்முறையை ஓர் ஊக்குவிப்பினைக் கொடுக்கின்றது. இந்த விளைவு அல்லது வருமானம் கட்டுப்படுத்தப்படுவதினால் செலவுகளை ஊக்கத்துடன் கட்டுப்படுத்த நிறுவனங்கள் முன்வருவதில்லை. குடும்பங்களுக்கு நாயக்கப்படிகளை குடும்பத்திற்கு வழங்குவது மிக கடினமானது. அதை விட்டு வித்தியாசமான அனுகூலமுறையை ஏற்றுக்கொண்டது. பிரித்தானியாவில் அறவிடப்படும் பயன்பாடுகளின் விலைகள் 3-5 வருடங்களுக்கு நிலையானவையாக இருக்கும். அத்துடன் அவைகளின் விலைகளைச் சொற்ப சதவீதத்தினால் ஆனால் பண்கீக்க விகிதத்திற்கும் குறைவான முறையில் உயர்த்துவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு நீர் விதிவிலக்கானது.

ஏனெனில் முதலீட்டுக்குச் செலுத்துவதற்காக விலைகளை மெய்வீதங்களில் அதிகரிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலாப விகித ஒழுங்குவிதியுடன் (rate of regulation) ஒப்பிடும்பொழுது இதில் ஒரு பெரிய அனுகூலம் உண்டு. விலைக்கட்டுப்பாட்டுப் பரிசீலனைகளுக்கிடையில் திறமையை அதிகரிப்பதீனால் பெறக்கூடிய நன்மைகள் பல இருப்பதினால் கம்பனிகள் தமது செலவுகளைக் குறைக்க முற்படுவார். ஆனாலும், பரிசீலனை முடிவுடையும், தறுவாயில் இம் முயற்சி தளர்ச்சியடையக்கூடும். பரிசீலனைகளின் (Review) போது குறைந்த செலவுகள் விலைகளையும், குறைக்க உதவ வேண்டும். தன்னிருப்பு தவிர்ந்த ஏனைய பிரித்தானிய தனியார்துறை பயன்பாடுகளின் விலைகள், தனியார் மயத்தின் பின்னர் மெய்தீயான வீழ்ச்சியைக் கண்டன. ஆயினும், நிறுவனங்கள் அதிக அளவு இலாபங்களைப் பெற்றுந்தது. (படம் 3).

எவ்வாறாயினும், இவ்வாறான வழிமுறையிலும் சில குறைபாடுகள் உண்டு. எத்தனை பயன்பாடுகள் தமது செலவுகளைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதைச் சட்டமியற்றுவோர் முன்கூட்டியே அறிந்து கொள்ள முடியாது. உண்மையில், இத்தகைய வழிமுறையைப் பின்பற்றிய ஆரம்பகாலத்தில் அரசாங்கங்கள் செலவுகளைக் குறைக்கும் விடயத்தில் செய்த மதிப்பீடுகள் பெரிதும் தவறாக இருந்தன. இதன் விளைவாகப் பயன்பாடுகள் எதிர்பாராத முறையில் அதிக இலாபங்களைப் பெற்றன. இவ் இலாபங்கள் மீது விசேட வரிகள் விதிக்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளும் எழுந்தன. (பெட்டியைப் பார்க்க)

ஆயினும், விலைக்கட்டுப்பாடுகள் இறுக ஆரம்பித்தன. உதாரணமாக மின்விநியோகக் கட்டணம் 1995-96 இல் மெய்தீயாக 11% தொடக்கம்

17% வரை குறைக்கப்பட்டன. இக்கட்டணங்கள் 1996-97 இல் 10% - 13% வீதத்தாலும் பின்பந்த முன்று ஆண்டுகளில் 3% ஆலும் குறையும் நிலையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

எவ்வளவு தூரம் செல்ல முடியும்?

ஏனைய பொதுத்துறைச் சேவைகளில் இலாபங்களுக்கு எந்தவித பங்கினையும் காணமுடியாது. குறிப்பாக, கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் என்பன இரு காரணங்களுக்காக விசேடமானவையாகக் காணப்படுகின்றன.

(1) சுகாதாரமும் கல்வியும் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்து இலவசமாக வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்து உள்ளது. பெரும்பாலான மக்கள் சிந்திப்பது போன்று இலாபநோக்கத்துடன் இது ஒத்திசைவைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

(2) வைத்தியர்கள், தாதிமார் மற்றும் ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் குறிப்பிட்ட நிதியியல் நன்மைகளை நோக்கமாகக் கொள்ளாமல் பொதுநல நோக்கில் பணியாற்றுதல் என்ற பாடப்புத்தக பொருளாதார முகவர்களிலிருந்து வேறுபாடான இலாப நோக்கத்திற்காக வைத்தியசாலைகளையும், பாடசாலைகளையும் நடத்துவதே நோக்கமாக இராவிட்டால் வேலையாட்களின் நம்பிக்கையை இழக்கும் நிலை ஏற்படும். சேவையின் தரத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்படக் காரணமாக இருக்கும்.

பொதுநலப் பண்பு (altruism) காணப்படுகின்றது என்பது பற்றிப் பெரும்பாலான பொருளியலாளர்கள் சந்தேகப்படுவதே இல்லை. இருப்பினும் அதனை மாதிரியாகக் காட்டுவதில் சிரமப்படுகின்றனர். பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து கல்வியையும் சுகாதாரத்தையும் இலவசமாக்கவேண்டும் என்று எல்லாப் பொருளியலாளர்களும் வாதிக்கவில்லை. இவ்விடயம் உண்மையாக இருப்பின், மிக வறிய மக்களினால் கல்வியையும், சுகநல்லனையும் அடைய முடியாது. இச் சேவைகளை அவர்கள் பெறுகின்றார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான சிறந்தவழி யாதெனில், வரிகள் மற்றும் இலாபமுறைமைகளினுடோக அவர்களின் வருமானங்களை உயர்த்தவேண்டும். அத்துடன் தமது சொந்தத் தெரிவுகளைத் தாமே மேற்கொள்ளுவதற்கு விடப்படவேண்டும்.

(கக்கரம்)

சில பொருளியலாளர்கள் இது மிகவும் இலகுவானது எனச் சிந்திக்கின்றனர். கல்வி மற்றும் சுகாதாரத்திலிருந்து வரும் நன்மைகள் மாணவர்கள் மற்றும் நோயாளிகளை மட்டுமே வந்தடைகின்றது எனக் கூறமுடியாது. மிகவும்

ஆரோக்கியமான, சிறந்த கல்வியறிவுடைய தொழிலாளர் தொகுதியில் (work force) இருந்து முழுப் பொருளாதாரமுமே நன்மையடைகின்றது. மேலும், சுகாதாரமும், கல்வியும் மதிப்பான பொருட்கள் (merit goods) என அடிக்கடி போலியாகக் குறிப்பிடப்படுவதுடன் இவையின்றிப் பொருளாதார வாழ்வில் பங்குகொள்வது கடனமானது எனவும் கூறப்பட்டது. இக்காரணங்களுக்காகவே, கல்வியும், அடிப்படைச் சுகாதாரநலனும் இலவசமாக வழங்கப்படவேண்டும் என்று வாதாடப்பட்டது.

இத்தகைய சேவைகளுக்குக் கட்டணம் அறவிடாமல் இருப்பது என்ற விடயம் இச் சேவைகள் தன்னிலமற்ற வேலையாட்களினால் வழங்கப்படுவதாக இருந்தாலும், இலாபநோக்கு பயனற்ற நிலையிலிருந்து வெகுதாரத்தில் காணப்பட்டாலும் சரியானதே. இதற்குக் காரணம், பெரும்பாலான மக்களினால் இச் சேவைகள் வழங்கப்பட்டு அவர்களினால் இச் சேவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதினால் இவற்றினை இலவசமானது என அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அவை முற்றாக இலவசமாக வழங்கப்படுவதில்லை.

பாடசாலைகளும், வைத்தியசாலைகளும் தொழிற்சாலைகள் போன்றே மூலதனத்தைப் பயன்படுத்துகின்றன. மூலதனத்தை அரசு வழங்குவதினால் மூலதனம் என்பது ஓர் இலவசமான பொருளாக மாறுகிறது என இலகுவாகக் கூறமுடியாது. ஒரு வைத்தியசாலையைக் கட்டுவதற்குப் பணம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அத்துடன் மாற்றுப் பயன்பாடுகளையும் அது கொண்டிருக்கின்றது. வேறு ஒரு நகரத்தில் உள்ள வைத்தியசாலைக்கு இப்பணம் செலவழிக்கப்படலாம். அல்லது புதிய பாடசாலைகள் அல்லது வீதிகள் அல்லது அரசாங்கத்தின் கடன் வாங்குதலுக்கு அல்லது வரிகளை வெட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

இதனைப்போன்றே பொதுத்துறைகளில் காணப்படும் பயனுறுதியானது (efficiency) சாதாரண பொருட்களின் வழங்கலைப் போன்று மிக முக்கியமானது. இலாப நோக்கானது கட்டணம் அறவிடாத சேவைகளில் கூட இயங்க முடியும், உதாரணமாக, பிரித்தானியாவின் சுகாதாரசேவையை எடுத்துக் கொண்டால், இன்று கொள்வனவு செய்வோருக்கும் வழங்குனர்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான “உள்ளார் சந்தைக்கும்” இடையில் ஒப்பந்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்விரு சீர்திருத்தங்களும் பயனுறுதியை அதிகரிப்பனவாகக் காணப்படுகின்றன. பொருளியலாளர்கள் பொறுத்தவரையில் பயனுறுதியில் ஏற்படுகின்ற ஓர் அதிகரிப்பு என்பது சேவையினை வெட்டிக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக சேவையின் ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்தில் உற்பத்தியின் செலவினைக் குறைப்பதாகக் கொள்ளப்படும்.

அதிகரித்த பயனுறுதியானது வளங்களைக் கிடைக்கச் செய்கின்றது. இல்லாவிடால் அது வீணாகிவிடும். இவ்வளங்கள் மிகத்தரங்குறைந்த சேவை

மட்டங்களை அடையாது சிறந்த ஒரு நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இது உன் னிப்பாக அவதானிக் கின்ற பொருளியலாளர்களுக்கும் மேம்பட்டவர்களுக்கும் கவச்சிகரமான ஒரு விடயமாகும். வளங்கள் இவ்வாறு விரயமாவதை யாரேனும் ஒரு பொதுநலவிரும்பியே ஆதரிக்கக்கூடும்.

உந்துதலை ஏற்படுத்தும் ஓர் கிலக்கு

பிரித்தானிய வாயு நிறுவனமும் பிரித்தானிய தொலைத்தொடர்பு நிறுவனமும் கடந்த காலங்களில் நிலவிய போட்டியின் போது தவறு இழைத்திருக்கக்கூடும். ஆனால் பெரும்பாலும் பிரிட்டனின் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்ட பயன்பாடுகள் அதிக இலாபங்களை அனுபவித்தன. இவ்விலாபங்கள் இக்கம்பனிகள் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் கிடைத்தவேயாகும். (அட்டவணையைப் பார்க்க). பல பிரித்தானியர்கள் இவ்விலாபங்கள் குறைக்கப்படுவதை விரும்புகின்றனர். தொழிற்கட்சியும் இதனை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. அக்கட்சி இப் பயன்பாடுகளின் இலாபங்கள் மீது வரிவிதிக்க உத்தேசித்துள்ளது. இதனால் 2 பி. - 3 பி. பவுண்கள் கிடைக்க வழியண்டு.

இத்தகைய வரிகள் புதியனவல்ல. 1981 இல் பழைமைபேண் கட்சியினர் வங்கிகள் மீது இவ்வாறான வரியைச் சமத்தினர். ஆனால் இது ஒரு சிறந்த வழிமுறையா? பொருளியற் கொள்கை இதற்கான ஒரு நியாயத்தைத் தருகின்றது. இத்தகைய பெரிய அளவிலான வரி ஏற்கனவே பெறப்பட்ட இலாபங்களைப் பாதிப்பதினால், செலுத்தப்படும் வரியானது பயன்பாடுகளின் எதிர்கால நடத்தையோடு இணைத்துப் பார்க்குமிடத்து ஒரு தனியான அம்சமாக உள்ளது. எனவே இவ்வரி பயன்பாடுகளின் நடத்தையைப் பாதிக் காது. பொதுவாக, பொருளியலாளர்கள் வரிகள் பொருளாதாரத் தீர்மானங்களைத் திசைத்திருப்புவன என விமர்சிப்பார். ஆனால் இவ்விடத்து பொருளியலாளர்களின் இவ் விமர்சனம் தவிர்க்கப்படுகின்றது. பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள இதுவே சிறந்த வழியாகவும் தெரிகின்றது.

ஆனால் தொழிற்கட்சியின் செயற்றிட்டம் இந்தளவுக்குப் பாதகமானதாக இருக்கமாட்டாது. இதற்குக் காரணம் இவ்வரி ஒருமுறைமட்டுமே விதிக் கட்படுவதன்று. படஅல் லது இவ்வரி ஒருமுறைமட்டுமே விதிக்கட்படுமாயின் நிறுவனங்கள் அதனை நம்புவதற்கில்லை. இதனால் நிறுவனங்களுடைய செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் ஊக்கம்

வாரை கட்டு ரகசாஸமறி ஸ்ரீலிங்க தூதங்குப்பக்ஷயமிழு
வந்து உர்களேத்தூதுக்குப்பாகவரிச கட்டு தூபவிம்புபி

ப்பணரிச கட்டு வாக்கானது ரகசாஸமறி ,காஸதூபி ரகச்வ
காய்கூர்யானாபி வந்துபியகு நூப்ரீச கூ யுரோவி காஸதூபி
தூதங்குக் கான வந்துமுனி சுப்பிரமீந் ரகசாஸமறி தூதுபிதுக்காரி
ப்புப்பக்காங்கி விடுவந்துகூடுது ,காயவான்த வந்துதானாயக
ரகசாகவிக்குஞ்ச காய்பு ரகசாகதுஞ்ச ஸ்ரீதாஸமறி யாரிச

5

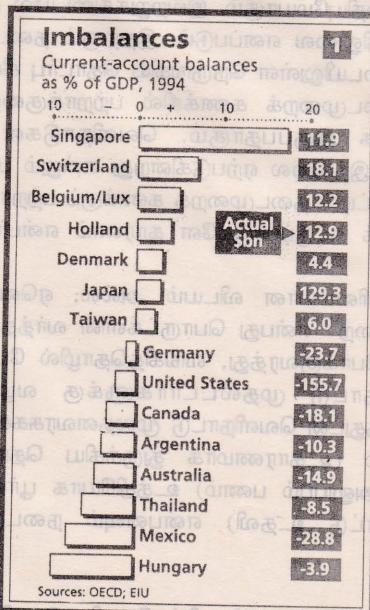
பற்றாக்குறைகளுக்குச் சார்பாக (In defence of deficits)

நடைமுறைக்கணக்குப் பற்றாக்குறைகள் அபாயகரமானவை; நடைமுறைக் கணக்கில் வரும் மிகையானது கவனமாக வளரும் பொருளாதார முறையின் அறிகுறியாக விளங்கும் என்பலர் கருதுவர். பொருளியலின் தவறான சிந்தனைகள் பற்றிய இக் கட்டுரைத் தொடர் ஏன் நடைமுறைக் கணக்கின் பற்றாக்குறை மோசமான நிலையைக் காட்டவேண்டு மென்பதில்லை என்பதை விளக்குகின்றது.

நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை இருப்பது ஒரு பொறுப்பற் ற நிலை என்றால் பொருளாதார நிர்வாகத்தில் அவ்வாறான விடயங்கள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. “பற்றாக்குறை” என்ற சொல்லே வீண் செலவு பற்றிய சிந்தனையுடன் தொடர்புள்ளதாக அமைகின்றது. அல்லது இச்சொல் வங்கியிலிருந்து மேலதிகமாகப் பணம் பற்றுவைப்பதைக் கருதும். காரணங்கள் எவ்வாக இருந்தபோதிலும் பலரும் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை வெளிப்படையாகவே மோசமானது எனக் கதுருவர்.

உலக நிலைமைகளைச் சாதாரணமாக நோக்குமிடத்து இத்தகைய பற்றாக்குறைகள் பலநாடுகளின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளின் பின்னியில் மறைந்து காணப்படுவதை அறியலாம். மெச்சிக்கோவின் குழறுபடியான 1994 மே மாத நாணய மதிப்பிறக்கத்துக்கான அடிப்படையை நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையிலேயே காணமுடிகின்றது. அப்போதைய பற்றாக்குறை மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 8 வீதமாகத் தாங்கமுடியாத அளவில் இருந்தது (அட்டவணை 1). ஹங்கோரி, தாய்லாந்து போன்ற வளர்ந்துவரும் பொருளாதார முறைகளிலும் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை காணப்பட்டது. இதனால் இந்நாடுகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. ஏனெனில் முதலீட்டாளர்கள் பெரிய பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்கும் வகையில் உதவிபுரியப் பயந்தனர்.

செல்வந்த நாடுகளிலும் நடைமுறைக் கணக்கு பற்றாக்குறையின் காரணமாகப் பொருளாதார் முறைகள் பிரச்சினைகளுக்குள்ளானது. இவ்வாண்டின் முற்பகுதியில் அமெரிக்க டொலருக்கு ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கு வேறு காரணங்களுடன் அமெரிக்காவின் வெளிநாட்டுப் பற்றாக்குறையும் பொறுப்பாக இருந்தது. பல பொருளியாளர்கள் அவுஸ்திரேலியாவின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை பற்றிக் கவலை தெரிவித்துள்ளனர், இப்பற்றாக்குறை 1995 இல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 5% மாக இருந்தது. இந்நிலைமைகள் காரணமாக நாடுகள் நடைமுறைக் கணக்கில் மிகையை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் செய்ர்ப்பதேவன்டுமா? இதனை அடைவதில் வெற்றியடைய முடியுமாயினும் அவ்வாறான முயற்சி தவறானதாகும், கணக்கு விதிகளின்படி இந்நோக்கினை அடைந்து கொள்வது முடியாத தொன்றாகும்.

ஈவாளாட குவூட்டுப்படிகளுடைய நடைமுறைகளை ஒடுக்கி எவ்வள குடிமிகுக்குறைகளை கடங்கி கூடுமிகு குற்றியுப்பி ப்ரைட்க இம்முயற்சி ஏன் தவறானது என்பதை நோக்குவோம். நடைமுறைக் கணக்கு என்பது ஒரு நாட்டுக்கும் ஏனைய உலக நாடுகளுக்குமிடையே நடைபெறும் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் பதிவுகளாகும். இக்கணக்கு நாட்டின் மொத்த சென்மதி நிலுவைக் கணக்கின் ஒரு பகுதியேயாகும். எளிமையாகக் கூறுவதாயின் நடைமுறைக் கணக்கு பொருட்கள், சேவைகள் தொடர்பான வர்த்தகத்தையே முக்கியமாக அளந்து கூறுகின்றது. மூலதனக் கணக்கு கடன் பெறுதலையும் வழங்குதலையும் அளக்கின்றது.

ஒரு நிறுவனத்தின் கணக்குப் புத்தகங்கள் இறுதியில் சமநிலையைக் (balance) காட்ட வேண்டும். அதுபோலவே சென்மதிநிலுவைக் கணக்குகளும் சமநிலையைக் காட்டவேண்டும். நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை என்பது ஒரு நாட்டிலிருந்து வெளியே சென்ற பொருட்கள், சேவைகளை விட நாட்டிற்குள் வந்தவை அதிகமானவை எனச் சூட்டுவதாகும். இந்த வித்தியாசத்தை நாடுகள் செலுத்தி முடிக்க வேண்டும். எனவே நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை, வெளிநாட்டுக் கடன்களாலும் வெளிநாட்டு மூலதனத்தாலும் சரி செய்யப்படல் வேண்டும். (அதாவது மூலதனக்கணக்கு மிகை) அல்லது மத்திய வங்கியின் வெளிநாட்டுச் செலாவணி ஒதுக்கீடு நிரப்பப்படல் வேண்டும். முனுகாணாராமாத் திர்யாவு ஸாராஸ்வதி வழிபாடு

நடைமுறைக் கணக்கில் முக்கியமாக இடம்பெறுவது பொருட்களின் ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியுமேயாகும். இவற்றுக்கிடையில் உள்ள வித்தியாசம் தெளிவான வர்த்தகநிலுவை எனப்படும். இதற்கும் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறைக்கு மிடையிலுள்ள நெருக்கிய தொடர்பு சில குழப்பங்களுக்கு இட்டுச்செல்லும். நடைமுறைக் கணக்கில் பற்றாக்குறை ஏற்படக்காரணம் ஏற்றுமதி குறைவாக இருப்பதாகும். வெளிநாடுகள் இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்துவதால் இந்நிலை ஏற்படுகின்றது என்றும் பலர் கொள்வர். பல அமெரிக்கர் தமது நாட்டின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறைக்கு யப்பான் நாட்டின் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளே காரணம் என்பர்.

இது அவ்வளவு எளிமையான விடயம் அல்ல; ஏனெனில் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை என்பது பொருட்களின் வர்த்தகம் பற்றிய விடயம் மட்டுமல்ல; இதில் போக்குவரத்து, வங்கித்தொழில் போன்ற சேவைகளும் அடங்கும். வெளிநாட்டு முதலீட்டார்களுக்கு வழங்கப்படும் வட்டி, பங்குலாபங்கள் (அத்துடன் வெளிநாட்டு மூலதனவரசுகள்), தொழிலாளர்கள் அனுப்புகின்ற பணம் (உதாரணமாக துருக்கிய தொழிலாளர்கள் தமது குடும்பத்தினருக்கு அனுப்பும் பணம்) உத்தியோக பூர்வமான கொடுக்கல், வாங்கல் (வெளிநாட்டு உதவி) என்பனவும் நடைமுறைக் கணக்கில் அடங்குவன.

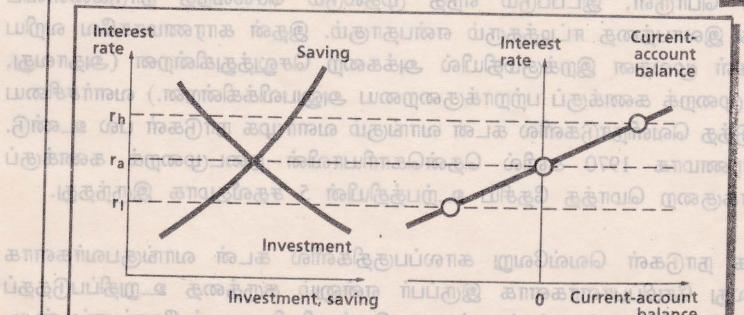
எனவே ஒரு நாடு கடந்த காலங்களில் வெளிநாடுகளிலிருந்து ஏராளமான கடனைப் பெற்றிருந்து, தற்போது வர்த்தக மிகையைக் கொண்டிருக்குமிடத்து, கடந்த கால கடன்களுக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டியிருப்பதால் இம்மிகை, பற்றாக்குறையாக மாற நேரிடும். (பெட்டியைப் பார்க்க). இக்குழப்பத்தைத் தவிர்க்க மாற்றுவழி யொன்று உண்டு, இதற்கு நடைமுறைக் கணக்கை நாட்டின் தேறிய வெளிநாட்டு நீதியில் ஏற்படும் ஒரு மாற்றமாகக் கருதுதல் பொருத்தமுடையதாகும். நடைமுறைக் கணக்கில் ஏற்படும் பற்றாக்குறை உண்மையில் நாடு, பிறநாடுகளிடம் அதிகமாகக் கடன்பட்டிருப்பதையே கருதுகின்றது.

இவ்வழிமுறை சரியானதா என்பதையறிய ஏன் இவ்வாறான கடன்கள் அதிகரிக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இவ்விடத்து மீண்டும் தேசிய வருமானக் கணக்கு விபரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. முதலில் ஒரு நாடு முடிய பொருளாதார முறையைக் கொண்டிருப்பதாகக் கொள்வோம். அதாவது அந்நாட்டுடன் எந்த நாடும் வர்த்தகம் செய்வதில்லை. நிதிவரவுகள் எதுவுமில்லை; அந்நாட்டின் பொருளாதார உற்பத்தியில் பாதி நுகரப்படுகின்றது. மறுபாதி முதலீடு செய்யப்படுகின்றது. அதேவேளையில் குடுப்பங்கள் பெறுகின்ற மொத்தநடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை வருமானம் (உற்பத்தியை விற்றுப் பறைப்பட்ட வருமானம்) ஏன்றில் நுகரப்படல் வேண்டும். அல்லது சேமிக்கப்படல் வேண்டும். இத்தகைய முடிய பொருளாதார முறையில் மொத்த சேமிப்பு மொத்த முதலீட்டிற்குச் சமமாக இருக்கும் முறையில் வட்டி வீதம் அமையும்.

கொள்கையளவில் உலகளரவிய ரீதியில், நடைமுறைக் கணக்கும் மூலதனக்கணக்கும் சமச்சீராக இருத்தல் வேண்டும். மொத்தத்தில் உலகம் ஒரு முடிய பொருளாதார முறையே (வேறு கிரகங்களுடன் வர்த்தகத் தொடர்பு எதுவுமில்லை ஆதலால் உலகத்தின் முதலீடு உலகசேமிப்புக்கு சமமாகவே இருத்தல் வேண்டும். தர்க்கதீதியாக நோக்குமிடத்து உலகின் ஒவ்வொருநாடும் மிகையையோ அல்லது பற்றாக்குறையையோ அனுபவிக்க முடியாது. எனினும் நடைமுறையில் 1994இல் உலகின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை 113 மில்லியன் டொலர்களாகும்; இதற்குப் புள்ளியியல் குறைபாடுகளே காரணமாகும்.

Open opportunities

2

Source: "Macroeconomics in the Global Economy" by Jeffrey Sachs and Felipe Larrain

போருளாதார முறைகள் முடப்பட்டிருந்த காலத்திலேயே நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை பற்றிய பயம் ஏற்பட்டிருந்தது. போருக்குப் பிற்பட்ட பிரிட்டன் வூட்ஸ் நாணயத்திட்டப்படி பெரும்பாலான நாடுகள் வெளிநாட்டுச் செலாவனி விலையைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தனர். அத்துடன் மூலதனக் கட்டுப்பாடுகளையும் ஏற்படுத்தியிருந்தன. இதனால் வெளிநாடுகளிலிருந்து கடன் பெற்றுமுடியாதிருந்தது. இதனால் நடைமுறைக்கணக்குப் பற்றாக்குறை என்பது ஒதுக்கீட்டு நிதியைக் குறைப்பதாக அமைந்தது. இறுதியில் இவ்வொதுக்கீடுகள் அனைத்தும் கரைந்து போக, சென்மதி-நிலுவை நெருக்கடி தோன்ற நேரிடும்.

இன்று மூலதனம் இலகுவாக நாட்டு எல்லைகளைச் கடந்து பல நாடுகளுக்குச் செல்லுகின்றது. இதனால் நாடுகள் பல ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து நடைமுறைக் கணக்குச் சமமின்மைகளை அனுபவிக்க நேரிடலாம். இவ்வாறு நடப்பது சரியானதா என்பது குழ்நிலையைப் பொறுத்த விதமாகும். சேமிப்பு மிகவும் குறைந்துள்ளதா? உள்ளூர் முதலீடு மிகவும் குறைவாக உள்ளதா? கடன் வாங்கிய பணம் உற்பத்தி முதலீட்டுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றதா? இவையே அச்குழ்நிலைகளாகும். நடைமுறைக் கணக்கு நிலுவையின் பருமன் தானாக வெளிப்படுத்துவது சிறிதளவேயாகும். இந்நிலையில் ஒரு பெரிய மிகை எப்போதுமே வலுவான ஒரு நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டாது. இது ஒரு நாட்டு மக்கள் வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்ய விரும்புகின்றார்கள் என்பதையும் காட்டும். உள்நாட்டில் முதலீட்டு வாய்ப் புகள் இல்லாமலிருக்கலாம் (இதனால்) உள்நாட்டில் அபிவிருத்தி ஏற்படாது போகலாம்.

யப்பானைப் பொறுத்தவரையில் அதிக அளவிலான மிகை, மிகக்கூடிய அளவான சேமிப்பையே சுட்டிக்காட்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவான பற்றாக்குறை நிலைமை ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தைப் பொறுத்தளவில் பொருள் பொதிந்ததாகும். வறிய நாடுகளின் திரட்டப்பட்ட முதல் செல்வந்த நாடுகளை விடக்குறைவாகவே இருக்கும். இதன் பொருள், இடப்படும் எந்த முதலீடும் செல்வந்த நாடுகளைவிட அதிக இலாபத்தை ஈட்டித்தரும் என்பதாகும். இதன் காரணமாகவே வறிய நாடுகள் மூலதன இறக்குமதியில் அக்கறை செலுத்துகின்றன (அதாவது, நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்கின்றன.) வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வெளிநாடுகளில் கடன் வாங்கும் வளர்முக நாடுகள் பல உண்டு. உதாரணமாக 1970 களில் தென்கொரியாவின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 5 சதவீதமாக இருந்தது.

உலக நாடுகள் வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளில் கடன் வாங்குபவர்களாக அல்லது சேமிப்பாளர்களாக இருப்பர் என்னும் கருத்தை உறுதிப்படுத்தப் பொருளியலாளர்கள் முற்பட்டனர். ஒரு சென்மதி நிலுவைக் கோட்டாட்டின்படி,

வறிய நாடுகள் அதிக அளவில் முதலீடு செய்யும்போது நடைமுறைக் கணக்கிலும், வர்த்தகக் கணக்கிலும் பற்றாக்குறை ஏற்படவே செய்யும். காலப்போக்கில் முதலீடுகள் காரணமாகப் பெருகும் ஏற்றுமதிகள், வர்த்தகக் கணக்கில் மிகையை ஏற்படுத்தும். ஆயினும் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கும். இதற்குக் காரணம் வாங்கிய கடன் மீதான திரட்சியை வட்டியாகும். சில காலங்களின் பின்னர், நாடு கணிசமான அளவு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்திய பின்னர் நடைமுறைக் கணக்கில் மிகை ஏற்படும்; இறுதியில் அந்நாடு ஏனைய நாடுகளுக்குக் கடன் வழங்கும் நிலையில், முதலீடுகளிலிருந்து வரும் வருமானங்களைப் பயன்படுத்தும் போது அந்நாடு வர்த்தகப் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்க வேண்டி வரும்; ஆயினும் அந்நாடு தொடர்ந்து கடன் வழங்கும் தகுதியைப் பெற்றிருக்கும்.

அன்மைக்காலம் வரை அமெரிக்கா இக்கருத்துக்கு உதாரணமாக இருந்து வந்துள்ளது. 19 நூற்றாண்டு முழுவதும் அந்நாடு உலகெங்கும் கடன்களைப் பெற்று வந்தது. இதனால் நடைமுறைக் கணக்கில் அந்நாடு பற்றாக்குறையை அனுபவித்து வந்தது. 1870களில் அமெரிக்கா வர்த்தக மிகையை அனுபவித்தது; 1900 ஆம் ஆண்டளவில் நடைமுறைக் கணக்கிலும் மிகையை அனுபவிக்கத் தொடங்கியது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப்பகுதியில் அமெரிக்கா உலகிலேயே பெரிய தேறிய கடன் வழங்கும் நாடாயிற்று; 1970 களின் இறுதியில் அமெரிக்காவின் நடைமுறைக் கணக்கிலும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. ஆயினும் அந்நாடு தொடர்ந்து முக்கிய கடன் வழங்கும் நாடாக இருந்து வந்தது. ஆயினும் 1980களில் அமெரிக்காவின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை விரிவடைந்து ஒரு புதிய கட்டத்தை அடைந்தது; அதாவது அந்நாடு மீண்டும் கடன்பட்ட நாடாயிற்று. பொருளியற் கோட்பாட்டின்படி இந்நிலை எதிர்பார்க்கப்படவில்லை.

பல நாடுகள் இப்போக்கினைப் பின்பற்றவில்லை. உதாரணமாக, அவுஸ்திரேலியாவும், கனடாவும் வரலாற்றில் தொடர்ந்து கடன்பட்ட நாடுகளாகவே தொடர்ந்து இருந்து வந்தன. ஒரு நாடு நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையிலிருந்து வளர்ச்சியைப் பெறுகின்றது என்பது முக்கியமல்ல; அந்நாடு தான் பெற்ற கடனைச் செலுத்தும் ஆற்றலுடையதா என்பதே முக்கியமானது. இதிலிருந்து தெளிவாவது என்னவெனில் பயனுடைய நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையின் முக்கிய பண்பு அப்பற்றாக்குறை இலாபம் தரும் முதலீட்டுக்குப் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்பதாகும்.

ஒர் அளவான நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு மற்றொரு காரணத்தைக் கூறலாம்; ஒரு தற்காலிக அதிர்ச்சியை எதிர்கொள்ள இப்பற்றாக்குறை பயன்படும்.

உதாரணமாக, ஒரு நாட்டின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருளின் விலை குறைவதை இவ்விடத்துக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இவ்விலை வீழ்ச்சி தற்காலிகமான தொன்றாயின் தற்போதைய நுகர்வை அப்படியே பேணி நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையை அதிகரிக்க விடுவது சிறந்த வழிமுறையாகும்.

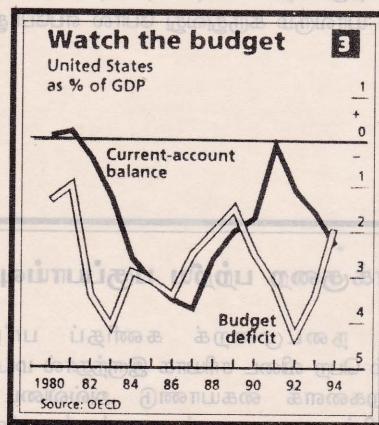
உணால் விலை வீழ்ச்சி நிரந்தரமானதாயின் நாடு தனது நுகர்ச்சி மட்டத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் தற்போது அந்நாடு வறிய நாடாகிவிட்டது (நிரந்தரமாக). எனவே சிறந்த வழி தற்காலிக அதிர்ச்சிக்கு நிதி வழங்குவதுதான்; அத்துடன் நிரந்தரமான ஒரு நிலைமையில் தன்னை அமர்த்திக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விரண்டுக்குமிடையில் உள்ள வேறுபாடுகளைப் புரிந்து கொள்வது சாத்தியமாயின் அது மேலும் சிறந்ததாகும்.

எந்த ஒரு நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை நிதியீட்டம் செய்கின்றது என்பதைக் கண்டறிவது கடினமாகும். சேமிப்பிலும் முதலீடிலும் ஏற்படும் மொத்த மாற்றங்களிலிருந்து இதற்கான ஒரு வழிமுறையை அறிய முடியும். சேமிப்புக் குறைந்து சென்று முதலீடு தேக்கமுறும் போது நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை அதிகரிக்குமாயின் அது கவலைக்குரியது. இதன் பொருள் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெற்ற கடன், நுகர் வகுகுச் செலவாகின்றதேயன்றி முதலீட்டுக்கல்ல. இதனால் பிற்காலத்தில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த நிதியைப் பெற்றுமியாது போய்விடும்.

வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையும் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. இதற்குக் காரணம் ஒரு நாட்டின் மொத்த முதலீடும் சேமிப்பும் ஒரு அம் சங் களை உள்ளடக்கியவையாகும். அரசாங்கத்தின் சேமிப்பும் முதலீடும் தனியார் துறையின் சேமிப்பும் முதலீடும் இதிலாங்கும். இவ்விரண்டில் எது நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறைக்கு அதிகமாகப் பங்களிப்பைச் செய்கின்றது என்பது எந்த அளவுக்கு முக்கியமானது?

1980 களில் அமெரிக்காவின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறைக்கு வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையில் ஏற்படக் கூடிய அதிகரிப்பு காரணமாயிற்று. அரசாங்கச் செலவுகளில் பெரும்பகுதி நுகர்ச்சியில் செலவாகின்றது (மானியங்கள் போன்றன). இதனால் வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையால் ஏற்படும் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை ஆபத்தானது. ஆயினும் சில சமயங்களில் அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டம் சமன் செய்யப்பட்டோ அல்லது மிகையாக இருக்குமிடத்தும் நடைமுறைக்

கணக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படமுடியும். உலர் இதனால் ஆகப்போவதுப் பெற்றுமில்லை என்பர். தனியார் துறையினரின் நடவடிக்கையால் உருவாகும் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை தனியாட்கள் பகுத்தறிவுடன் மேற்கொள்ளும் முதலீடு பற்றிய தீர்மானங்களையே பிரதிபலிக்கும்போன்ற அவர்கள் வாதிடுவர். நிஜெல் லாசன் (Nigel Lawson) என்ற பிரித்தானிய அமைச்சர் இவ்வாறே கருதினார். இதனால் இது லாசன் கோட்பாடு (Lawson doctrine) எனப் பெயர் பெற்றது. ஆயினும் மெக்ஸிக்கோ நாட்டு உதாரணம் ஒன்றைத் தெளிவாகக் காட்டியது: அரசாங்க நிதிநிலை சிறப்பாக இருந்தபோதிலும் அதிக அளவிலான நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை பிரச்சினைக்குரியதாகும் என்பதே அவ்விடமாகும். கூபார்ஸ் இரண்டிக்குறுக்க்கூடிய பிரச்சினைக்குரியதாகும் என்பதே அவ்விடமாகும். கூபார்ஸ் இரண்டிக்குறுக்கூடிய பிரச்சினைக்குரியதாகும் என்பதே அவ்விடமாகும்.

1994 இல் மெச்சிக்கோவின் வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறை மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 1 வீதமாக இருந்தவிடத்து நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை 8 வீதமாக இருந்தது. லாசன் கோட்பாட்டிற்கு மாறாக, தனியார் கடன் பெறுவது சரியல்ல என்பதற்கு இரு சிறந்த காரணங்கள் உண்டு. முதலில், சில தனிப்பட்ட கடன் பெறுவோர் (குறிப்பாக வங்கிகள்) வெளிநாடுகளிலிருந்து கவனமின்றிக் கடன் வாங்குவர். பிரச்சினைகள் எவ்வும் ஏற்பட்டால் இறுதியில் அரசாங்கம் காப்பாற்றிவிடும் என் அவர்கள் கருதுவர்.

இரண்டாவதாக, எவ்வளவுதான் பூகோள் மயமாக்கம் பற்றிப் பேசினாலும் மூலதனச் சந்தைகள் யாவும் முழுமையாக இன்னும் ஒன்றிணைக்கப்படவில்லை. அத்துடன் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் நிதிக்கும் ஒரு எல்லையுண்டு. மேலும் மெச்சிக்கோ உதாரணம் போன்று ஒரு நாட்டுக்குக் கடன் வழங்குவதில் அபாயம் உண்டு என்படுமிடத்து வெளிநாட்டு நிதியின் வரவு சடுதியாக நின்றுவிடக்கூடும். அச்சந்தரப்பத்தில் நடைமுறைக் கணக்குப்

பற்றாக்குறையைச் சரிசெய்ய குறுங்காலத் தடன்களைப் பெற்றுற்படும் நாடுகள் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கும். இவ்விரு காரணங்களையும் பொறுத்தவரையில் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை சாதகமானதா என்பதை அறிய உள்ள மற்றொரு வழிமுறை நாட்டிற்குள் வரும் நிதி வரவுகள் எந்த அளவுக்கு முறிந்தவை என அறிவதாகும். சுருங்கக் கறின் எந்த அளவு நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை பாதுகாப்பானது என்பதை அறிய எளிமையான விதிமுறைகள் இல்லை. இது ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திச் சட்டத்தைப் பொறுத்ததொன்றாகும். அந்நாடு எவ்வாறு பண்டத்தைப் பயன்படுத்துகின்றது? எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுவதாகச் சந்தைகள் கருதுகின்றன? என்பதைப் பொறுத்தே பாதுகாப்பான பற்றாக்குறை பற்றி அறிய முடியும். இவ்விதத்து தெளிவாகத் தெரியும் விடயம், நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை யாவரும் கருதுவது போல எப்போதும் மோசமானது அல்ல என்பதாகும்.

பற்றாக்குறை பற்றிய பகுப்பாய்வு

பாடசாலைகளில் நடைமுறைக் கணிதப் பரீட்சைகளில் முழுப்பினரிக்களையும் பெற விடை சரியாக இருந்தால் மட்டும் போதாது; சரியான வழிமுறைகளைக் கையாண்டு அவ்விடை பெறப்படல் வேண்டும். நாடுகளின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையும் இது போன்றதே! மொத்தப் புரினிவிபரங்களிலிருந்து சில தகவல்களைப் பெற்றுடியும். ஆயினும் பல விபரங்கள் தெரியவராது. கீழே உள்ள அட்வணையில் வரும் கண்டா, மாலி என்ற இரு நாடுகளைப் பார்ப்போம். 1993 இல் இரு நாடுகளும் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையை எதிர்நோக்கின, பற்றாக்குறை மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 4 வீதத்துக்கு அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் கண்டாவின் வர்த்தக நிலுவை மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 1.5 வீதமாகவும் மிகையாகவும் இருந்தது, மாலியின் வர்த்தக நிலுவைப்பற்றாக்குறை மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் 5 வீதமாக இருந்தது. கண்டாவின் வெளிநாட்டுக் கடன்களுக்கான வட்டி, சேவைகளின் இறக்குமதி காரணமாக நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. மாலியின் சேவை இறக்குமதிகள் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் 12 வீதமாக இருந்தது, வெளிநாடுகளிலிருந்து ஏராளமான உதவிகள் பெறப்பட்டு நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை மோசமடைவது தடுக்கப்பட்டது, இது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 11 வீதமாகும்.

Tamil is in the list

கால கட்டுப்பாடு

வருகோடு	மின் மின்	சுதா	சுதா	சுதா	சுதா	சுதா
0.8	7.31	1.82	8.6	0.21		கால
0.81	2.81	7.82	8.6	0.21		கால
0.8	8.4	4.1	0.6	lin		கால
7.3	0.71	0.5	1.1	4.0		கால
8.0	9.0	7.6	4.2	2.6		கால
8.1	8.01	7.0	lin	2.0		கால
8.0	8.01	7.0	lin	2.0		கால
8.1	8.01	7.0	lin	2.0		கால

பெரிதும் மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்ட கோட்பாடு

சில பகுதிநேரப் பொருளியலாளர்கள் பாரிய வர்த்தகப் பற்றாக்குறையையும் குறைந்த வளர்ச்சியையும் கொண்ட ஒரு நாடு அதன் நாணயத்தை மதிப்பிறக்கம் செய்ய வேண்டுமென வாதிடுகின்றனர். பொருளியற் பொய்மைகள் மீதான தொடரில் இக் கட்டுரை நாணய மதிப்பிறக்கம் ஏன் ஓர் இலகுவான நிவாரணி அல்ல என்பதை விளக்குகிறது.

காலவை மறைந்து கூடிய காலக்கால நிலையிலிருக்கிற காலக்கால நிலையிலிருக்கிற காலக்கால நிலையிலிருக்கும் அமெரிக்க ஏற்றுமதியாளர் ஒருவருக்கும். பிரான் சில் பனிச் சறுக்கு விளையாட்டில் சடுப்பத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஓர் ஆங்கிலேயருக்கும் செலாவணி விகிதங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய பொதுவான தேவை உள்ளது. ஆனால் செலாவணி தொடர்பாக நிறையவே தவறான விடயங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறான தவறுகளில் பொதுவான ஒன்று ஓர் உறுதியான நாணயத்தைக் கொண்டிருத்தலாகும். இது ஒரு கொள்கை இலக்காகவே கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் உறுதியான நாணயம் உறுதியான பொருளாதாரத்தைக் குறிக்கிறது என்னும் நம்பிக்கையாகும். செலாவணி விகிதத்தைக் கொள்கை இலக்காகக் கொள்வதைவிட ஒரு கருவியாகக் கொள்வது சிறந்தது, எனினும் அதுவும்கூட பெரிதும் வரையறைக்கு உட்பட்டதாகும்.

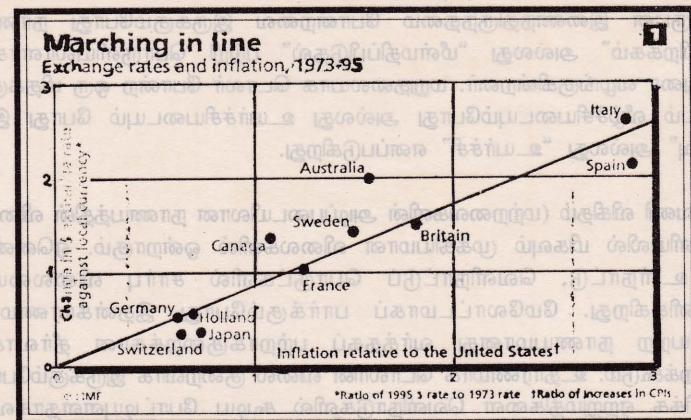
நாணய மதிப்பிறக்கம் ஏற்றுமதிகளையும் வெளியீடுகளையும் மேம்படுத்தித் தொழில்வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கும் இலகுவான வழி எனப் பலர் நம்புகிறார்கள். மறுதலையாக சில பொருளியலாளர்கள் நாணய மதிப்பிறக்கம் பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் வலிமை அதற்கில்லை என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் உண்மை இவ்விரண்டு கருத்துக்களுக்கும் இடையில் உள்ளது. சில சந்தர்ப்பங்களில் நாணய மதிப்பிறக்கம் பயனுள்ள கொள்கைக் கருவியாக அமைகிறது. எனினும் அது ஒரு சாதாரண தெரிவு அல்ல.

ஒருவகையான நிர்ணயிக்கப்பட்டு செலாவணி விகிதம் இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில், உதாரணமாக ஜோப்பிய செலாவணி விகிதப் பொறிமுறை அல்லது 1994 டிசம்பர் வரை நிலவிய மெச்சிக்கோவின் பேசோ, அமெரிக்க டொலருடன் இணைந்திருந்தமை போன்றவை இருக்கும்போது நாணய “மதிப்பிறக்கம்” அல்லது “ஸீல்மதிப்பிடுதல்” பற்றி பொருளியலாளர்கள் கருத்துரை வழங்குகின்றனர். மறுதலையாக டொலர் போன்ற ஒரு மதக்கும் நாணயம் வீழ்ச்சியடையும்போது அல்லது உயர்ச்சியடையும் போது இது “தேய்வு” அல்லது “உயர்ச்சி” எனப்படுகிறது.

செலாவணி விகிதம் (மற்றவைகளின் அடிப்படையிலான நாணயத்தின் விலை) பொருளியலில் மிகவும் முக்கியமான விலைகளில் ஒன்றாகும். ஏனெனில் அது உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுப் பொருட்களில் சார்பு விலையைத் தீர்மானிக்கிறது. மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது இதன்காரணமாக உறுதியற்ற நாணயமானது வர்த்தகப் பற்றாக்குறைக்கான தீர்வாகத் தோன்றக்கூடும். உதாரணமாக டொலரின் விலை குறைவாக இருக்கும்போது அமெரிக்க ஏற்றுமதிகளை வெளிநாடுகளில் கூடிய போட்டியுள்ளதாகவும், இறக்குமதிகளை அமெரிக்காவில் மலிவானதாகவும் செய்யலாம். இதனால் ஏற்றுமதிகள் அதிகரிக்கவும் இறக்குமதிகள் குறையவும் வழிப்படும். ஆனால் அவ்வாறு நடக்குமா? கொள்வனவுச் சக்தியின் சமநிலைக் (PPP - Purchasing Power Parity) கோட்டாட்டின்படி ஒரு பொதுவான நாணய அடிப்படையில் எந்த இருநாடுகளிலும் வர்த்தகத்துக்குரிய பண்டங்களின் விலை சமாக இருத்தல் வேண்டும். இதன்படி நீண்ட காலத்தில் நாணய மதிப்பிறக்கமானது ஒரு பொருளாதாரத்தின் உண்மையான செலாவணி விகிதத்தில் (உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் காணப்படும் பணவீக்கத் தின் வித்தியாசங்களுக்காகச் சீரமைக்கப்பட்ட நியம செலாவணி விகிதம்) நிரந்தரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த மாட்டாது. எனவே வர்த்தகத்திலும் வெளியீட்டிலும் தாக்கம் ஏற்படமாட்டாது. கோட்டாட்டிலும் வர்த்தகத்திலும் வர்த்தகத்தை ஏற்படுத்த மாட்டாது. எனவே வர்த்தகத்திலும் வெளியீட்டிலும் தாக்கம் ஏற்படமாட்டாது.

கோட்டாட்டின்படி ஒரு நாடு நாணய மதிப்பிறக்கம் செய்யும்போது அதனுடைய உண்மையான செலாவணி விகிதம் ppr யை நோக்கி நகரும். இது நியம விகிதத்தை மீளப்பெறுவதன் மூலமாகவோ அல்லது விலைகளில் ஏற்படும் சமமான உயர்ச்சியின் பெறுபேற்றின் மூலமாகவோ நடைபெறலாம். மதிப்பிறக்கமானது இறக்குமதிகளின் விலைகளை மாத்திரமல்லாது காலப்போக்கில் இறக்குமதியிடுன் போட்டியிடும் உள்ளுரப் பண்டங்களின் விலையையும் உயர்த்தும். இதனால் பணவீக்கம் உயரும், சம்பள உயர்வுகள் ஏற்படின் பணவீக்கம் இன்னும் உயரும். நீண்டகாலமாக, உண்மையில் இதுதான் நிகழ்ந்து வந்தது. இரண்டு தசாப்தங்களாக பிரதான கைத்தொழில் பொருளாதாரங்களில் டொலர் செலாவணி விகிதங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், அமெரிக்காவுடனான அந்நாடுகளின் பணவீக்க வேறுபாடுகளினால் நிலைகுலைந்தது. கூடிய நாணய மதிப்பிறக்கம் கொண்ட நாடுகள்தான்

உயர்ந்த பணவீக்கத்தையும் கொண்டிருந்தன. இதனை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. பூத்தி ஸிமாலை யப்பாலீசு காஸ்ட்ராட்ட, ரீகங்பார்சுட் கக்கிவிலை காசிபி ஸிமாகவிக்டீசுவி யின்றி ரைச் ஸஷ்கி 1971 ஜூன் 25 மாதம் முதல் பணவீக்கத்தையும் காஸ்ட்ராட்ட, ரீகங்பார்சுட் கக்கிவிலை காசிபி ஸிமாகவிக்டீசுவி யின்றி ரைச் ஸஷ்கி 1971 ஜூன் 25 மாதம் முதல்

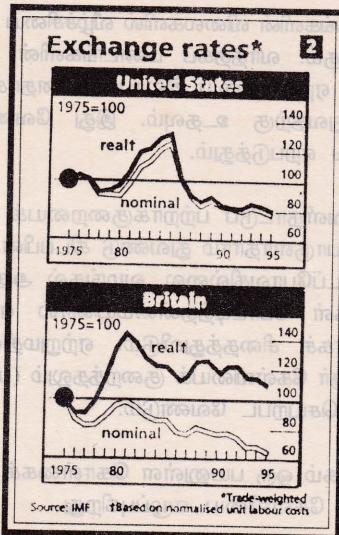

வேறுவார்த்தைகளில் இதனை விளக்குவதெனில் நியமச் செலாவனி விகிதங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் தனிப்பட்ட பொருளாதாரங்களின் வெளிவாரியான போட்டித் தன்மைகளில் நிரந்தரமான தாக்கம் எதனையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இதில் ஒன்றும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நாணயமதிப்பிறக்கம்தான் பொருளாதாரத்தின் சர்வரோக நிவாரணி எனில் 2 ஆம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் தொடர்ச்சியான நாணய வீழ்ச்சியைக் கொண்டிருக்கும் பிரித்தானியா இன்று உலகின் தலைசிறந்த பொருளாதாரமாக விளங்கவேண்டும். வாதி வயறி ப்ரபங்கவரை காக்கலுக்காய்விட்டு பார்த்துக்கூடிய சுவிஸ் நாட்பாவ குறிப்பாக கணக்காக நாவாக்கி நீண்ட காலத்தில் மதிப்பிறக்கம், விலை உயர்வுகளினால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகும். ஆனால் நீண்டகாலம் என்பது எவ்வளவு நீளமானது; இக்கேள்விக்கான விடைதான் மதிப்பிறக்கத்தை ஒரு கொள்கைக்கருவி என்ற அடிப்படையில் நாணய மதிப்பிறக்கத்தின் விணைத்திற்கணை தீர்மானிக்கும். மூலப்பார்த்தினாக நாட்பாவ குறிப்பாக கணக்காக அட்டவணை 2 காட்டுவதைப்போன்று விலைகள் சீரமைவுபேற நேரம் எடுக்கும், எடுக்கப்படும் நேரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பொருளாதாரத்திலிருந்து இன்னொரு பொருளாதாரம் வேறுபடும். கடந்த இரு தசாப்தங்களில் டொலின் நியமச் செலாவனி விகிதத்தினது அசைவுகள் அதனுடைய உண்மையான செலாவனி விகிதத்தில் சமமான அசைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதற்கு எதிரிடையாகக் கடந்த 20 வருடங்களில் ஓட்டுமோத்தமாக ஸ்ரேலிங் பவுனில் ஏற்பட்ட தேவை பிரித்தானிய ஏற்றுமதியை போட்டியுடையதாக்கும் முயற்சியில் தோல்வியையே அடைந்தது. உயர்வான விலைகள் இதற்கான காரணமாகும்.

ஊழு வகுப்பு மிகவும் மாற்றும் நிலையில் இருக்கிறது.

ஒரு கட்டுப்பு அளவை மாற்றுக்கூடியிருப்பது சமீபத்தில் காக்கிக்கூடிய பற்றுத் திட்டங்களுக்கு மாற்றும் நிலையில் இருக்கிறது.

யான்தா ராணுவத்துடன் பல மாற்றும் நிலையில் இருக்கிறது.

நான்ய மதிப்பிறக்கம் எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்பதை விளங்கிக் கொள்வதற்கு நடைமுறைக்கணக்கில் சீராக்க முடியாத பற்றாக்குறையுடைய ஒரு நாட்டினை எடுத்துக்கொள்வோம். அந்நாடு வர்த்தகம் செய்யக்கூடியதும், செய்ய முடியாததுமான இரண்டு வகைப்பொருட்களை உற்பத்திசெய்கிறது. மூலதனமும், ஊழியமும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. (அதாவது வேலைவாய்ப்பின்மையானது நிலையான பணவீக்கத்துக்கு ஏற்ப இயற்கை விகிதத்தில் உள்ளது). நாட்டின் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பதற்கு இரண்டு வழிகள் உள்ளன.

முதலாவது வழியான “செலவினத்தைக் குறைத்தல்” என்பது நிதி அல்லது பணக் கொள்கையை இறுக்கிப்பிடித்து உள்நாட்டுக் கேள்வியைச் சுருக்குவதாகும். இது இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தி வர்த்தகப் பற்றாக்குறையைக் குறைக்கும். ஆனால் இச்செயற்பாடு உள்நாட்டில் உற்பத்திசெய்யப்பட்ட, வர்த்தகம் செய்யமுடியாத பொருட்களுக்கான கேள்வியைக் குறைப்பதால் வேலைவாய்ப்பின்மை உயரும்.

உள்ளக, வெளியக சமநிலையை அடையவேண்டுமெனில் அதற்கு உகந்தது இரண்டாவது கருவியான செலவு மாற்றமாகும். வர்த்தகம் செய்யமுடியாத பண்டங்களும், சேவைகளும் வர்த்தகம் செய்யக்கூடியவற்றின் விலைக்குச் சார்பாகவே வீழ்ச்சியடைய வேண்டும். இது நிறுவனங்களைத் தமது உற்பத்தியை ஏற்றுமதித் துறைக்கு நகர்த்தத் துண்டுவதற்கு அவசியமானதாகும். சார்பு விலைகளில் ஏற்படக்கூடிய அந்நகர்வை எவ்வாறு அடையலாம்? உயர்ந்த வேலையின்மையானது ஊதியம் மற்றும் வர்த்தகம்

செய்ய முடியாத பண்டங்களின் விலைகளில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும். ஆனால் அதற்கு நேரம் எடுக்கும். வர்த்தகப் பண்டங்களின் உள்ளூர் விலையை உயர்த்தி அதன்மூலம் ஏற்றுமதியை இலாபகரமானதாக்குதல் பொருளாதார உற்பத்தியை நகர்த்துவதற்கு உதவும். இது வேலைவாய்ப்பின்மையில் சிறியதோரு உயர்வை ஏற்படுத்தும்.

அகன்று செல்லும் வெளிநாட்டுப் பற்றாக்குறையைக் கொண்ட நாடுகளில் நடப்பதைப்போன்று, பொருளாதாரம் துவண்டு கிடப்பின், மதிப்பிறக்கத்தினால் எவ்வித பயனும் ஏற்படப்போவதில்லை. வழங்கல் அதிகரிக்காத பட்சத்தில் விலைவாசி உயர்வுகள் போட்டித்தன்மையினால் ஏற்படக்கூடிய ஆரம்ப நன்மையை விரைவாகச் சிதைத்துவிடும். ஏற்றுமதியை அதிகரிப்பதற்கு மதிப்பிறக்கமும் உள்ளூர் கேள்வியைக் குறைத்தலும் (பண, நிதி இறுக்கத்தின் மூலமாக) ஒன்றாகச் செயற்பட வேண்டும்.

இவ்வாறாக மதிப்பிறக்கம் ஒரு பயனுள்ள கொள்கைக் கருவிதானா என்னும் விடயம் இரு முக்கிய கேள்வியை எழுப்புகிறது.

- (1) நியம விலைகளும், ஊதியமும் எந்தளவுக்கு நெகிழ்ச்சியுடையவை? அவைகள் முழுமையாகக் கீழ்நோக்கிய நெகிழ்ச்சியுடையவை எனில் மதிப்பிறக்கம் தேவையற்றது. நியம விகிதத்தை மதிப்பிறக்கம் செய்யாமலேயே விலைகளும், ஊதியமும் தனிச்சையாகவே வீழ்ச்சியடையும். அதேபோல உண்மையான செலாவணி விகிதமும் வீழ்ச்சியடையும்.
- (2) உண்மையான ஊதியங்கள் எவ்வளவு தூரம் நெகிழ்ச்சியுடையவை? உண்மையான ஊதியம் வீழ்ச்சியடைவதற்கு இடமளித்து, ஊழியர்கள், உயரிய இறக்குமதி விலைகளுக்கு உடனடியாக எடுகோராவிட்டால் மட்டுமே மதிப்பிறக்கத்தால் பயன் உண்டு. ஆனால் உண்மையான ஊதியங்கள் நெகிழ்ச்சியற்று இருப்பின், (பலமிகக் தொழிற்சங்கங்கள், அல்லது முழுமையான ஊதிய வழிகாட்டற் கொள்கை காரணமாக) மதிப்பிறக்கம் ஊதிய விலைக்கமூற்சியை உடனடியாக ஏற்படுத்தும்.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மதிப்பிறக்கம் அர்த்தமற்றது. அதாவது அதனால் கீழ்மட்ட அமையச்செலாவணி விகிதத்தை அடையுமுடியாது. அத்துடன் தொடர்ந்து உயரும் பணவீக்கத்தையும் அது ஏற்படுத்துகிறது.

1970 களிலும் 1980 களிலும் பணவீக்கம் சாதாரணமாகவிருந்த லத்தீன் அமெரிக்கப் பொருளாதாரங்களில் மதிப்பிறக்கத்தின் நன்மைகள் உயரிய பணவீக்கத்தின் காரணமாக ஒரு வருத்துக்குள்ளேயே துடைத்தெறியப்பட்டன.

இதன் காரணமாகத்தான் ஆர்ஜேன்னா போன்ற நாடுகள் பணவீக்கச் சுழல்வட்டத்தை உடைப்பதற்காகச் செலாவணி விகிதத்தை அக்காலத்தில் நிரந்தரமாக்கிக் கொண்டன. எனவே மதிப்பிறக்கம் ஒரு கொள்கைக்கருவி என்ற அடிப்படையில் காத்திரமானதாகவும் அவசியமானதாகவும் இருக்கவேண்டுமெனில் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு நியம ஊதியங்களும், விலைகளும் கீழ்நோக்கி “உறுதியாக” இருக்கவேண்டும். அதேநேரத்தில் மெய் ஊதியங்கள் கீழ்நோக்கி நெகிழிச்சியானதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டு நிபந்தனைகளும் சரியாக இருப்பின் மதிப்பிறக்கமானது சிறிது காலத்துக்கேணும் மெய்ச்செலாவணி வீதத்தைக் குறைத்து, பொருளாதாரங்கள் சீராக்கம்பெற அவசியமான சார்புதியான விலைமாற்றங்களை விரைவாக மேற்கொள்ள உதவும். எவ்வாறெனினும் மதிப்பிறக்கத்தை ஒரு வலியற்ற நிவாரணி எனக்கருதுதல் அர்த்தமற்றதாகும். மதிப்பிறக்கம் பயனுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமெனில்: துப்பைக்கருவி MR3 ப்பஸ் ஸிப்புப்பெசி ஒரு துப்பைக்கருவி ப்புக்கூவிருப்பு முகவை ஒரு செய்வைப்பெண்டும். கொர்க்குப்பையென்று விறைக்காராகாராபை (1) கையு அது இறுக்கமான நிதிக் கொள்கைகளுடன் புகிணைந்து செயற்படவேண்டும். கொர்க்குப்பையென்று விறைக்காராகாராபை (2) கைத் துப்பை மெய் ஊதியத்தைக் குறைக்க வேண்டும். மதிப்பிறக்கக் கொள்கையை ஒரு சாதாரண செயற்பாட்டுத் தெரிவாகக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தல் தோல்வியையே அடையும். துப்பைக்கருவி ஏணிகளும் பாம்புகளும் (Snakes and Ladders)

மதிப்பிறக்கமானது ஒரு சில பொருளாதாரங்களில் ஏனையைற்றைவிட வலிமையுள்ள ஓர் ஆயுதமாகும். உதாரணமாக மெய்ச்செலாவணி விகிதங்களைக் குறைப்பதில் பெரிய பொருளாதாரங்களை விடச் சிறிய திறந்த பொருளாதாரங்களில் குறைந்த பயனையே தருகிறது. மேற்கு ஜோரோப்பாவில் மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தியில் இறக்குமதிகள் சராசரியாக 30% யும், பெலஜியத்தில் 65% யும் கொண்டுள்ளன. அமெரிக்காவில் இது 12% மட்டுமே. இதனால் ஜோரோப்பாவில் இறக்குமதி விலைகள் பணவீக்கத்தில் மிகவும் உயர்ந்த தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. இதன்மூலம் ஊதியக் கேள்விகளிலும் தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலான அமெரிக்கப் பொருளியலாளர்கள் மதிப்பிறக்கத்தை ஒரு முக்கிய கொள்கைக் கருவியாகக் கொள்ள வேண்டும் என வாதிடுகிறார்கள் என்பதனையும் பெரும்பாலான ஜோரோப்பியர்கள் தமது நாணயங்களை ஒரு நாணய ஒன்றியத்துக்குள் நிரந்தரமாகக் கொண்டிருக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதனையும் இது விளக்குகிறது. மதிப்பிறக்கம் தொடர்பாக அமெரிக்காவும் ஜோரோப்பாவும் வேறுபட்ட மனப்பாங்குகளைக் கொண்டிருப்பதற்கு இன்னோரு காரணியாக மெய்

ஊதியத்திலுள்ள நெகிழ்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். கடந்த தசாப்தத்தில் அமெரிக்காவில் மேய் ஊதியம் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. ஜோப்பாவில் ஊதிய வழிகாட்டல் (indexation) (பல நாடுகள் இதனைக் கைவிட்டுவிட்டன). மத்தியப்படுத்தப்பட்ட ஊதிய பேரம்பேசல், உறுதியான தொழிற்சங்கங்கள் காரணமாக ஊதியங்கள் விலைகளுடன் இணக்கிச் செல்கின்றன. இவ்விரண்டு காரணிகளும் மதிப்பிறக்கம் அமெரிக்காவைவிட ஜோப்பாவில் குறைந்த வினைத்திறனையே கொண்டிருக்கும் என்பதைக் காட்டுகின்றன. அத்துடன் ஜோப்பிய அரசாங்கங்கள் ஒரே நாணயம் என்ற அடிப்படையில் பல விடயங்களைக் கைவிடவும் மாட்டா. எனினும் ஜோப்பாவின் அண்மைக்கால அனுபவங்கள் மதிப்பிறக்கம் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒர் உறுதியுள்ள கருவியாக இருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

1992 செப்டெம்பரில் ஏற்பட்ட ERM நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து இத்தாலிய விரா வர்த்தக அடிப்படையில் 30 வீதமும், ஸ்ரேவிங்கும், ஸ்வீடிஷ் குரோனாவும் 20 வீதமும் கீழ் சி யடைந்தன. இம் மூன்று பொருளாதாரங்களுமே நன்மையடைந்துள்ளன எனக் கென்படுகிறது. அவை ஏனைய ஜோப்பிய நாடுகளைவிட வேகமான வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளன, நடைமுறைக்கணக்குப் பற்றாக்குறை குறுகியுள்ளது. அத்துடன் கடந்தகால அனுபவங்களுக்கு முரணாகப் பணவீக்கம் ஒப்பிட்டளவில் குறைவாக உள்ளது. ஆக, மதிப்பிறக்கத்தினால் “பனம்பழுமும் விழக் கூடும்”? அப்படியொரு முடிவுக் கு வர முன் னர் இத் தாலிய, பிரித் தானிய, சுவீடிஷ் பொருளாதாரங்களைக் கொஞ்சம் நெருக்கமாக அவதானிப்பது முக்கியமானதாகும்.

முதலாவதாக 1992 இல் இம்மூன்று பொருளாதாரங்களுமே ஏற்றுமதிக்கு திசைதிருப்புவதற்குப் போதுமான மேலதிக் கியலளவைக் கொண்டிருந்தன. செலவினக்குறைப்பு, செலவின மாற்றம் பற்றிய கருத்துக்களின் விளக்கத்தின் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே நொந்துபோயிருக்கும் பொருளாதாரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் நாணய மதிப்பிறக்கம் என்பது சுய தோல்வியாகும். பிரித்தானியா, சுவீடன், இத்தாலி ஆகியவை மதிப்பிறக்கம் செய்தபோது கடுமையான பின்னடைவால் பாதிக் கப்பட்டிருந்தன. உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பின்மை ஊதியத்தைக் குறைப்பதற்குக் காரணமாகவிருந்தது. இன்று இப்பொருளாதாரங்களில் தளர்ச்சி குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் சம்பளக் கோரிக்கைகள் உயர்ந்து செல்கின்றன.

இரண்டாவதாக இப்பொருளாதாரங்களின் செலாவணி விகிதங்கள் அடிப்படையில் இந்நாடுகளை கீழ்மதிப்பீட்டுக்கு வழிவகுத்து. பாரிய வீழ்ச்சியையும் அடைந்தன. இதனால் முதலீட்டாளர்கள் இந்நாணயங்களில் ஈடுபாடுகாட்டினர். அதனால் வட்டிவிகிதங்கள் வீழ்ச்சியடைந்தன. தனது நாணயங்களினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக இவ்வரசாங்கங்கள் மதிப்பிறக்க

அபாயத்தை முதலீட்டாளர்களுக்கு ஈடுசெய்வதற்காக வட்டி விகிதங்களை உயர்வாக வைத்திருப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு சிறிய மதிப்பிறக்கம் அதே விளைவினை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியாது. எனினும் இன்னுமொரு மதிப்பிறக்கம் ஏற்படலாம் என்னும் எதிர்பார்ப்பு அபாயத்தை முதலீட்டாளர்களிடம் தோற்றுவித்து. அதனால் அவர்கள் உயர்ந்த வட்டிவீதத்தைக் கோரும் நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கலாம்.

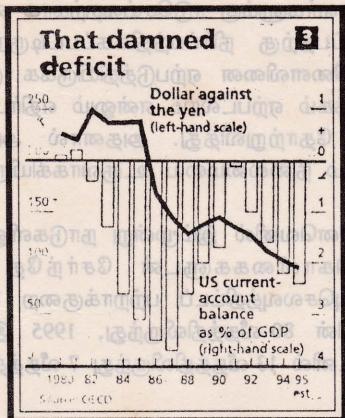
முன்றாவது பாடம் என்னவெனில் இம்முன்று நாடுகளிலுமே மதிப்பிறக்கம் இறுக்கமான நிதிக் கொள்கைகளுடன் சேர்ந்தே செய்யப்பட்டது. பிரித்தானியாவின் வரவுசெலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறை 1993 இல் மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தியின் 80 விதத்திலிருந்து, 1995 இல் 5 வீதத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டது. கலீட்டினில் 13 வீதத்திலிருந்து 7 வீதத்திற்குக் குறைந்தது.

டொலர் நெருக்கடி

பூமிக்கூட்டுப் பாடம் செரிக்குப்படிட ஸ்ரீக 081
வர்த்தக இடைவெளிக்கு நாணயத்தேய்வு (Currency depreciation) தன்னவில் அருமருந்தல்ல என்பதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம் அமெரிக்காவாகும். வர்த்தகரித்தியான அடிப்படையில் அமெரிக்க டொலர் 1985 இலிருந்து 40% வீழ்ச்சியை (அட்டவணை 3 ஜி ப்பார்க்க) அடைந்தபோதும் யென், ஜேர்மனிய மார்க் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக 60% தேய்மானத்தைப் பெற்றபோதிலும் அமெரிக்காவில் நடைமுறைக் கணக்கின் பற்றாக்குறை இன்னும் அகன்றுதான் செல்கிறது. அதேபோல யென் வலிமையுள்ளதாக இருந்தபோதும் யப்பான் இன்னும் நடைமுறைக்கணக்கு மிகையைக் கொண்டுள்ளது. ரூபாய்

அமெரிக்காவின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறை இன்னும் ஏன் மறையவில்லை என்பதற்கு ஒரு காரணம் ஓப்பிட்டு விலை நகர்வுகள் செலாவனி-விகித நகர்வுகளை ஓரளவுக்கு நிலைகுலையச் செய்துள்ளன. 1985 இலிருந்து மொத்த விற்பனை விலைகள் அமெரிக்காவில் 21% ஆக அதிகரித்துள்ளன; ஆனால் யப்பானில் 16% வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. யென்னினுடைய தீங்கள் வளர்ச்சி யப்பானில் தீவிர சுழற்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும், அமெரிக்காவின் நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறைக்கான (முதலீட்டின் அடிப்படையில் குறைவான சேமிப்புகள்) அடிப்படைக் காரணம் இன்னும் தொடர்கிறது. அமெரிக்காவின் வரவு செலவுப் பற்றாக்குறை (அரசாங்கத்தின் சேமிப்பின்மை) 1980 களிலிருந்து வீழ்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. ஆனால் வரலாற்று நியமங்களின் அடிப்படையில் இன்னும் உயர்ந்து காணப்படுகிறது. அதேநேரத்தில் குடும்பச் சேமிப்புகள் கடந்த தசாப்தத்தில் முன்றில் ஒன்றாகக் குறைந்துள்ளது தலாவு வருமானம் 1995 இல் 4.5% வரையே வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. கருப்பு, ப்ரப்க்காரைக் கக்களைப் பொப்புக் கீவறுபது கூடும்பல கீங்குப்படி கூக்காரை

நைக்குகிள் டப்பம்
மலிடி உட ராத்
வார்த்தை தூயமறி
ஒத்துயாசு மீர்ஸு
துவர்யாக ரக்ரஸ்
மாக்கள்

1980 களின் நடுப்பகுதிகளில் டொலர் அதீதமாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருந்தபோது அமெரிக்க உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தமது போட்டித்தன்மையை மீண்டும் பெறுவதை உறுதிசெய்வதற்காக அதன் வீழ்ச்சி அவசியமாக இருந்தது. ஆனால் அமெரிக்காவின் வர்த்தகப் பற்றாக்குறையைக் குறிப்பாக அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் நன்றாக இயங்கும் வேளையில் டொலரைப் பயன்படுத்தல் சரியானதல்ல. வர்த்தக இடைவெளியைக் குறைப்பதற்கு அமெரிக்காவுக்கிருக்கும் நிச்சயமான வழி வரவுசெலவுப் பற்றாக்குறையை நீக்குவதன் மூலம் சேமிப்பைக் கூட்டுவதாகும். ஒரு மலிவான டொலர் ஒரு பொறுப்பான நிதிக்கொள்கைக்கு மாற்று வழியாகாது.

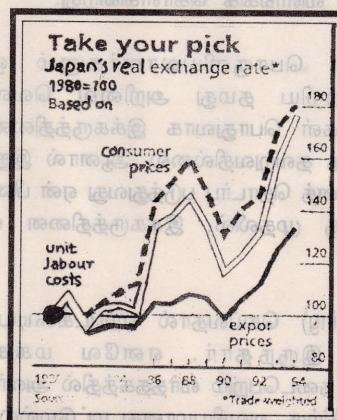
எவ்வளவு மலிவானது?

தமது நாட்டின் உற்பத்திப் பொருட்கள் சர்வதேசரீதியில் போட்டியிடக் கூடியதுதானா என்பதில் அரசாங்கங்களும், வர்த்தகர்களும் எப்போதும் அலட்டிக் கொள்கின்றனர். ஆனால் போட்டியிடக்கூடிய தன்மை அதாவது மெய்ச்செலாவனி விகிதம் எவ்வாறு அளவிடப்பட்டுமிடியும்? நியமச் செலாவனி விகிதத்தைக் குறைக்க எவ்வகையான பணவீக்கக் குறிகாட்டி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சர்வதேச நாணய நிதியம் பின்வருவனவற்றை அடியாகக் கொண்ட ஆறு மெய்ச் செலாவனி அளவிடுகளைக் கணித்துள்ளன. அலகு ஊழியச் செலவுகள் “சாதாரணமாகக்கப்பட்ட” அலகு ஊழியச் செலவுகள் (அதாவது பொருளாதார வட்டத்தின் தாக்கத்துக்காக சீராக்கப்பட்ட பின்னர்) நுகர்வோர் விலைகள், மொத்த விற்பனை விலைகள், உற்பத்தி செய்வதில் பெறுமதி கூட்டப்பட்ட பணவீக்கக்

குறைப்பு, ஏற்றுமதி விலைகள். இவையாவும் வித்தியாசமான தகவல்களைத் தருகின்றன.

பின்வரும் அட்டவணை யப்பானிய போட்டித்தன்மையின் மூன்று அளவீடுகளைக் காட்டுகிறது. 1980-1994 காலத்தில் (ஆகப் பிந்திய தகவல்கள் உள்ளன). அலகு ஊழியச் செலவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட யெனின் மெய்ச் செலாவணி விகிதம் 75% மும், நூகர்வோர் விலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட செலாவணி விகிதம் 80 வீதமும் அதிகரித்தன. எனினும் சார்பு ஏற்றுமதி விலைகள் 33% மட்டுமே அதிகரித்தன. யப்பானின் வர்த்தகத் துறையின் உற்பத்தித்திறனின் வளர்ச்சி, வர்த்தகமல்லாத துறையின் வளர்ச்சியை விட மிக அதிகமானது. (இதனால் செலவுகள் குறைந்தளவே அதிகரிக்கின்றன). யப்பானிய ஏற்றுமதியாளர்களும் தமது சந்தைப் பங்கினைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தமது இலாபத்தைக் குறைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

ஆக மிகச் சிறந்த அளவீடு யாது? நூகர்வோர் விலைகள் வர்த்தகமல்லாதவைகளை உள்ளடக்கியிருப்பதால் மிகப் பரந்தவை. உண்மையிலேயே வர்த்தகம் செய்யப்படும் பொருட்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியிருப்பதால் ஏற்றுமதி விலைகள் மிகவும் ஒடுங்கியவை. பொருட்கள் போட்டித் தன்மையற்றவையாக மாறும்போது அவை குறிகாட்டியிலிருந்து அகற்றப்பட்டுவிடும். இதனால் அலகு ஊழியச் செலவே (unit labour costs) மிகவும் நம்பத்தகுந்த அளவீடாகும்.

* * * *

நாய்காயகூஷம் புதோய்செடி ரங்கசெலை தீவியற்ற முப்புக்கு
நெற்கிளுக் குாக்கர்மக்கு

முன்வு ஸ்பிவன்குஷ்டபாபி பரிசொப்பு ஜைபேப்பு முறைப்பியக்குப்பு பகுது) மதித்தாக १०७ குறுகிடுபாக காணகடுஸால்
க்காய்ப்பைப்பு ஜைபொசைல் சும்புங நுங்க (நாள்டு ரங்கஞக்கு
ராகவிர்க்கு, முன் ११८ முதுகிளி ரிசொசைல் சும்பு ஸ்ரிசொபி ரங்காக்கு
०४ முதுகிளி ரிசொசைல் ரங்காக்கு க்காய்ப்பைப்பு ஜைகானமில்

வர்த்தக அற்புதம் (The miracle of trade)

ஸ்பிவுக்கு குத்தும் நோபாபபய கூதுக்குத்தும் கிர்காம் ஸ்ரிசூக்கிப்புத் தகல் விதமான ஆரம்பப் பொருளியல் பொய்மைகளிலும் பிரபலம்யானதும் அபாயகரமானதும் என்னவெனில் ஒர் உற்பத்தித் தீற்று அற்ற பொருளாதாரம் சுதந்திர வர்த்தகத்தினால் பாதிக்கப்படும் என்பதாகும். பொருளியற் கோட்பாடுகளில் மிகவும் நுனுக்கமானதான ஒப்பு ரீதியான சாதக நிலையை இந்நோக்கு பிழையாக விளங்கிக் கொள்கின்றது.

மிகச் சாதாரணமான பொருளியலாளர்களும் ஒப்பீட்டு ரீதியான சாதகநிலையைப் பற்றிய தமது அறிவை வெளிக்காட்டுவதற்குத் தவறுவதில்லை. இவர்கள் பொதுவாக இக்கருத்தினை அடம்ஸ்மித்துடன் தொடர்புபடுத்துவதற்குத் தவறுவதில்லை. ஆனால் இது பிழையானதாகும். அடம்ஸ்மித்துடன் இதனைத் தொடர்பு படுத்துவது ஏன் பிழையானது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு முதலில், இக்கருத்தினை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறப்பாக்கம் (Specialising) செய்வதால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் பற்றி ஸ்மித் கண்ணாக இருந்தார். எனவே மக்களுக்கிடையிலும் நாடுகளுக்கிடையிலும் நடைபெறும் வர்த்தகத்தில் அவர் ஆர்வம் காட்டினார் சிறப்பாக்கம் வர்த்தகத்திற்கு அவசியமானது மட்டுமல்ல. அது வர்த்தகத்தை மேம்படுத்தவும் செய்கின்றது. ஆனால் ஸ்மித் சிறப்பாக்கம் பற்றிக் கூறியது உள்ளார்ந்த ரீதியான முழுமையான சாதக நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டதே தவிர ஒப்பீட்டு ரீதியானதல்ல. உதாரணமாக, ஒரு நாடு தொப்பி உற்பத்தி செய்வதிலும் இன்னொரு நாடு சப்பாத்து உற்பத்தி செய்வதிலும் திறமை கொண்டிருப்பின் இவ்விரு நாடுகளையும் இவ்விரு உற்பத்திப் பொருட்களையும் தனித்தனியே உற்பத்தி செய்ய விடுவதின் மூலம் மொத்த வெளியீட்டை அதிகரிக்க முடியும். இது சாதாரணமான பொது அறிவாகும். அதேபோல இவ்விரு நாடுகளுக்குமிடையிலான வர்த்தகத்தின் மூலம் இரு நாடுகளிலும் கூடிய அளவில் இப்பண்டங்களை நுகர்வு செய்யவும் முடியும்.

அடம் ஸ்மித் சொல் லியிருக்கக் கூடிய முழுமையான சாதகநிலை இதுவேயாகும். ஒவ்வொரு நாடும் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்டத்தை உற்பத்தி செய்வதிலும் அவ்வாறே சிறப்பாக்கம், வர்த்தகம் ஆகியவற்றின் மூலம் இலாபத்தைப் பெறுவதிலும் இன்னுமொரு நாட்டை விட மேம்பட்டுக் காணப்படும். ஆனால் ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலை வித்தியாசமானதாகும். ஒரு நாடு சம்பந்தப்பட்ட செயற்பாட்டில் மேசமாக இருப்பினும் இந்திலையைக் கொண்டிருக்க முடியும். அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை உற்பத்தி செய்வதில் ஒரு நாடு வேறொந்த நாட்டையும் விட மோசமாக இருப்பினும் அந்தாடு ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலையைக் கொண்டிருக்க முடியும்.

இது ஒரு பொருளாதாரக் கோட்பாடு அல்ல. ஒரு நேரடியான வரைவிலக்கணமாகும். ஒரு நாடானது அதனுடைய மேன்மை எல்லை உயர்வாக இருக்கும் போது அல்லது அதனது தாழ்வு எல்லை சிறியதாக இருக்கும் போது ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதக நிலையைக் கொண்டிருக்கும். கார் லீவிஸ், பில் கிளின்றன் ஆகியோரை ஒப்பிட்டால் ஒட்டத்திலும், டென்னிஸிலும் கார்ஸ் லீவிஸ் பில் கிளின்றனை விட முழுமையான சாதகநிலையைக் கொண்டுள்ளார். டென்னிஸ் விளையாட்டில் சனாதிபதி ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலையைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அதில் அவரது தாழ்வு எல்லை மிகவும் சிறியதாகும். அதேபோல் ஒட்டத்திலும் கார்ஸ் லீவிஸ் ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலையைக் கொண்டிருக்கின்றார். அதில் அவரது மேன்மை எல்லை உயர்வானதாகும்.

கார்ஸ் லீவிஸ்டன் ஒப்பிடும்போது எந்தவித விளையாட்டிலும் திரு.கிளின்றன் ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலையைக் கொண்டிருக்கமாட்டார். தாழ்வு எல்லை ஒவ்வொரு விளையாட்டிலும் ஒரே மதிரியானதாக இருந்தால் மாத்திரமே இது சாத்தியமானதாகும். ஒப்பிட்டளவில் எதாவதொன்றில் குறைந்தளவு மோசமாக இருந்தால் மட்டும் அச் செயற்பாட்டில் அவருக்கு ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலை காணப்படும். இதன்படி ஆபிரிக்கா அல்லது பிரித்தானியா அல்லது வேறேதேனும் இடத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அங்கு ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலை இல்லை என்று எவ்வேறும் கூறின் அவர் முழுமையான சாதகநிலையையும், ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலையையும் ஒன்றுடன் ஒன்று குழப்பிக் கொள்கின்றார் என்றே அர்த்தமாகும். இவ்வார்த்தை பற்றி ஏன் இவ்வளவு குழப்பம் நிலவுகிறது. ஏனெனில் சுதந் திரமான வர்த்தகத் துக்கான அடித் தளம் முழுமையான சாதகநிலையிலேயே தங்கியுள்ளது என நம்பப்படுகின்றது. அத்துடன் முழுமையான சாதகநிலை இல்லாவிடின் சுதந்திரவர்த்தகம் வீழ்ச்சியடைந்து விடும் எனவும் நம்பப்படுகின்றது. ஆனால் பொருளியலாளர்கள் (19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த டேவிட் ரிக்கார்போ, 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அடம் ஸ்மித் அல்ல) வர்த்தக இலாபம் ஒப்பிட்டு ரீதியான

சாதகநிலையிலிருந்தே வருகின்றது. எனக் காட்டியுள்ளனர். சாதகநிலை எந்த நிலையிலும் இல்லாமல் போவதில்லை. இது இக்கோட்பாட்டுக்கு ஒரு பரந்த தளத்தை வழங்குகிறது. முக்கூப்புகளை முடிவிட விரோதம் கொட்டாடு குறிப்பாகக் காட்டுவதென்னவெனில் எவ்வித பண்டத்தையும் உருப்படியாகச் செய்ய முடியாத நாடுகளும் கூட சர்வதேச போட்டியில் இலாபத்தை எதிர்பார்க்கமுடியும் என்பதாகும். தமது ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலைக் கேற்ப நாடுகள் சிறப்பாகக்கத்தைக் கொண்டிருப்பின் அவைகள் முழுமையான சாதகநிலையில் எவ்வளவு விணைத்திறனற்றுக் காணப்பட்டனும் தாம் தெரிவு செய்த சிறப்பாகக்கத்தில் மேன்மை அடைய முடியும்.

ஏதனைப் பேசவது (Speaking of which)

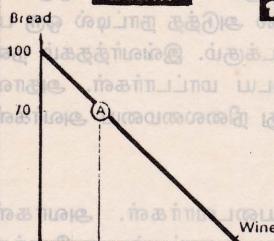
மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது இது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது போல் தோன்றலாம். ஆனால் பொருளியலில் இது தனித்துவமானது பொருளியல் கோட்பாட்டில் பொய்யை அற்ற ஒரே ஒரு பெறுபேறு இந்த ஒப்பிட்டுதியான சாதகநிலை மட்டுமே எனவும் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற நடைமுறைப் பொருளியலாளர் கூறியுள்ளார். இது பொருளியலின் ஏணைய அம்சங்களைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கூறுவதாகக் கொள்வதற்கு எடுக்கப்படும் முயற்சி பயன் உள்ளது என்பதையே காட்டுகின்றது.

வடக்கு, தெற்கு என்னும் இரு நாடுகளைக் கொண்ட ஓர் உலகப் பொருளாதாரத்தைக் கற்பனை செய்து கொள்வோம். இரண்டு நாடுகளும் ரொட்டியையும் வைனையும் தனித்தனியே உற்பத்தி செய்கின்றது எனக் கொள்வோம். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் 100 ஊழியர் உள்ளனர். உற்பத்திக்கான உள்ளீடு ஊழியம் மட்டுமே. இங்கு சந்தைப் பொருளாதாரம் இயங்குகின்றது. ஆனால் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் முடப்பட்டுள்ளது.

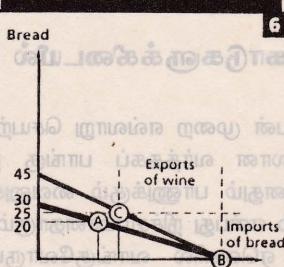
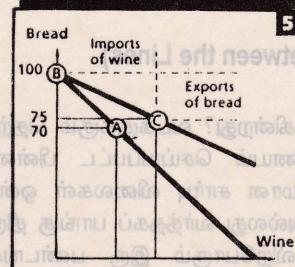
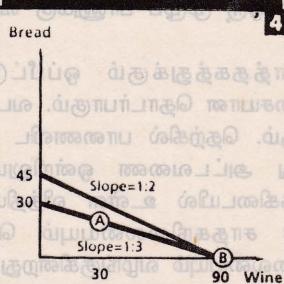
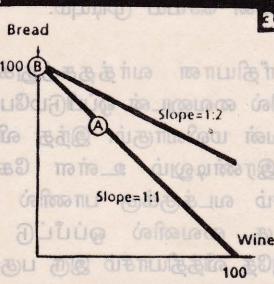
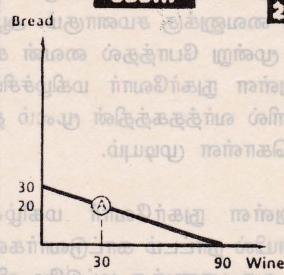
இது பற்றி தொழில்நுட்பம் தொடர்பான ஓர் ஊகமும் அவசியம். தனது ஊழியம் முழுவதையும் பயன்படுத்தினால் வடக்கு 100 பாண்களையும் அல்லது 100 போத்தல் வைனையும் உற்பத்தி செய்யமுடியும். அட்வணை 1இல் இந்நாட்டின் உற்பத்தி வாய்ப்பு நிலை காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பண்டத்திலும் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யலாம் என்பது ரொட்டி, வைன் ஆகியவற்றுக்கு வடக்கில் உள்ள கேள்வியைப் பொறுத்தது. புள்ளி A யில் உற்பத்தி நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது எனக் கொள்வோம். அதாவது 70 பாண்களும் 30 போத்தல் வைனும் உற்பத்தி செய்யப்படும். தெற்கு இவ்விரண்டு பண்டங்களையும் உற்பத்தி செய்வதில் குறைந்த விணைத்திறன் கொண்டது. 30 பாண்கள் அல்லது 90 போத்தல் வைன் என்ற விகிதத்திலேயே இது உற்பத்தி செய்ய முடியும். அட்வணை 2 இல், கேள்வியின்படி 20 பாண்னும் 30 போத்தல் வைனும் எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது, இத்தகவல்களின்

The geometry of geography

NORTH

SOUTH

ஒவ்வொரு நாட்டின் பாணுக்கும் வைனுக்குமான பண்டமாற்று விகிதம் என்ன என்பது தெரிகின்றது. வடக்கில் 100 பாணுக்கு 100 போத்தல் வைன் ஆகும் (1:1), தெற்கில் 30 பாணுக்கு 90 போத்தல் வைன் ஆகும். (1:3) இரு பொருளாதாரங்களிலும் பாணுக்கும் வைனுக்குமான சார்பு விலைகளான இவ் விகிதங்கள் அட்டவணை ஒன்றிலும் இரண்டிலும் உள்ள கோடுகளின் சரிவில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இனி இந்த இரு பொருளாதாரங்களும் தமக்குள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டால் என்ன நடக்கின்றது எனப் பார்ப்போம். வடக்கு தெற்கிடமிருந்து வைவனைப் பெற்று பதிலாக பாண் கொடுக்க இயலும். வடக்கில் ஒரு பாண் ஒரு போத்தல் வைவனுக்கு சமனாகும். ஆனால் அடுத்த நாட்டில் ஒரு பானுக்குப் பதிலாக மூன்று போத்தல் வைவன் கிடைக்கும். இவ்வர்த்தகம் நடைபெறின் வடக்கிலுள்ள நுகர்வோர் மகிழ்ச்சியடைய மாட்டார்கள். அதாவது இந்த விலைகளில் வர்த்தகத்தின் மூலம் தமது நிலைமையை அவர்கள் விருத்தி செய்து கொள்ள முடியும்.

தெற்கிலுள்ள நுகர்வோர் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அவர்கள் வைவன் விற்பனையில் நாட்டம் காட்டுவார்கள். தமது நாட்டில் ஒரு போத்தல் வைவன் மூன்றில் ஒரு பானுக்கு மட்டுமே விற்பனை செய்ய முடியும். வடக்கில் ஒரு போத்தல் ஒரு முழுப் பானுக்கு விற்பனை செய்ய முடியும்.

இது வாத்தகத்துக்கும் ஒப்பீட்டு ரீதியான வர்த்தகத்துக்குமுள்ள தன்மீச்சையான தொடர்பாகும். வடக்கில் வைவனுடன் ஒப்பிடும்போது பாண் மலிவாகும். தெற்கில் பாணைவிட வைவன் மலிவாகும். இந்த வித்தியாசம் அதாவது அட்டவணை ஒன்றிலும் இரண்டிலும் உள்ள கோடுகளின் சரிவஞாக்கிடையில் உள்ள வித்தியாசம் வடக்குக்கு பாணில் ஒப்பீட்டு ரீதியான சாதகநிலைமையும் தெற்கு வைவனில் ஒப்பீட்டு ரீதியான சாதகநிலைமையும் வழங்குகின்றது. இதே வித்தியாசம் இரு பகுதியினரும் நன்மையடையக்கூடியதான் வர்த்தக வாய்ப்புக்களை உருவாக்கும்.

இரு கோடுகளுக்கிடையில் (Between the Lines)

இச் செயன் முறை எவ்வாறு செயற்படுகின்றது? வடக்குக்கும் தெற்குக்கும் இடையிலான வர்த்தகப் பாங்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட பின்னர் இரு நாடுகளினதும் பானுக்கும் வைவனுக்குமான சார்பு விலைகள் ஒன்றாகவே இருக்கும் என்பது நிச்சயமானதாகும். அல்லது வர்த்தகப் பாங்கு திரும்பவும் மாறும். ஏனெனில் வாங்குவோரும் விற்போரும் இரு பண்டங்களிலும் திரும்பவும் நாடுகளுக்கிடையிலான “விலை வேற்றுமை வர்த்தகத்தில்” ஈடுபடுவார்.

இந்நிலையில் விலை எவ்விடத்திலும் நிர்ணயிக்கப்படும்? இது ஊகங்களிலிருந்து பெற்றமுடியாததாகும். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள கேள்விப் பாங்கிலேயே இது தங்கியுள்ளது. இதில் நாம் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கக் கூடியதென்னவெனில் கூதந்திரவு வர்த்தக விலையானது வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள ஆரம்ப விலைகளுக்கிடையில் அமையும். முழுமூலமாக வர்த்தக விலையிலிருந்து பிரதிக்கப்பட்ட நிலைமையைப் பொறுத்து விலைகளை விடுவது முடியும். இதே வித்தியாசம் இரு பகுதியினரும் நன்மையடையக்கூடியதான் வர்த்தக வாய்ப்புக்களை உருவாக்கும்.

ஆனால் இத்தகவல்களை மட்டும் அறிப்படையாகக் கொண்டு வடக்கும் தெற்கும் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். 1:1 க்கு மேலான எந்தவொரு விலையிலும் அல்லது அதன் பகுதியிலும் பான் உற்பத்தியில் வடக்கு சிறப்பாக்கம் பெறும். ஏனெனில் பான் மட்டுமே உற்பத்தி செய்து அதில் ஒரு பகுதியை வைனுக்கு விற்பதன் மூலம் இவ்விரண்டு பண்டங்கள் மீதான அதி உயர் நுகர்வை அது அடைய முடியும். இது அட்டவணை 3ல் காட்டுப்பட்டுள்ளது.

உதாரணமாக 1:2 என்ற விலையில் வடக்கு புள்ளி A யில் உற்பத்தி செய்யும். அதன் மூலம் அதன் புதிய விலைக் கோட்டில் எந்த புள்ளி வீச்சிலும் வர்த்தகம் செய்யும். இப்புதிய விலைக் கோடானது நுகர்வு - சாதக எல்லை (உற்பத்தி - சாதக எல்லை அல்ல) ஆகும். இதில் A புள்ளிக்கு மேலும் அதன் வலது பக்கத்திலும் பல புள்ளிகள் உள்ளன. இவ்வாறான புள்ளிகளில் இரண்டு பண்டங்களிலும் வடக்கு கூடியாவு நுகர்வு செய்யும். அதன் மூலம் A புள்ளியிலிருப்பதைவிட மேலான நன்மையை அடையும்.

தனது உற்பத்தி - சாதக எல்லையில் B யை விட எந்தவொரு புள்ளியிலும் உற்பத்தி செய்ய வடக்கு தீர்மானித்தால் கூடிய பாணையும் குறைந்த வைனையும் உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்புக்கள் (அதாவது நுகர்வு எல்லைகளை மேம்படுத்தல்) பயன்படுத்தப்பட மாட்டா. இந்த சந்தைப் பொருளாதார எளிய மாதிரியில் இது சாத்தியமானதல்ல. வடக்கு பான் உற்பத்தியில் முழுமையான சிறப்பாக்கம் செய்ய முடியும். இதே காரணத்தினால் தெற்கு வைன் உற்பத்தியில் முழுமையான சிறப்பாக்கம் பெறுமுடியும். (அட்டவணை 4 இல் புள்ளி B)

இதில் எதுவுமே சந்தையிலுள்ள குறிப்பான் விலைத் தொகுதியில் தங்கியிருக்கவில்லை. இது பான், வைன் வர்த்தகப் பாங்கினால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. விலையானது வடக்கின் பான் ஏற்றுமதிக்கும் (தெற்கின் இறக்குமதிகள்) வடக்கின் வைன் இறக்குமதிக்கும் (தெற்கின் ஏற்றுமதிகள்) சமநிலையைப் பேண எடுக்கவேண்டிய எந்தவொரு மட்டத்திலும் நிர்ணயிக்கப்படும். இப்பெறுமதியானது 1:1 க்கும் 1:3 க்கும் இடையில் உள்ளது. மேலும் விலைக்கத்துக்காக உதாரணமாக விலையானது 1:2 என மாறுவதாக வைத்துக் கொண்டால் (வரைபடங்கள் 3, 4) வரைபடங்கள் 5 மற்றும் 6 இல் வரக்கூடிய வெளியீட்டைக் காட்டுகின்றன.

ஒவ்வொரு பொருளாதாரமும் அதன் ஆரம்ப உற்பத்தியான A யிலிருந்து முழுமையான சிறப்பாக்கமான B க்கு நகர்கின்றது. அங்கிருந்து பண்டங்களின் பாய்ச்சலைச் சமநிலைப்படுத்தும் விலைகளுடன் ஒவ்வொரு பொருளாதாரமும் புள்ளி C க்கு அதன் நுகர்வு எல்லை வழியாக வர்த்தகம் செய்யும். இதில் 1:2 என்னும் விலையில் சமநிலை எய்தப்படுகின்றது. இந்நிலையில் இரு

பொருளாதாரங்களும் முன்னரைவிட இரு பண்டங்களினதும் நூகர்வை உச்சப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

கூடிய விளக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வடிவபடம் 5, 6 இல் உள்ள எண்கள் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கு முக்கியமானது முனைப்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ள எண்களாகும். வர்த்தகம் காரணமாக வடக்கு முன்னரைவிட மேலதிகமாக 5 பாண்களையும் 20 போத்தல் வைவனையும் நூகர்வு செய்ய முடியும். உற்பத்தித் திறன் அற்ற தெற்கு மேலதிகமாக 5 பாண்களையும், 10 போத்தல் வைவனையும் நூகர்வு செய்யமுடியும். இது வர்த்தகத்தின் மூலம் பெற்ற நன்மைகளாகும்.

குதந்திரமானதும் நியாயமானதுமான வர்த்தகம் காக்க விரும்புகிறது என்று நூகர்வு செய்ய முடியும்.

சிலருக்கு இது இன்னும் குழப்பமானதாக இருக்கக் கூடும். அதாவது வடக்கு வைவனை மிகவும் வினைத்திறநுடன் உற்பத்தி செய்தபோதும் வடக்குடன் போட்டியிட்டு தெற்கு வைவனை விற்பனை செய்ய முடியும் என அவர்கள் கருதக்கூடும். இந்தப் பிரச்சினைக்கு விடையாக இந்தப் பகுப்பாய்வில் அமைந்திருப்பது ஊதியமாகும்.

தெற்கிலுள்ள 100 தொழிலாளர்கள் ஒரு நாளைக்கு 90 போத்தல் வைவனை உற்பத்தி செய்கின்றனர். எனவே அவர்களது தினசரி ஊதியம் ஒரு போத்தல் வைவனில் பத்தில் ஒன்பதாகும். (வேறு உற்பத்திக் காரணி இல்லை எனவும் சகல வெளியீடுகளையும் தொழிலாளர் ஊதியமாகப் பெறுகின்றார்கள் எனவும் கொள்வோம்) வடக்கிலுள்ள தொழிலாளர் 100 பாண் உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். எனவே அவர்களது உதியம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு பாண் ஆகும். விற்பனைக்குப் பின்னரான விலையில் அது இரண்டு போத்தல் வைவனுக்கு சமமானது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதெனில் தெற்கிலுள்ள ஊதியம் வடக்கிலுள்ள அரைவாசி ஊதியத்தைவிடக் குறைவானது.

இந்த வித்தியாசமானது தெற்கின் வைவன் உற்பத்தியின் குறைந்த உற்பத்தித் திறனைக் குழப்பவற்றுக்குப் போதுமானது. இதன் மூலம் தெற்கு ஒரு “போட்டியுள்ள” வைவன் வழங்குனராக மாறுவார். ஆனால் தெற்கில் பாணின் குறைந்த உற்பத்தித் திறனைக் குழப்பவற்றுக்குப் போதுமானதல்ல. வடக்கு பாண் உற்பத்தியிலும் தெற்கு வைவன் உற்பத்தியிலும் ஒப்பிட்டு ரீதியான சாதகநிலையைக் கொண்டுள்ளன என்பதையே இது காட்டுகின்றது.

சமமற்ற ஊதியம் வர்த்தகத்துக்கான வினைத்திறன் மிக்க அடித்தளமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது நியாயமானதுதானா? வடக்கைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய வாதத்தகம் நியாயமற்றதாகும். ஏனெனில் அதன் வழங்குநர்கள் தெற்கின் ஊழியத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இதே

தர்க்கம், கொஞ்சம் மாற்றத்துடன் தெற்கில் வர்த்தகம் நியாயமற்றது எனக் கூறுகிறது. ஏனெனில் அதன் தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுகின்றனர்.

இவ்விரண்டு நியாயங்களுக்கும் சிறந்த விடை என்னவெனில் நியாயம் அல்லது நியாயமற்றது என்பதைவிட இருநாடுகளிலும் வர்த்தகம் வருமானத்தை அதிகரிக்கின்றது என்பதாகும். அநியாயத்துக்கும், சுரண்டலுக்கும் பலியாகுவோர் எப்போதும் அதிஷ்டம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டியுள்ளது.

யதார்த்தம் அழைக்கின்றது

உன்மையான நடைமுறையிலுள்ள ஒப்பீட்டுரீதியான சாதக நிலைமையானது எனிய வர்த்தக மாதிரி சுட்டிக் காட்டுவதைவிட பலவீனமானது போல் தோன்றுகின்றது. உதாரணமாக, நாடுகள் எதிர்பார்ப்பைவிட குறைவாகவே சிறப்பாக்கம் பெறுகின்றன. “தொழிற்றுறைக்குள்” நடைபெறும் வர்த்தகம் நிறையவே உள்ளது. பிரான்ஸ் ஜேர்மனிக்கு கார் விற்பனை செய்கின்றது. ஜேர்மனி பிரான் சுக்கு கார் விற்பனை செய்கின்றது. வெளிநாட்டு வழங்குநர்களிடமிருந்து வரும் போதி சிலவேளாகளில் இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளில் ஊதியத்தைக் குறைக்கின்றது.

இம்மாதிரியான வேறு சிக்கலான வடிவங்கள் இவ்வாறான வெளிப்படையான முறைகேடுகளைக் காட்டுகின்றன. இரண்டு பண்டங்கள், இரண்டு நாடுகள் என்னும் மாதிரியைத் தவிர்த்த பல நாடுகள், பல பொருட்கள் எனச் செல்லும் போது கணிப்புகள் பெரிதும் சிக்கலடைகின்றன. ஆனால் மாற்றங்கள் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. இதில் முக்கியமானது உன்மையான நடைமுறையில் உற்பத்திக்காரர்னி ஊழியம் மட்டுமல்ல. அது மூலதனத்துடன் சேர்ந்தே செயற்படுகின்றது. (ஏனைய காரணிகளும் இருக்கலாம்) இதன் விளைவாகக் குறைந்து செல்லும் பயன்கள் (வெளிப்பீட்டுக்கு சிறு சிறு சேர்க்கைகளான மேலதிக உள்ளூடுகள் எடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதிலிருந்து வரும் இன்னுமொரு விடயம் என்னவெனில் உற்பத்திச் சாதக கோடு நேர்கோடாக அல்லாத

நடுப்பகுதியில் வெளித்தள்ளும் வளையியாக உள்ளது. இது முழுமையான சிறப்பாக்கம் சாத்தியமானதல்ல என்பதைக் காட்டுகின்றது. நுகர்வு எல்லை மேலாக நகரும்போது (வரைபடம்

3, 4 ஜீப் பார்க்க) ஒரு நாடு ஒப்பிட்டுத்தியான சாதகநிலையின் படி
 உற்பத்தியை நகர்த்துகின்றது. ஆனால் இது B புள்ளியை நோக்கி
 உடனடியாக அல்லாது மெதுவாகவே நடைபெறுகின்றது.

 இன்னுமொரு முக்கிய மாற்றம் என்னவெனில், இரண்டு அல்லது
 அதற்குக் கூடிய காரணிகள் இருக்கும் போது வருமானப் பரம்பல்
 முக்கியமடைகின்றது. வர்த்தகம் வளர்க்களை நகர்த்துகின்றது. எனவே
 இந்தப் பரம்பலும் மாற்றமடைகின்றது. ஊழியச் செறிவு கொண்ட
 ஒரு தொழிற்றுறை வீழ்ச்சியடையும் போதும், மூலதனச் செறிவுள்ள
 தொழிற்றுறை வளர்ச்சியடையும் போதும் தொழிலாளர்க்கான ஊதியம்
 மூலதனத்துக்கான கொடுக்கலுக்கு சார்பு நிலையில் வீழ்ச்சியடையும்.
 மேல் ஊதியத்தைக் குறைக்குமளவுக்கு இது ஏற்படலாம். ஆனால்
 ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வர்த்தகமானது வருமானத்தை மொத்தமாக
 உயர்த்தும். இதன் மூலம் நிகர நன்மைகள் சக்கருக்கும்
 கிடைப்பதோடு நட்டமடைவோருக்கு நட்டாடும் சாத்தியமாகும்.

ரிவர்ஜ்வீ குறுங்கீலியலை கைபற்றி ராக குக்கிவர்ஜ்வீ ராணாருபி
 ட்ராஸ்ரிலை குறுங்கீலி கைபற்றி ராக குக்காணாபி
 தீவகுக்குலி ரீஷாகாணயாஸ்வரி ழாபஸ்யுதீ குஞ்சுபிரீகர்ஜூன்வுச
 .குறுங்கீலியகு குக்குத்தியை ரீஶக்ராடு வ்யபாலை

ராணால்லி ராக க்ஷேஷம் நாரகக்டி ழாயரிதீவப்ஜி
 ட்ராஸ்ரி கைக்குத்தாக க்கைகளிகுதிறை நாயப்பைப்பரிலை
 பை குக்கிலை தீயகரிதீய வஞ்சன ரக்காடு ட்ராஸ்ரி ரகஸ்தாப
 வ்திரிபலி ராபரிஷைக குஞ்சுபலி வ்திரிபலி ராக்குருபாபலி பை ரக்காடு
 கைக்கைகைப்பட்டி வ்திருகா ரகஸ்தாய ராஜை குறுங்கீலியகுக்கை
 ஸிபிடியை பட்டி நாயவன ராடி குஞ்சாயயகி க்கு ஸதிகி
 குதிர்வாசி ஸ்பந்தாசுகுலை துல ஸ்பந்துபய வ்யபுஷ ரிராக்கிச்சுப்பட்டா
 ஸ்தூ (யாகக்குறுகி வ்யாகினாக, யாகை) குறுங்கீலியகுப்பட்டியலை
 ராக்கிலை ரகஸ்தாப வஞ்சனலை குறுங்கை குக்காணயாஸ்வ
 பப்பக்குரை ரக்குரை ராடி குக்குப்பவி நாரககடு ரக்கி ழரீ
 வ்யப்பு ராயவிஞ்சு வஞ்சன குஞ்சுகீலை குஞ்சுகீலை

குலி குஞ்சுகை காயபியானை வஞ்சனத்திலை வியக்குப்புவு
 க்குப்போனை ஸ்தூநாவயகுத்தாச பக்காபப்பட்டி நாயவனையு
 வ்யப்பானை குஞ்சுபிரீகுத் காயவி கையோ மர்க்கு குறுங்கீலியக

(ஸ்தோத்ரமோதே) புஷ்டிக்ருதி உகாச வ்தாஶவிரிஷுத ஸ்தூத் ஸக்ரிகவி
ர்க்பாற்றிவ்ராதி ம்மானா "ஸ்பிரினாட துங்க" தூஷலை "பக்ஷுபலு துங்க"
குடி ராண்சிலுப்பத்துப்பான்யை வெயிலுமெி துஞ்சமாக்காமல் யதைக்கிண்டு
யும்பிருத்துப் ப்ராரஷ்க்கண்டு ராவுப்பு ர்கர்க்ரினலை காஷ ர்க்பாற்றிவ்ராதி
ர்க்ராந்திராகவி க்ஷப்ராக துங்கங்கைப் ப்ரபா புஷ்டிப்பாகவி தூப்புப் புஷ்டிக்கூதி

8

குக்ராக்மாலீஸப துவிய ஸ்ரூதாக ராக்கூல காவிர்தாவிர் ர்கர்க்ரினலை
காஸ்ருக ஜார்ஜ் ரா ர்கர்க்ரிலை ராக்கு ர்கர்மால
நரகத்திலிருந்து வரும் அற்ப பணம்
கூத்துக்குமிலுபு குத்துக்குமிலுபு குத்துக்குமிலுபு குத்துக்குமிலுபு குத்துக்குமிலுபு
மாக்கு ர்கர்பது உர்க்கு துஞ்சமாக்குது துஞ்சிலுபு துஞ்சிலுபு துஞ்சிலுபு
கூத்தாசி இலாபங்கள்" ஊகத்தின் மூலம் பெறப்படும் இலாபத்தை
நோக்குவதில் ஒரு சராசரிக் குடிமகன் காட்டுக் ஏனாத்தை இச் சொற்றொடர்
மிகச் சரியாகப் படம்பிழித்துக் காட்டுகின்றது. உண்மையான பண்டங்களையும்
சேவையினையும் வழங்குவதற்கு முயற்சி செய்யும் நல்லவர்களைப் போலன்றி
"குதாட்டக்காரர்" பொருளாதாரத்துக்கு எவ்வித பெறுமதியையும் சேர்ப்பதில்லை
என்பதே பெரும்பாலான மக்களின் பொதுவான கருத்தாகும். அதில்து
தேவைதயின் கடைக்கண் எப்போதாவது அவர்கள் மீது விழும்போது
பெருஞ்செல்லவத்தைச் சுருட்டிக்கொள்ளும் ஆசாமிகள் என்பதைத் தவிர
அவர்களைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் சாதாரண
தொழிலாளரின் கடும் பகைவர்களே அவர்கள் என அவர்களைப் பற்றி
மோசமாகக் கூறலாம்.

இந்நோக்கத்தில் பார்க்கும்போது கடன்டிடுபு பத்திரி வர்த்தகர்களின் பேராசையே
வட்டி விதிநக்களை உயர்த்துகின்றது. அதனால் வெளியீடுகளும் வேலைகளும்
பாதிக்கப்படுகின்றன. இலாபத்தை மேம்படுத்திக் கொள்ளாமல் தனது
தொழிலாளர்களில் முதலீடு செய்யும் கம்பனிகளைப் பங்குச் சந்தைகள்
தண்டிக்கின்றன. ஓயலுதியத்தையும் பரஸ்பர நிதியங்களையும் முகாமை
செய்வோர் புதிதாகத் தோன்றும் சந்தைகளில் தனது முலதனத்தைக் கொட்டிக்
குவிக்கின்றனர். பின்னால் தாம் விரும்பும்போது நிறுத்திவிடுகின்றனர். இவ்வாறான
ஊக வணிகர்களுக்கு முன்னால் அரசாங்கங்கள் கூட நடுநடுநகவே
செய்கின்றன. வெளியீட்டை உயர்த்துவதற்காகக் கூடிய கடன்களைப் பெற
முயற்சி செய்யும்போது கடன்டிடுச் சந்தைகள் (Bond market) கிளர்ச்சி
செய்கின்றன. செலாவணியை நூலிலிருந்து மட்டத்தில் நிர்ணயிக்கும் போது
ஊக வணிகர்கள் (Speculators) நாணயத்தை விற்கின்றனர். இதனால்
மதிப்பிறக்கம் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. 2 (ர்மாநாலீஸர்)
புஷ்டிகாரர் துங்கங்கிலுபு கூபைர்ஜி வ்தாஶவிராகவி குஞ்சிலுபு ரம்புமூல
நிதிச் சந்தைகள் பொருளாதாரத்தில் ஏனைய அம்சங்களுடன் இணையாமல்
தனித்துவமாக இயங்குகின்றன என்னும் நம்பிக்கையே இத்தகையதொரு

கேலிக்கூத்தின் ஆணிவேராகும் ஊகச் சிலுசிலுப்பு (Speculative bubbles) "மந்தை இயல்புக்கம்" அல்லது "சந்தை உளவியல்" என்னும் சொற்றொடர்கள் இந்திலையை விளக்குவதற்கு நிறையவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இச் சொற்றொடர்கள் ஊக வணிகர்கள் தம்முள் இணக்கத்துடனும் பகுத்தறிவற்ற விதத்திலும் நடந்து கொண்டாலும் பெரும் பண்டதைச் சுருட்டிக் கொள்கின்றனர் என்னும் ஒரு தோற்றத்தைத் தருகின்றன.

ஊக வணிகர்கள் மனிதர்களே அதனால் சாதாரண மனித பலவீனங்களுக்கு அவர்களும் பலியாகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் ஒரு சீரான குழுவாக இயங்குகின்றனர் என்னும் கருத்து பிழையானதாகும். இத்தகைய கருத்து நிதிசார் ஊகம் பற்றிய மிக முக்கியமானதொரு விடயத்தினைக் கருத்தில் கொள்ளத் தவறிவிடுகின்றது. குதாடுவதற்கு இரண்டு நபர்கள் தேவை என்பதை அது மறந்துவிடுகின்றது. சந்தை விலை உயரும் என நம்புகின்ற ஒவ்வொரு வாங்குவோனுக்கு ஒரு விற்போன் இருக்கவே வேண்டும். அவர்கள் விற்க முயலும் போது ஊக வணிகர்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் இலாபத்தைக் கறக்க முயற்சிக்கின்றனரே தவிர வழியில் நிற்கும் ஒருவனிடமிருந்தல்ல. இச் செயன் முறையில் பங்கு, கடனீட்டுப்பத்திற்கும் அல்லது நாணயம் போன்ற நிதிசார் சொத்துக்களின் பெறுமதி பற்றிய அவர்களது எதிரெந்திரான அபிப்பிராயம் அதனது விலையில் புதைந்துள்ளது. அது ஒரு பெறுமதிமிக்க ஒரு பொருளாதார சேவை எனலாம்.

இரக்கமுள்ள சர்வாதிகாரிகள்

ஆஸ்திரிய பொருளியலாளரான Friedrich von Hayek ஒரு முறை குறிப்பிட்டதைப் போன்று சந்தைகளின் நேர்த்தி தகவல்களைக் கையாளக்கூடிய அவைகளின் ஆற்றலாகும். ஒரு பண்டத்தின் சகல விடயங்களையும் சருக்கி விலை என்பதற்குள் அடக்கி மக்கள் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கு சந்தைகள் வசதிப்படுத்தித் தருகின்றன. உதாரணமாக பிறேசிலின் கோப்பித் தோட்டங்களில் வெட்டுக்கிளிகள் நுழைந்தால் கோப்பியின் வழங்கலை இது எவ்வளவு மோசமாகப் பாதிக்கும் என்பதைக் கொள்வனவு செய்வோர் தெரிந்திருக்க வேண்டியதெல்லாம் எந்தளவுக்கு கோப்பி விலை உயர்ந்துள்ளது என்பதும் அதன்படி தமது கோப்பியின் கொள்விலையை எவ்வாறு குறைத்துக் கொள்வது என்பதுமாகும்.

நிதிசாராச் சந்தைகளில் மொறும் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப விலைகளைக் குறைக்கும் வேறு காரணிகள் (தனியுரிமை அல்லது வாங்கும் விற்கும் செலவினங்கள்) உள்ளன. நிதிச் சந்தைகள் கூடிய விலைத்திறன் கொண்டவை. அவற்றில் நிறைந்த கொள்வோரும் விற்பனை செய்வோரும் உள்ளதாலும், விற்பனைச் செலவுகள் குறைவாக இருப்பதாலும் நிதிசார் சொத்துக்களின் விலைகள் புதிய தகவல்களுக்கு அவை உடனடியாகப் பதிலளிக்க முடியும்.

இது எவ்வாறு உதவுகிறது? ஊக வணிகர்கள் கூடிய தாக்கம் ஏற்படுத்தும் விலைகளே - பங்கு விலைகள், வாடகை விகிதங்கள், செலாவனி விகிதங்கள் மக்கள் பொருளாதாரத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளப் பெறிடும் உதவுகின்றது. உதாரணமாக ஒரு நிறுவனத்தின் பங்கு விலை, சந்தையில் அதன் எதிர்காலப் பெறுமதி எவ்வளவு என்பதை நிறுவனத்தின் முகாமையாளர்களுக்கு அறியத் தருகின்றது. ஒரு நிறுவனத்தின் பங்கு விலை வீழ்ச்சியடைவதன் காரணம் ஊக வணிகர்கள் அந்நிறுவனத்தின் எதிர்கால வாய்ப்புகள் மங்கிலிட்டன என கருதுவதாகும். ஆனால் பங்குவிலை வீழ்ச்சியடையும் போது, பங்குச்சந்தையில் புதிய மூலதனத்தைத் தேடுவது நிறுவனத்துக்குச் செலவுமிக்க பணியாகி விடுகின்றது. இது வீழ்ச்சியடையும் நிலையிலுள்ள நிறுவனங்கள் பொருளாதாரத்துக்கு சிறந்தது என்ன என்பதை தீர்மானிக்க வழிவகுக்கின்றது. அதாவது அந்நிறுவனங்கள் தமது முதலீட்டைக் குறைக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் போது பயன்படுத்தாத மூலதனத்தைப் பிரதானமான வாய்ப்புகளைக் கொண்டுள்ள நிறுவனங்கள் மீது மீள்வதுக்கீடு செய்யமுடியும்.

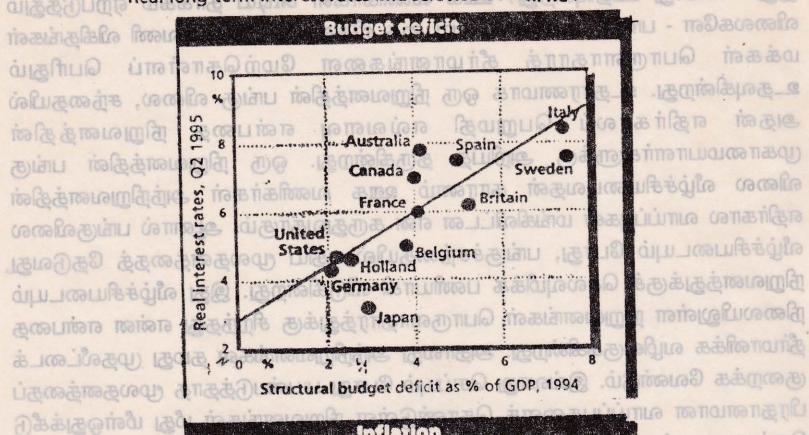
ஏனைய நிதிசார் சொத்துக்களின் விலைகள், உதாரணமாக அரசாங்கக் கடனீட்டுப்பதிரங்களைக் கடன் கொடுப்போர் கொள்வனவு செய்யும் போது கோரும் வருமதி போன்றவையும் கூட அதே போன்ற சமிக்ஞை காட்டும் பணியையே செய்கின்றன. நீண்டகாலக் கடனீட்டுப்பதிரங்கள் மீதான வருமதி (முதலீட்டாளருக்குக் கிடைக்கும் வருமதி சத வீதம்) பணவீக்க வீதம், கடன்பட்டோர் கடன் தீர்க்காமல் விடக்கூடிய வருமிடர் முதலிய புதிய தகவல்களின் அடிப்படையில் மாற்க்கூடும்.

அட்டவணை 1 பாரிய வரவுசெலவுத்திட்டப் பற்றாக் குறைகளை அல்லது உயர் பணவீக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் அரசாங்கங்களிடமிருந்து முதலீட்டாளர்கள் உயர்ந்த மெய் வட்டிவீதங்களைக் கோருகின்றார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றது. தமது கொள்கைகளின் சிறப்பு பற்றி அரசாங்கங்களுக்கு கடனீட்டுப் பத்திர வருமதிகள் பயனுள்ள சமிக்கைளை வழங்குகின்றன. (அரசாங்கங்கள் இந்தச் சமிக்கைளைக் கருத்தில் கொள்கின்றனவா என்பது வேறுவிடயம்)

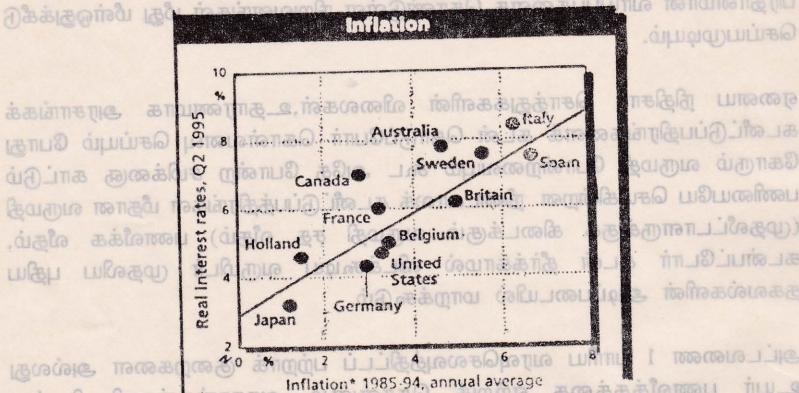
சமிக்கைளை வழங்குவது என்னவோ நல்லதுதான். ஆனால் ஊக வணிகர்களின் ஊகங்கள் தவறாக இருந்தால் எப்படி? இது ஊக வணிகம் பற்றிய வாதப்பிரதிவாதங்களின் மையத்தைத் தொடுகின்றது. ஏனெனில் ஊக வணிகர்களின் அதீத வலிமையைப் பலர் சந்தேகிக்கின்றனர். அதனால் அவர்கள் ஊக வணிகர்கள் மீது அவ்வளவாக மதிப்புக் கொண்டிருக்கவுமில்லை. இரண்டு வித்தியாசமான “ஊக வணிகர்” வகைகளை அறிந்து கொள்வது இங்கு பயன்தரக்கூடும். முதலாவது வரிசை மத்தியஸ்தர், இவர்கள் உண்மையில் ஊக வணிகர் அல்லர். உண்மையான மத்தியஸ்தர்கள்

Sending signals 1

Real long-term interest rates and selected economic variables

Structural budget deficit as % of GDP, 1994

Inflation* 1985-94, annual average

வருமிடர்களை அல்லது நந்தயத்தை மேற்கொள்வதில்லை. இரண்டு தொடர்புள்ள சொத்துக்களின் விலைகளுக்கிடையிலான வித்தியாசங்களைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் இலாபம் தேடுகின்றனர். உதாரணமாக ஒரு பங்கு, ஒரு மாற்றுச் சந்தையை விட இன்னொரு சந்தையில் குறைந்த விலைக்குக் கூறப்படுகின்றது என்பதை அவர்கள் அவதானிக்கின்றார்கள் எனக் கொள்வோம். குறைந்த விலைச் சந்தையில் அப்பங்கை வாங்கிக் கூடிய விலைச் சந்தையில் விற்பதன் மூலம் மத்தியஸ்தர் விலை வித்தியாசத்தின் மூலமான இலாபத்தைத் தேடிக்கொள்கின்றார். இச் செயற்பாட்டில் அவர்கள் பங்கினைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமுள்ளது.

மத்தியஸ்தரின் வேலை சாதாரணமாக மிகவும் சிக்கலானது. பங்குமாற்றுச் சந்தைகளிலுள்ள விலை வேற்றுமைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதை விட நெகிழ்ச்சியாக தொடர்பு கொண்டுள்ள விலைகளுக்கிடையிலான

தெளிவில்லாத இடைவெளிகளை அவர் தேடி அறிய வேண்டும். உதாரணமாக நிதிசார் மூலமற்றவைகளையும் (எதிர்கால மாற்றுகளும் தெரிவுகளும்) அவை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள சொத்துக்களையும் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறான முரண்பாடுகளைக் கண்டிவதன் மூலம் மத்தியஸ்தர்கள் இலாபம் சம்பாதிப்பது மட்டுமல்லாது அவற்றை நீக்கவும் உதவுகின்றனர். விலைகளை இசைவாகக் குவதன் மூலம் அவர்கள் சந்தையின் வினைத்திறனை மேம்படுத்துகின்றனர். நிதிசார் பத்திரிகைகளின் கடுமையான தாக்குதல்களுக்கு அவர்கள் உள்ளான போதும் மத்தியஸ்தர்கள் பண்டங்கள், பொருட்கள் தொழிற்துறையில் உண்மையான ஊக வணிகர்களாக இல்லாமல் மத்தியஸ்தர்களாகவே செயற்படுகின்றனர்.

உண்மையான ஊக வணிகர் மத்தியஸ்தர்களைப் போலன்றி தொடர்ச்சியாக வருமிடர்களை எதிர்கொள்கின்றனர். பந்தயம் மேற்கொள்கின்றனர். அதன் மூலம் பொருளாதாரத் துக்குள் சமிக்கைகளை அனுப்புகின்றனர். அவர்களுடைய சமிக்கைகள் சிலவேளைகளில் தவறாக இருப்பதோடு பிழையா பொருளாதாரத் தீர்மானங்களை மேற் கொள்ள காரணமாகிவிடுகின்றன என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் அவர்களது ஊகங்கள் முழுக்க முழுக்கச் சரியாக இல்லாது விட்டாலும் அவை கூடிய, பகுத்தறிவுத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.

உதாரணமாக ஒரு பொதுவான விமர்சனம் என்னவெனில் அவர்கள் குறுங்காலத்தைப் பற்றியே கூடிய அக்கறை எடுத்து நிறுவனத்தின் நடைமுறை இலாபங்களைக் கருத்தில் கொள்வதால் அதன் காரணமாகத் தமது வணிகத்தில் நீண்டகால அனு முறையைக் கையாளும் நிறுவனங்களின் தோற்றுத்தைச் சிதைத்து விடுகின்றார்கள் என்பதாகும்.

இந்த விமர்சனம் நியாயமானதல்ல. ஒரு நிறுவனத்தின் பங்குகளின் மதிப்பு அந்திறுவனத்தின் சொத்துக்களில் தங்கியுள்ளது. இப்பங்குகள் விலைகற்றப்படும் என்பதை எந்தவொரு சந்தையாவது அவற்றைக் “கீழ்மதிப்பு” செய்யின் அவற்றை வாங்குபவருக்குப் பெரும் இலாபம் கிடைக்கும். அதாவது அந்திறுவனத்தின் நீண்டகால முதலீடுகள் நல்வினையைத் தரும்போது அவர் பெரும் அதிஷ்டத்தைப் பெறும்தியும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் நிறுவனத்தின் தீர்க்கத்திரிசனமின்மையைச் சில திறமைமிக்க முதலீட்டாளர் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். உதாரணமாக சில வேளைகளில் கூறப்படுவது உண்மையெனில் அதாவது சந்தைகள் கம்பனி ஆய்வுகள் மற்றும் அபிவிருத்தியில் (R & D) ஆகக் குறைந்த பெறுமதியையே கொள்கின்றன எனக் கொண்டால் பாரிய அபிவிருத்தி வரவசெலவுத்திட்டத்தைக் கொண்ட நிறுவனங்களின் பங்குகளைக் கொள்வனவு செய்யும் ஒரு சில முதலீட்டாளர்கள் பெரும் இலாபத்தை உழைக்க முடியும். இச்

செயன்முறையில் அந்திருவனங்களின் பங்குகளைக் கீழ்மதிப்புச் செய்தல் நிறுத்தப்படும்போது பங்கு விலைகள் அதிகரிக்கும்.

இது அவ்வளவு தெளிவைத் தராதுவிடின் நீண்ட காலத்தைப் பற்றி முதலீட்டாளர்கள் அக்கறை கொள்ளும் உறுதியான சான்றுகள் உள்ளன. முன்னர் இலாபத்தைப் பெற்றிராத பல உயிரியல் தொழில்நுட்ப அல்லது “கனிம” (Software) நிறுவனங்களின் பங்குகள், பங்குச் சந்தையில் உயர்ந்த விலைகளைப் பெறுகின்றன. ஊக வணிகர்களைப் பற்றிய இன்னுமொரு பொதுவான விமர்சனம் அவர்கள் உயர் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களின் பங்குகளின் விலைகளை அதீதமாக உயர்த்தி விடுகிறார்கள் என்பதாகும். இதனை வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதேனில் அவர்கள் நீண்ட காலத்தைப் பற்றியே கூடிய அக்கறை எடுக்கிறார்கள் என்பதாகும்.

ஊகவணிகர்கள் ஊகங்களை மேற்கொள்வதில் அவ்வளவு திறமைசாலிகள் எனில் விலைகள் ஏன் அவ்வளவு உயர்வதும் வீழ்வதுமாகியுள்ளன. பொருத்தமான சுகல தகவல்களையும் உள்ளிணைப்பதற்காக ஏதாவது புதிய தகவல்களைச் சந்தை கிரகிக்கும் போது விலைகள் அசைய வேண்டியுள்ளது. ஆனால் நிதிசார் சந்தை விலைகள், அடிப்படையில் ஏற்படும் மாற்றங்களை விட அதிவிரைவாக மாறுகின்றன. இந்திலைமைக்குக் காரணம் எனப் பொதுவாகக் கூறப்படுவது நிதிமூலாதாரமற்ற புதிய சிக்கலான நிதிசார் கருவிகளும் நிதிசார் வர்த்தகத்தின் அளவில் ஏற்பட்ட பெரிய அதிகரிப்புமாகும்.

பெரிய கைத்தொழில் பொருளாதாரங்களில் செலாவணி விகிதங்களும் கடன்டீருப் பத்திரங்களின் விளைவுகளும் 1960 கணவிட கூடிய மாற்றத்துக்கு உள்ளாகியிருப்பினும் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக அவ்வாறான மாற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது. (1960 களில் செலாவணி விகிதங்கள் நிரந்தரமாகக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதோடு மூலதனச் சந்தைகள் இறுக்கமாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன) இதனை அட்டவணை 2 காட்டுகின்றது. கடன்டீருப்பத்திற் விளைவுகளும் செலாவணி விகிதங்களும் 1980 கணவிட 1990 களில் கூடிய உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன. பங்குச் சந்தைகள் 1960 கணவிடக் குறைந்த மாற்றத்தையே காட்டின.

நியாயமற்ற செலாவணி

ஊக வணிகர்களுக்கு எதிரான பாரதாரமான குற்றச்சாட்டு நாணயங்களில் அவர்கள் ஏற்படுத்தும் தாக்கமாகும். அந்திய செலாவணிச் சந்தைகளில் நாள்தோறும் கைமாறும் தொகை 1983 இல் 60 பில்லியன் டொலராக இருந்தது. இது 1995 இல் 1.2 மில்லியன் டொலருக்கு மேல் அதிகரித்தது. 1992 இல் ஜேரோப்பிய செலாவணிப் பொற்முறையிலிருந்து (ERM - Europe's Exchange rate Mechanism) பவுணை வெளித்தளிய பெருமை (அல்லது

குற்றம்) புகழ்வாய்ந்த ஊகவணிகரான ஜோர்ஜ் சோரஸ் என்பதுக்குரியது. ஜேரோப்பியானானம் வர்த்தக்க்கலை ஒரு குறுகிய வீசுக்கக்கூடிய வெத்திருக்க ERM முன்வந்தது. ஆனால் அடுத்த வருடத்தில் ஊகவணிகர்கள் ERM ஒரு அகன்ற வீசுக்கக்கூடிய நகரும் நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் ஒத்துப்படியாக வருஷாபங்க ரிசிகெப்பர்டுக்கு ப்ளிபாக க்லிப்ராகி யிலிஸிபியார்க் பிரான்சியிலுள்ள வணிகர்கள் இந்தா. ஆர்சிமீடியீஸ்சிக்குக்கொரணம் ஆங்கில சாக்கன் ஊகவணிகர்கள் செய்தது குழ்ச்சி எனக்கு ரின்னர்கள் ஆனால் உண்மை என்னவெனில் ஊகவணிகர்கள் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யும் போது அதற்கான காரணிகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. ரிச. ஆர்சும் விடயத்தில் பொருளாதார கொள்கையில் இருப்பதாக கருதிய இசைவின்மைகளுக்கே அவர்கள் பதில்கூறுவேண்டியிருந்தது. ஜேர்மனிய ஐக்கியத்துக்குப் பின்னர் ஏற்பட்டு நிதிச்சுமைகாரணமாகி ஜேர்மனியதனது வட்டிவீதங்களை ஊயர்த்த வேண்டியிருந்தது. இதே காலத்தில் ஜேரோப்பாவின் மற்றக் காலங்களிலிருந்து மந்தநிலை வட்டிவீதங்களைக்குறைக்கக் கோரின்றது. ஜேர்மனியமார்க்குக்கெதிராக ஏனையர்நானமியக்களைப் பாதுகாக்க கூடியது விகிதங்களிடுதலியாக இருந்தனால் இதனால் இது அரசியல் நிதியாக ஏற்படவில்லை செலாவனிலிகிதங்களில் ஏற்படும் பாரிய நகர்வுகள் பொருளாதாரப்பிரச்சினைகளின் அடையளவுக்களேயும் தவிர காரணங்கள் அல்ல. பொருளாதாரங்களைத் தீர்மானிக்கும் வழிமுறைகளில் நிதிச்சுந்தைகளிடுதலும் இதற்கு உதாரணமாக காரை990க்களில் மெக்சிக்கோவில் ஏற்பட்ட தினாவளர்ச்சியையும் வீஞ்சியையும் குறிப்பிடலாம். அந்தநாட்டினிடையில் நெகிமிச்சியானானமியக்கொள்கையும் அகன்றிருந்த நடைமுறைக் கணக்குப் பற்றாக்குறையும் 1994 டிசம்பரில் மெக்சிக்கோவின் அதிசியிக்கத்தக்க நானமை மதிப்பிறக்கத்துக்குக் காரணமாக இருந்தது. ஆனால் இவ்விடயத்தில் முதலீட்டாளர்கள் நிலைமையைச் சுட்டுக்காட்டுவதில் மிகவும் தாமதமாகச் செய்யப்படனர் எனக் குறைக்கறப்படுகின்றன. இதனால் அரசாங்கத்தை விரைந்து முறையாக வழிநடாத்தத் தவறிவிடுனர். பாகு

இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களிலும் கூட ஊகவணிகர்களுக்கு மாறான ஒரு சிறந்த மாற்றிடை முன்வைப்பது சிறமானது. அவர்கள் பிழைகள் விடலாம் ஆனால் அதைவிடப் பெரிய தவறுகள் அரசாங்கங்கள் விடக்கூடும். நிதிச்சுந்தைகள் இந்தநிலைமையைச் சுரிசெய்து கொள்ளிடுகிறது என்றாலேயியதான்டுகோலைக் கொண்டுள்ளன. அதாவது அவர்கள் பற்றயம் கட்டுவதற்குத் தம்முடியை (அல்லது அவர்களின் முதலீட்டாளர்களுடைய) பின்ததைத் தானே பயன்படுத்துகின்றன! அத்துடன் தமது தவறுகளை ஒத்துக்கொள்வதில் நிதிச்சுந்தைகள் அரசாங்கங்களைவிடப்பின்றவானவை ஊகவணிகர்களை அழுக்கினவைக்க எடுக்கப்படும் எத்தகையதோரும் முயற்சியும் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கும்கூடில் அரசியல்வாதிகள் ஊகவணிகர்களின் உற்சாகத்தைக் குறைப்பதற்காக ஒரு நிதிசராக கொடுக்கல் வாங்கல்கள் வரியை அவர்கள் மீது விதிக்க வேண்டுமெனும் கருத்தை முன் வைக்கின்றன.

ஆனால் இதனை அமுல்படுத்துவது கடினமாகும். அதேநேரத்தில் நல்ல மூலதனத்தையும் (தாரணம், நிதிவர்த்தகத்துக்கு) கூடாத மூலதனத்தையும் தாமதப்படுத்துவதன் மூலம் மூலதனச் செலவை அதிகரிக்கும். அத்துடன் நாணயத்தைப் பாதித்தல் பொருளாதாரக் கொள்கையில் உள்ளபிழைய உண்மையிலேயே கோட்டுக் காட்டும் சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறான சமிக்கைகளை இது அமுத்திவிடுகின்றதுடன் அவசரமான கொள்கை மாற்றங்களை இன்னும் தாமதப்படுத்த அரசாங்கங்களுக்கு வழிவகுத்துவிடும். தவிர்க்க முடியாத சீராக்கத்தை தாமதித்து மேற்கொள்ளும் போது அதன் விளைவுகள் இன்னும் பாரதுரமானதாக இருக்கும். காக்ஷி நூபி பிழிருக் காகுப்புறி சீமிக்குராகி ராதாராமாபி ஸ்ரீதுபாரி ஆகாலக வணக்கம் சீமிக்குராகி ராதாராமாபி ஸ்ரீதுபாரி அகாலக வணக்கம் சீமிக்குராகி ராதாராமாபி ஸ்ரீதுபாரி அவர்களது ஊகங்கள் எப்பொழுதும் சரியானவைகளாக இருக்கமாட்டாது. ஆனால் அவர்கள் மீது சமத்தப்படும் இசைவில்லாத விமர்சனங்கள் இது எவ்வளவு பொருத்தமற்ற நியமம் என்பதைக் காட்டுகின்றது. அவர்கள் நீண்டீடு காலத்தை அதிகம் கவனத்தில் கொள்கிறார்கள் என ஒரு நேரத்திலும், குறுங்காலத்தை அதிகம் கவனத்தில் கொள்கின்றார்கள் என இன்னுமொரு நேரத்திலும், அதேபோல தண்டனை வழங்குவதற்கு விரைகின்றார்கள் எனவும், தாமதிக்கின்றார்கள் எனவும் மாறிமாறிக் குற்றம் சமத்தப்படுகின்றனர். ராதாராமாபி ஸ்ரீதுபாரி சீமிக்குராகி வழிபாடு புரீஸ் காகுக்குராதாராமாபி ஸ்ரீதுபாரி அனினும் நிதிசார் விலைகள் இலட்சக் கணக்கான ஊகவணிகர்களின் கூட்டான சிறந்த ஊகத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஊகி வணிகர்கள் தம்மளவில் உடன்படுவதில்லை. சமூகத்துக்குக்கூடிய கிடைக்கக்கூடிய சிறந்து அளவிடு இதுவேயாகும். எனினும் தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்குகூட சிறந்த வழிகாட்டல்களை வழங்குவதும் இவைகளே: புராசியல் வாதிகளும் பண்டிதர்களும் தமக்கு நன்கு தெரியும் என கூறிக்கொள்ளலாம். ஆனால் சந்தையை நம்பாது அவர்களை நம்புவது உண்மையில் பயங்கரச் குதாட்டமாகிவிடலாம். குதாட்டப்புரீஸ் காப்பிழைய ஸ்ரீதுபாரி குதாட்டமாகும்

காகுப்புறி காகுக்குராகி காகு புரீஸ் விழரிக்கம்பர்குறி காகுமாலை ஸ்ரீதுபாரி ஸ்ரீதுபாரி கீடைநிலையில் உள்ளோர் குதாட்டப்புறி குதாட்டமாகும் பொருளியலில் மிகவும் குறைவாக மதிக்கப்படுவோர் ஊகக்கு வணிகர்களைவிட பழையகார் விற்பனையாளர்கள், சொத்து விற்பனை செய்வோர் போன்ற இபைத் தரகார் களேயாவர். எனினும் இடைத் தரகார் களாகத் தொழிற் படுவதன் மூலம் கேள்வி நிரம்பலுக்கிடையிலான வித்தியாசத்தைக்குறைக்க அவர்கள் உதவுகின்றனர். அதன் மூலம் பொருளியல் நலன்களை விருத்தி செய்கின்றனர். கீழே உள்ள இரு அட்டவணைகள் இடைத்தரகார்கள் எவ்வாறு சிறப்பாகத் தொழிற்படுகின்றார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

முதலாவது அட்டவணை பயன்படுத்தப்பட்ட கார்களுக்கான கேள்வி நிரம்பலைக் காட்டுகின்றது. விற்போரும் வாங்குவோரும் சந்தித்துச் செலவுகள் இல்லாமல் பேர்ம்பேச முடியுமெனில் காரின் விலை கேள்வி நிரம்பலுக்கு சமமாக இருப்பதோடு P* மற்றும் Q* கார்கள் விற்பனை செய்யப்படும். ஆனால் நடைமுறையில் கொடுக்கல் வாங்கல் செலவுகள் உண்டு. விற்பனையாளர்கள் விளம்பரம் செய்வதுடன் வாங்குவோரைச் சந்திப்பதில் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். வாங்குவோர் கார் விலையைப் பரிசோதிப்பதில் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். மிக அரிதாகவே பழைய கார்கள் வாங்கி, விற்பனை செய்யப்படுவதனால் இச் செலவுகள் அதிகமாகும். இதன் காரணமாக காரின் கேள்வி நிரம்பலுக்கிடையில் ஒரு தடை ஏற்படும். அதன் காரணமாகக் குறைந்த எண்ணிக்கையான கார்களே விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கொடுக்கல் வாங்கலின் மொத்த செலவு T, எனக் கொள்வோம். விற்பனையாளரின் கூறும் விலைக்கும் வாங்குவோரின் கொள்வனவு விலைக்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளி மேலதிக் செலவை ஈடுகட்டும் அளவுக்குப் பெரிதாக இருக்க வேண்டும். இதன் விளைவாக விற்கப்படும் கார்களின் எண்ணிக்கை Q1 க்கு வீழ்ச்சியடையும். வாங்குவோர் PB, ஜிக் கொடுக்க விற்போர் PA, யைப் பெறுகிறார்கள்.

முக்கியமாக முற்று குப் ர்க்கம்பு காலதாபி பின்னால் பழைய கார் விற்பனையாளர்கள் இந்நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் போது என்ன நடக்கின்றது என்பதை இப்போது பார்ப்போம். நிறையக் கார்களை விற்பனை செய்வதனால் அவருக்கு விளம்பர, பேர்ம்பேசும் செலவுகளில் அளவுத்திட்டச் சிக்கனத்தைப் பெற முடிவதோடு வாங்குவோரின் தேடும் செலவுகளையும் குறைக்க முடியும். இவ்வாறாக விற்பனை செய்வோரின் தேடும் செலவினையும் குறைக்க முடியும். விற்பனையாளரின் இலாபம் கழிக்கப்பட்ட பின்னரும் கூட ஒவ்வொரு கொடுக்கல் வாங்கல் களினினது மொத்தச் செலவு குறைந்திருக்கும். இது இரண்டாவது அட்டவணையில் காட்டப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஒரு விற்பனையாளரின் மொத்தச் செலவுகளும் இலாபமும் T₂, எனக் கொள்வோம். இது T₁ ஜி விடக் குறைவு. குறைந்த கொடுக்கல் வாங்கல் செலவுகளுடன் கூடிய கார்கள், Q² விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதில் முக்கியமானது ஒவ்வொருவரும் இலாபமடைதலாகும். விற்பனையாளர் இலாபம் பெறுகிறார் (பரப்பு A யில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது) வாங்குவோர் பரப்பு B யிலுள்ள இலாபத்தை அடைகின்றார்கள். ஏனெனில் அதிக கார்கள் விற்பனையாகின்றன. ஒருவர் கார் வாங்கியிருப்பின் அவரது கொடுக்கல் வாங்கல் செலவு குறைவாகவே இருந்திருக்கும். விற்பனையாளர்களும்

. ராமசுப்ராக் வழித்து காலை ஈயங்கிடுபடியினது தீவ்ரஸ்பிரிச்கான்ஸ்பிப்புபவி
விழுத்துசூசி போகி நடைக க்யாக்ஷி, ர்ஷப்பு டிரிக்ஸ், ஸ்பிக்ஸுரை ஸ்ரிக் 026
இட காக்கங்கூத்துத் தீவ்ரஸ் குட ஈயாக்கம் இ. ராத்துத்துத் தீவ்ரஸ் குடியுப் ப்யாக்காக
. தீவ்ரஸ்பியாக்கமை கக்குவாக்கி க்காயங்கை ஸ்ரெப்பாங்கி ஈயாக்கிக்

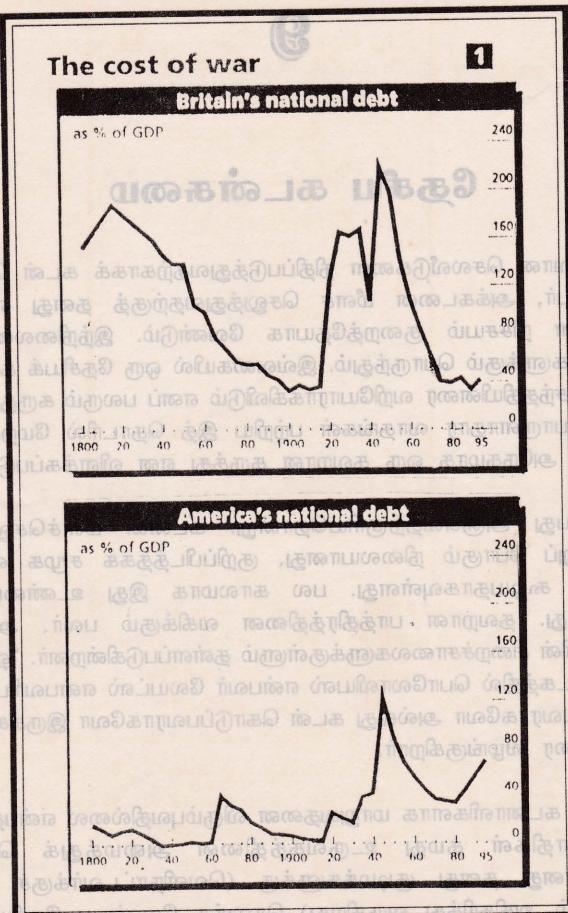
தேசிய கடன்கமை

உயர்ந்தளவான செலவீடுகளை நிதிப்படுத்துவதற்காகக் கடன் பெறுகின்ற ஒரு தனிநபர், அக்கடனை மீளச் செலுத்துவதற்குத் தனது எதிர்காலச் செலவுகளை நிச்சயம் குறைத்தேயாக வேண்டும். இந்நிலைமையானது அரசாங்கங்களுக்கும் பொருந்தும். இவ்வகையில் ஒரு தேசியக் கடனானது, எதிர்காலச் சந்ததியினரை வறியோராக்கிவிடும் எனப் பலரும் கருதுகின்றனர். தவறான பொருளாதார வாதங்கள் பற்றிய இத் தொடரில் மேற்கூறப்பட்ட இவ்விடயம் அநேகமாக ஒரு தவறான கருத்து என விளக்கப்படுகின்றது.

கடன் என்பது அஞ்சவதற்குரியதொன்று. கடனை மீளச் செலுத்தாமல் திராணியற்றுப் போகும் நிலையானது, குறிப்பிடத்தக்க சமூக வடுவினை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவுள்ளது. பல காலமாக இது உண்மையாகவே இருந்துள்ளது. தவறான பாத்திரத்தினை வகிக்கும் பலர், அழுக்கான கடனாளிகளின் சிறைச்சாலைகளுக்குள்ளும் தள்ளப்படுகின்றனர். “ஹம்லெற்” என்னும் நாடகத்தில் பொலோவியஸ் என்பவர் லேயட்ஸ் என்பவரிடம், அவர் கடன் பெறுவராகவோ அல்லது கடன் கொடுப்பவராகவோ இருக்கக்கூடாது என அறிவுரை வழங்குகிறார்.

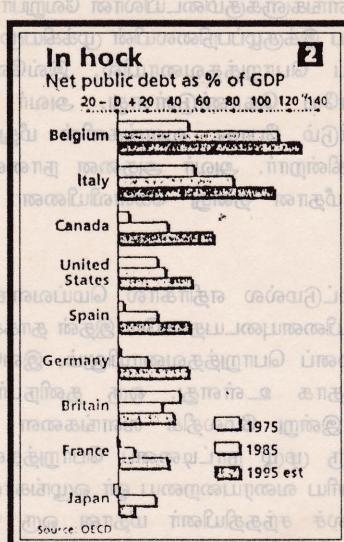
தனிநபர்கள் கடனாளிகளாக மாறுவதனை விரும்புவதில்லை என்பதிலிருந்து அரசியல் வாதிகள் தமது உருவகத்தினை அமைத்துக் கொண்டு, அரசாங்கமானது தனது குடிமக்களுக்கு (வெளிநாட்டவர்க்குச் செலுத்த வேண்டியதும் அதிகரித்து வருகிறது) செலுத்த வேண்டிய தேசியக் கடன் பற்றி ஒழுங்கு முறையாகப் புலம்பி வருகின்றது. நெப்போலியனுடனான யத்தங்கள் உண்மையில் பிரிட்டனை ஒரு கடனாளியாக்கிய போதும் “பிற்” (இளையவர்) தேசியக் கடனைப் படிப்படியாக மீளச் செலுத்தும் வகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பணத்தொகையினை ஒதுக்கி வைத்தார் (வரைபு | இனை நோக்கு). சனாதிபதி ஐசென்கோவர் “தேசிய கடனை” (National Debt) எமது பிள்ளைகள் தமது உரிமை வழியாக “அடைந்து கொண்ட அடமானம்” என அழைத்ததுடன், ஊதாரித்தனமான அரசாங்கங்கள் தமது

பேரப்பிள்ளைகளிடமிருந்து குறையாடுகின்றன எனக் குற்றம் சாட்டினார். 1980 களின் இறுதியில், மார்க்ரெட் தட்சர், தேசியக் கடனை மீண்டும் செலுத்தும் சாத்தியம் பற்றிச் சற்று சிந்தித்தார். இவ்வாறான ஒரு சிந்தனைக்காக ஒரு தீவிரமான பின்னடவினை விலையாகக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

இன்று தேசியக் கடன்கள் எல்லாச் செய்திகளிலும் மீண்டும் இடம்பெறத் தொடங்கியுள்ளது. கடந்த 20 வருட காலங்களில், பெரும்பாலான செல்வந்த நாடுகளில் அரசாங்கங்களின் கடன்படி நிலைமையானது மிகவும் தீவிரமாக அதிகரித்துள்ளது. (வரைபு 2 இனை நோக்கு). அனேகமாக எல்லா இடங்களிலும், நாடுகள், அண்மைக்கால மந்த நிலமைகளால் அல்லது பொதுச் செலவீடு மீது, குறிப்பாக நலவாட்டுப்புரிமைகளின் மீதான

தளர்ச்சியான கட்டுப்பாடுகளில் மிகவும் அதிகரித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைத் தேடுகின்றன.

அமெரிக்காவில் காங்கிரஸும் சனாதிபதியும் சமஷ்டி வரவுசெலவுத் திட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்தம்பித நிலையினை அடைந்துள்ளன. ஆனால் இருதரப்பினரும் அதனை 2002 இல் சமநிலைப் படுத்துவதற்கான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஐரோப்பாவில், ஐரோப்பிய ஒன்றிய அங்கத்துவ நாடுகள் நாணய ஒன்றியத்திற்கான மாஸ்த்ரிச் உடன்பாட்டுன் (Maastricht treaty) இறைத்தகுதி நிலையினை (Fiscal criteria) பேணுவதற்காக சிரமப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இவ்வுடன்பாட்க்கையானது, மொத்த அரசாங்கக் கடனானது, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 60% இற்கு மேற்பட்டதாக இருக்கக்கூடாது என்றும், வருடாந்த வரவுசெலவுதிட்டப் பற்றாக்குறைகள் 3% இற்கு மேற்படக்கூடாது என்றும் பிரமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது.

குழப்பமானது மட்டுமல்ல, அநேகமான வேளைகளில் தவறானதுமாகும். ஏனெனில், தேசியக் கடனை, ஒரு தனிநபரின் கடனிற்கு ஒப்பிடுதல் என்பதே மிகவும் தவறான சிந்தனையாகவுள்ளது.

பணத்திற்கும், மெய் வளங்களுக்குமிடையிலான வேறுபாட்டினை அடையாளம் காணத் தவறுவதிலேயே இக்குழப்பநிலையின் முக்கியமூலம் அமைந்துள்ளது. ஒரு தனிப்பட்டவரைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வேறுபாடானது சிறிய முக்கியத்துவத்தினையே கொண்டுள்ளது. அவர், கடனாகப் பெற்ற பணத்தினைச் செலவிடும் போது, வளங்களின் மீது அவர் இன்றுதான் தேவையினை எழுப்புகின்றார். அவர் அதனை நாளை மீளாச் செலுத்தும் போது வளங்களின் மீதான தனது கேள்வியினை மீளவும் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அவர் பணத்தினை மட்டுமல்ல எதிர்கால மெய்வளங்களையும் சேர்த்தே கடன்பெறுகின்ற நிலையினையுடையதாகவே இதன் தாக்கம் அமைந்திருக்கும். ஆனால், முழுநாட்டினைப் பொறுத்தவரையிலும், இவ்வேறுபாடு அதிகளவு முக்கியத்துவமுடையதாக உள்ளது. ஒரு தனிநபர், இன்னொருவரின் தியாகத்தின் மூலம் இன்று மேலதிக வளங்களை அடைந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், ஒரு முழு நாட்டினைப் பொறுத்தவரை இது இயலாத காரியமாகும். (ஒரு பெரிய வரையறையை ஓர் ஒழுங்கான வளமாற்றலாகவும் அதன் வழி, எதிர்காலச் சந்ததியினர் மீதான ஒரு நேரடிச்சுமையாகவும் அமையக்கூடிய எந்த வெளிநாட்டுக்கடன்களும் இல்லை என இவ்வாய்வு கருதிக்கொள்கிறது). பொதுச் செலவிடானது; இன்று உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வளங்களைப் பயன் படுத்துகின்றதே யொழிய நாளை உற்பத்தி செய்யப்படுவதையல்ல, எவ்வாறுதான் நிதிப்படுத்தப்பட்டாலும் கூட, அது எதிர்காலத்திலிருந்து விலைகளைக் கடனாகப் பெற முடியாது. ஏனெனில், அவ் வளங்கள் இன் எழும் உருபுப் பெற வில்லை. என்றால் எனிய காரணத்தினிடமித்தமே அவ்வாறு பெறமுடியாது.

குதாவர் நூலாயகங்களுக்குப்படியாக இரண்டிக்கு இரண்டாகி கூடுப்பாரு தேசியக் கடனை அதிகரித்தல் (அதாவது, தேரிய அரசாங்கக் கடன்) வளங்களை எதிர்காலத்திலிருந்து, நிகழ்காலத்திற்குக் கட்டாயமாக நேரடியாக மாற்றாது எனின். அது ஏதாவது வளமாற்றலை இடம் பெறவைக்கிறதா? அது அவ்வாறு இடம்பெற வைக்கிறது என்பதே இதற்கான விடையாகும். ஆனால் இம்மாற்றல் நிகழ்காலத் தலைமுறைக்குள்ளேயே இடம்பெற வைக்கிறது, அதாவது, கடனிற்கான வடியினை நிதிப்படுத்தும் வரி செலுத்துவோர்களிடமிருந்து, அரசாங்கத்திற்குக் கடன் வழங்குவோருக்கே இம்மாற்றல் இடம்பெறுகிறது. பயவழுதை காரைக்கானாக கஷ்டம் பை நூட் புராங்காவி குற்குடை ரணைக் க்கடிக்கீ கூகூ ஃபீக்கூப்பு-இ ஓர் உதாரணமானது இதனைத் தெளிவற விளக்குவதற்குதவும். ஒரு நாட்டின் வெள்வோரு வருத்திற்குமான மொத்தத் தேசிய வருமானம் 100 மில்லியன்

பொலர் எனக்காந்துக் குமதலாவது வருடித்தில் அரசாங்கமானது முழுமும் வரிகள் மூலம் பெறப்பட்ட 40 மில்லியன் மொலரைச் செலவிடுவதுடன் மிகுதி மீ. மில்லியன் பொலரானது தனிநபர் நுகர்விற்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. 2 வது வருடத்தில் அரசாங்கம் மீளவும் குடும்பத்தில் மில்லியன் பொலரைச் செலவிடுகின்றது. ஆனால், இம்முறை இதில் 10 மில்லியன் பொலரை அரசாங்கம் பிணைகளின் விற்பனை மூலம் பெற்ற கடன் மூலம் நிதிப்படுத்துகிறது. தனிநபர் நுகர்வு 60 மில்லியன் பொலராகவே இருக்கிறது. பெது வருடத்தில் அரசாங்கம் கடும் வாங்குதலை நிறுத்துகின்றது. அதன் வழையான செலவிடுவிமீளவும் 40 மில்லியன் பொலராகின்றது. எவ்வாறானினும் இந்தத்தப்பை, அதன் 10 மில்லியன் பொலர் கடனிற்கான வட்டிக் கொடுப்பனவுகளாக மேலும் மில்லியன்மொலரினைச் செலவிட வேண்டியுள்ளது (வட்டி 10% ஆக இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது). எனவே வரிவிதிப்படி 41 மில்லியன் பொலராக உயர்வுடைகின்றது. இம்மேலதிகான மில்லியன் பொலர் இரண்டாவது வருடத்தில் அரசாங்கத்திற்கு 10 மில்லியன் பொலர் கடனாக வழங்கியவர்களுக்குச் சேல்கிறது. தேசிய கடன் சந்ததியினர்களுக்கிடையிலான அதாவது எதிர்காலச் சந்ததியினரிடமிருந்து நிகழ்காலக் சந்ததியினர்க்கு வளங்கின்ற மாற்றுதல்எனும் நிலைமைக்கு இப்ரூச் செல் வதில் வலம் கடும் கணக்கே சேவைப் படுத்தும்போது வரிசெலுத்துவேர்களிடமிருந்து பிணையினைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் வட்டியினைப்படுபெற்றுக்கொள்வதற்கும் உதாரணமாக நோக்கிய ஒரு சந்ததியினர்க்கு உள்ளேயே ஒரு பிரிமாற்றத்தை இடம்பெறவைக்கிறது. மூலம் ரங்கமுறைகளால் பாதி ப்படுமிகுஷமாக காலத்திலே வருமானம் மாற்றுகிறது. மூலம் ரங்கமுறைகளால் பாதி ப்படுமிகுஷமாக காலத்திலே வருமானம் மாற்றுகிறது.

அரசு வழுக்கள் (Interested parties)

ஒர் அரசாங்கமானது, எதிர்காலம் குறித்து எவ்வித அக்கறையும் செலுத்தாமல் தாம் விரும்புவது போன்று ஒரு பெரிய தேசியக் கடனைக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதனை இது காந்தியினால்? இதற்கு சில காரணங்கள் அடிப்படையில் இல்லை என விடை கூற முடியும்.

முதலாவது, பொதுக்கடன்படிதலானது, பொருளாதாரத்தினை இன்று பாதிப்பதுடன் அதன் தொர்ச்சியாக எதிர்கால சந்ததியினர் அடைந்து கொள்ளுகின்ற பொருளாதாரத்தினையும் பாதிக்கும். உதாரணமாகக் கூறின் இது பணவீக்கத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடியது. அரசாங்கமானது ஏனைய கடன்பட்டோ போன்றே தனது கடன் பெறுமதியினைத் தேவையுச் செய்கின்ற பணவீக்கத்தினை வரவேற்கக்கூடும். பணவீக்கத்தினை மீண்டும் கீழ்மட்டத்திற்குக் கொண்டு வருதலானது கணிசமான பொருளாதாரச் செலவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடியது.

இரண்டாவது, கவனத்திற்கூடிய காரணமானது, ஒரு வரிவிதித்தலின் தாக்கத்திலிருந்து எழுகின்றது. ஒரு தேசியக்கடனை சேவைப்படுத்தலானது

வழமையினைவிட உயர்வான் வரிகளை வேண்டி நிற்கும். உயர் வரிகள், வேலைசெய்வதற்கான ஊக்குவிப்புகளைக் குறைப்பதனால் நிதி துபொருளாதாரத்தினைப் பாதித்து வருமானத்தினையும் செல்வதற்கிணையும் குறைக்கின்ற வகையில் மூலதன மற்றும் ஜாழியச் சந்தைகளில் ஏனைய பிறர்களை வரிகள் ஏற்படுத்தக்கூடும்படி சொல்ல குறைக்கிறோம் என்று கூற வேண்டும். ஒரு தேசியக் கடனானது, எதிர்கால சந்தையினர்க்கீது ஒரு சமையாக அமைகிறது என்ற கருத்தினை முன்வைப்போர். தமது பிரதான வாதத்திற்காக, பணவீக்கம் அல்லது வரிவிதத்தவின் சாத்தியமான பாதியும் என்ற விடயத்தில் தங்கியிருப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கக் கடன்படுதல் தனியார் முதலீட்டினைக் குறைத்து அதன் வழி, எதிர்கால சந்தையினர் அடைந்து கொள்ளும் மூலதன இருப்பினைக் குறைக்கும் என்ற அம்சத்திலேயே அவர்கள் கவனம் செலுத்துகின்றனர். இது அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினைச் சாதாரணமாக இருந்திருக்கக்கூடிய மட்டத்திலிருந்து நேரடியாகக் குறைக்கக்கூடும். இது எவ்வாறு நடைபெறலாம் என நோக்க வேண்டுமாயின், எமது முன்னைய உதாரணத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இம் முறை, தேசிய வருமானத் தினா ஒரு க்பகுதி சேமிக் கப்பட்டு, முதலிடப்படுவதாகக் கருத்திக் கொள்க. ஒரு வருடத்தில் 10 மில்லியன் பொலர் சேமிக்கப்பட்டு, அச்சேமிப்பு தொழிற்சாலைகளில் தனியாரால் முதலிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதாக எடுத்துக்கொள்வது, தனியார் நூகர்வு முன்னர் போல 60 மில்லியன் பொலராக இருக்காமல் 50 மில்லியன் டொலராக இருப்பதனைக் கருதுகின்றது. இவற்றுடன், புதிய தொழிற்சாலைகள் தேசிய வருமானத்தை (வருடமொன்றிற்கு) 1 மில்லியன் டொலர்களால் அதிகரிப்பதாகவும் கருதுக.

இப்போது அரசாங்கமானது முதலாவது வருடத்தில் தனது மொத்தச் செலவீட்டினையும் வரிவிதத்தல் வருமானம் மூலம் நிதிப்படுத்துமாயின், தேசிய வருமானமானது இரண்டாவது வருடத்தில் 1 மில்லியன் டொலரால் வளர்ச்சியடைந்து, 101 மி. டொலராகும். எனினும், அவ்வருடத்தில் அரசாங்கமானது 10 மில்லியன் டொலரைக் கடன்பட்டாகக் கருதினோம். இது, அதிக தனியார் முதலீடாகச் சென்றிருக்கக்கூடிய சேமிப்புகளை இப்போது உறிஞ்சுகின்றது. எனவே, தேசிய வருமானம் மேலும் 1 மில்லியன் டொலரால் அதிகரித்து 102 மில்லியன் டொலராக மாறுவதற்குப் பதிலாக, அது 101 மில்லியன் டொலராகவே இருக்கும். இவ்வகையில், எதிர்கால சந்தையினர் உண்மையான ஓர் இழப்பினை அனுபவிக்கின்றனர். இன்னமும் இவ்விழப்பின் அளவு அல்லது உண்மையான ஓர் இழப்பத்தானா என்பது தேசிய கடன்க்கை பற்றிய விவாதத்தின் அடிப்படையாக இருக்கின்ற முன்னைய இரு எடுகோள்களில் தங்கியிருக்கிறது. எல்லா அரசாங்கச் செலவீடுகளும் பயனற்று என்பதே முதலாவது எடுகோளாகும். வரிவிதத்தல், நூகர்வினை மட்டும் குறைப்பதாக அமைகின்ற அதேவேளை, அரசாங்கக்

கடன்படுதலானது, முதலிடப்பட்டிருப்பதற்கும் கூடிய, எப்போதும் "நெருக்குதல் விளைவிற்கு" உட்படுத்தும் என்பது இரண்டாவது எடுகோளாகும். இரு எடுகோள்களும் சந்தேகத்திற்குரியவையோ.

அனைத்து பொதுச் செலவீடுகளும் விரயமான நகர்வு என்ற வடிவத்தினைக் கொண்டிருப்பதில்லை. சிவில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கான சம்பளங்கள் உண்மையில் இவ்விபரிப்பிற்குப் பொருந்துவதாக அமையலாம். ஆனால், பொதுமுதலீடு, உதாரணமாக, உட்கட்டுமான முதலீடு, அநேகமாக, நேரடியானதும் சில வேளைகளில் அளவிடக்கூடியதுமான வருவாயினைப் பெற்றுத்தரும். அது சில தனியார் முதலீடுகளை விட உயர் வருவாயினைக் கூடப் பெற்றுத்தரக்கூடும். அந்நிலைமையில், தனியார் முதலீடுகள் நெருக்குதல் விளைவிற்குப்பட்டிருந்தாலும் கூட, பொருளாதாரமானது தேறிய முறையில் நன்மையடைய முடியும். உதாரணமாக, பிரிட்டனை எடுத்துக்கொண்டால், 1980 களின் இறுதியில், M 25 மோட்டார் பாதையினை அகலமாக்குவதற்கான பொது முதலீடானது, கடலடிப் போக்குவரத்துப் பாதையமைப் பிற் கான தனியார் முதலீட்டினை நெருக்குதல் விளைவிற்குப்பட்டுத்தியிருந்தால், அந்நாடு நன்மையடைந்திருக்க முடியும்.

அநேகமான பொது நுகர்வுகள், அளவிட முடியாத நிலைமையில், ஒரு மறைமுக வருவாயினை ஏற்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக, கல்வி மீதான அல்லது சுகாதாரநலன் பேணல் மீதான நடைமுறைச் செலவீடானது, தொழிலாளர்களை அதிக உற்பத்தித் திறனுடையவர்களாக்குகிறது. பாதுகாப்புச் செலவினம் கூட அவ்வாறே, நெப்போலியன் யுத்தங்களை வெல்வதற்கான "பீற்" என்பவரின் "முதலீடுகளில்" வருவாய் கணக்கிட முடியாததாக இருந்தது. இரண்டாம் உலகப்போரில் சேர்ச் சிவிள் "முதலீடுகளும்" அவ்வாறே. தேசிய கடன் கமையினைத் தவிர்க்கும் நோக்குடன் முன்னோர்கள் இப்போர்களை வெல்லத் தவறியிருந்தால், இன்றைய தலைமுறை இவர்களுக்கு நன்றி கூறமாட்டாது.

இரண்டாவது எடுகோள்களைப் பொறுத்தமட்டில், பொதுக்கடன்படலானது, உண்மையில் சேமிப்புகளை முன்கூட்டியே இல்லாமல் செய்து விடுவதுடன், அதன்வழி தனியார் முதலீட்டினைக் குறைக்கக்கூடும். மாற்றீடாக அமைகின்ற வரிவிதித்தலானது நுகர்வினை மட்டும் குறைக்கிறது எனக் கூறமுடியாது. இதில் சில, சேமிப்பினையும், முதலீட்டினையும் கூட குறைக்கக்கூடும். வரிவிதித்தலைவிட பொதுக்கடன்படலானது முதலீட்டினை நெருக்குதல் விளைவிற்குப்படுத்துவதற்குரிய அதிக சாத்தியத்தினைக் கொண்டுள்ளது எனக்கருதுவது நியாயமாகப் படினும்கூட, இதனை இறுதியில் மதிப்பிடுவது கடினமானதாகும்.

உண்மையைப் பற்றிவிடுவது புதைப்படுத்துவது நூல்கள் மற்றும் பாதிகாவலை மாக்கும்போது நைப்பிடிப் பகுக்குறையிக்குவது கார்க்கிரா மற்றும் பாதிகாவலை மாக்கும்போது நைப்பிடிப் பகுக்குறையிக்குவது கார்க்கிரா மற்றும் பாதிகாவலை

எவ்வாறெனினும் சில துணிகரமான பொருளியலாளர், வரிவிதிப்பதற்கான அல்லது கடன்படுதலிற்கான தீர்மானம் எந்த யதாராத்த வேறுபாட்டினையும் ஏற்படுத்துவதில்லை என வாதிடுகின்ற “நிக்காடோவின் சமநிலைத்தன்மை (Ricardian equivalence)” யினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு முரண்பாட்டன் கோட்பாட்டினை முன்வைத்தனர். இக் கோட்பாட்டின்படி நூகர்வோர் தமது நூகர்வினைக் காலப்போக்கிற்கேற்ப திட்டமிடுவதாகக் கருதப்படுகின்றனர். அரசாங்கம் ஒன்று, ஒரு தேசியக் கடனைக் கொண்டிருக்குமாயின், இக்கடனை எதிர்காலத்தில் சேவைப்படுத்துவதற்காகத் தாம் உயர்ந்த வரிகளைச் செலுத்த வேண்டும் என்பதனை நூகர்வோர்கள் அறிந்துள்ளனர். எனவே, அவர்கள் இன்று சம்மான் ஒரு தொகையினைச் சேமிப்பார்கள். இதன் கருத்து யாதெனில், கடன்படுதலானது, மேலதிக சேமிப்பினால் சமப்படுத்தப்படுகிறது. இக்கோட்பாடு அசாத்தியமானதொன்றாகத் தோன்றுகின்றது. 1980 களின் ஆரம்பத்தில் அமெரிக்கா அனுபவித்த பாரிய வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையினைத் தொடர்ந்து, தனியார் சேமிப்பு அதிகரிக்கவில்லை. மாற்றாக, வீழ்ச்சி கண்டது. இருப்பினும், இத்தாலி, அல்லது பெலஜியம் போன்ற அதிகளை கடன்பட்டுள்ள சில நாடுகளில், தனியப்பட சேமிப்பு விகிதங்கள் உண்மையில் அதிகள்வாகவே இருக்கின்றன.

தவறான சொற்பிரயோகங்களும் கூட (Fallacious Language too)

இங்கு மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டிய விடயம் யாதெனில், ஒரு நாட்டின் தேசியக் கடன் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குச் சமையாக இருக்குமா என நீங்கள் அறிய விரும்பினால், அங்கு கடனின் அளவு அதற்கு முக்கியமில்லை என்பதோகும். (i) கடன்னால் பெறப்பட்ட பணம் எதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதும், (ii) அப்பயன்பாட்டினால் விட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட மாற்றுப் பயன்பாடுகள் எவை என்பதே இங்கு முக்கியமானதாகும். தனியார் முதலீட்டினை விட்டுக்கொடுத்து, நலன்புரி சேவைகளுக்காக நிதிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தேசியக் கடன் ஒரு சமையாகலாம். ஒரு புதிய வீதி வலைப்பின்னலை அல்லது ஒரு யுத்தத்தினை வெல்லப் பண்ணுகின்ற ஒரு தேசியக் கடன், ஒரு கொடையாக அமையலாம். பொருளாதார வளர்ச்சியடையும் ஒரு பொருளாதாரம், மெதுவாக வளரும் ஒரு பொருளாதாரத்தினை விட அதிகளை கடன்படுதலை அனுகூலமான வகையில் ஆதாரப்படுத்த முடியும்.

ஒரு தேசியகடன், தற்போதைய பொருளாதாரத்தினைப் பாதிப்பதன் மூலமாகவோ அல்லது மூலதன் இருப்பினைப் படிப்படியாகக் குறைப்பதன் மூலமாகவோ எதிர்கால சந்ததியினருக்குப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்ற வேளையில் கூட, இதனை ஒரு “சமை” என அழைப்பது சரியா? இங்குதான்

மிகவும் அடிப்படையான தவறு அமைந்துள்ளது. இது பொருளாதாரத் தவறல்ல சொற்பிரயோகத் தவறாகும். எதிர்கால சந்ததியினர், தற்கால சந்ததியினரை விட மிகவும் செல்வந்தர்களாக இருப்பதற்குச் சாத்தியமுள்ளது. உண்மையில், சில வழிமுறைகளில், தற்காலச் சந்ததியினரே சுமைகளைத் தாங்குபவர்களாக எண்ணப்பட வேண்டியுள்ளனர். இச்சந்ததி, தனக்குப் பின்வருவோர்க்கு வளமான எதிர்காலத் தினை வழங்குவதற்காக உற்பத்தித் திறனான மூலதனத்தில் முதலிடுவதன் மூலமாகத், தனது சொந்த நுகர்வினைக் குறைத்துக் கொள்கிறது. இன்றைய தராதரங்களோடு ஒயிடும் போது அரைப்பட்டினியிலிருந்து நாம் இன்று பயன்படுத்தும் பாலங்களையும், புகையிரதப் பாதைகளையும் கட்டிய விக்டோரியா காலக் கடற்படையினரைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். 19 ஆம் நூற்றாண்டு தேசியக் கடனை எமக்கு உயிலாக எழுதித்தந்து எம்மைச் சுமைப்படுத்தியதாக நாம் அந்தச் சந்ததியினை நியாயமானவகையில் குற்றம்சாட்ட முடியுமா?

இவ்விடயங்களை நியாயமான முறையில் நோக்குவதாயின், தேசியக் கடனானது, ஒரு சந்ததி தன்னைத் தொடர்ந்து வருவோர்க்குக் கையளிக்கின்ற உற்பத்தித்திறனை, மூலதனத்தினைக் குறைக்கின்ற வகையில் ஏற்கெனவே மிகக்களிசமான அளவாக உள்ள, அடுத்த தலைமுறைக்கு கிடைக்கும் வள அளவினைச் சீர்ப்படுத்தல் என்பதை மட்டுமே செய்கிறது என்றே கூறவேண்டும். அது “சுமை” என்ற பதம் குறிக்கும் எக்கருத்தினையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

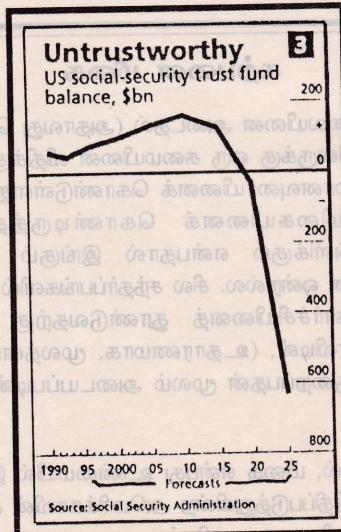
கற்பனை மிகை

தேசிய கடன்படுநிலையினை அடைதல் (அதாவது பொதுக் கடன்படல்) எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஒரு சுமையினை விதிக்கும் என்ற தவறான கருத்து ஒரு அனுமானவுரையினைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது வரவு செலவுத் திட்ட மிகையினைக் கொண்டிருத்தல் எப்போதும் நன்மையினை அளிக்கும் என்பதால் இங்கும் கூட இவ்விடயம் அவ்வளவு எளிதான் ஒன்றல்ல. சில சந்தர்ப்பங்களில் மிகை நிலைமை, பொருளாதார வளர்ச்சியினைத் தூண்டுவதற்கு உதவ முடியும். அவ்வாறு தூண்டாவிடின், (உதாரணமாக, மூலதனம் மீதான பொதுச் செலவிட்டினைக் குறைப்பதன் மூலம் அடையப்படின்) இது சுமையாக மாற்றமுடியும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில், மிகை என்பது உண்மையில் இருப்பதேயில்லை. ஓய்வுதியங்களை நிதிப்படுத்துகின்ற அமெரிக்காவின் சமூகப் பாதுகாப்பு நம்பிக்கை நிதியத்தினை ஒரு சிறந்த உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். 1983 தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஊதிய வரி உயர்வுகளின்

காரணமாக, இது தற்போது மிகை நிலையில் உள்ளது. (வரைபு 3 இனை நோக்குக). அம் மிகை, எதிர்காலத்தில் ஒய்வுதியங்களை வழங்க உதவும் எனக் கருதப்படுகின்றது. ஆனால், இது அந்த ஒய்வுதியங்களின் சுமையுடன் எவ்வகையிலாவது தொடர்புற்றுள்ளது என்ற பொதுவான எண்ணம் இங்கு இரு காரணங்களினிமித்தம் மற்றிலும் தவறானதாகும். மிகை என்பது நீடித்திருக்காது என்பதே மிகவும் நேரடியான காரணமாகும். வரைபு காட்டுவது போன்று, 2020 ஆம் ஆண்டவில் இது பற்றாக்குறையாக மாறியிருக்கும். இன்று மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஒய்வுதிய உறுதிமொழிகளினிமித்தம் எழுதின்ற பற்றாக்குறையினை நாளைய வரி செலுத்துவோரே நிதிப்படுத்த வேண்டும். இன்றைய சமுகப் பாதாகாப்பு மிகையானது, அவ்வேலையினை இலகுபடுத்துவதற்கு எதனையும் செய்ய மாட்டாது.

ஆனால் மிகையானது நிலைத்து நின்றாலும் கூட, அது எவ்வளவு நன்மையளிக்கும் என்பது கூட விவாதத்திற்குரியதொன்றாகவே உள்ளது. இது ஏடுகளில்தான் மிகையாக உள்ளது. இது முழுவதும் திறைசேரிக் கடனில் முதலிடப்பட்டுள்ளது. நம்பிக்கை நிதிய மிகையினை உள்ளடக்கிய மொத்தமான சமஷ்டி வரவு செலவுத்திட்டமானது பற்றாக்குறையாகவே உள்ளது. ஒய்வுதியங்கள் வழங்கப்படும் போதும், கடன் மீளப்படும் போதும், வரிகள் உயர்த்தப்பட வழங்கப்படும் போதும், கடன் மீளப்படும் போதும், வரிகள் உயர்த்தப்பட

தூபி வியப்பை ஸ்பக் க்ரிசீரிடைக் குளாது குளால் புடுணவீ
குடி ஸ்பிவன்ஸ் எப்பக்லா ஸ்காங்க யஸு
குணத்தையத்தில் மற்று குடி குற்றாசிரிக்கு ரிம ஸ்டிட்டாகர்க்கு
யாக்கை கூக்குமிகு கைக்கிம்பு குடி குளாது குற்றகுக்குப்பு
இயப்பக ப்ருஸ்பு ப்யாக்குப்பு கூவு குரிகாக்கைப் ப்ரிசீரிடை
குப்பு கூப்புக்குப்புக்கு குடி குற்றகுக்குப்பு
குப்பு கூப்புக்குப்புக்கு குப்பு ஸ்காங்க

10

விகை நாகர்த்துக்கை நாமியவை கெழியும்து இதைக்குப்பு
யஸும்து ,காவனம் கூக்குப்பு பும நாயாது
குளால் மாவிகாவலே கூதுப்புக்கு .காகைக்குவெ கூப்பு

“சந்தை வீழ்ச்சி” (Market failure) அரசாங்கத்தின் செயற்பாட்டினை
நியாயப்படுத்துகிறது என மக்கள் திடர் முடிவுகளுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். பொருளியல் மாயைகள் பற்றிய இக்கட்டுரை சந்தைகளுக்குச் சார்பான
கருத்தினை முன்வைக்கிறது. இதனுடைய அர்த்தம் சந்தைகள் சிறப்பாக
இயங்குகின்றன என்பதல்ல (அவை எப்போதுமே சிறப்பாக இயங்குவதில்லை). ஆனால் சந்தைகளுக்கு எதிராக முன் வைக்கப்படும் மாற்றுக் கருத்து
அதைவிட மோசமானது என்பதனாலாகும்.

பொருளியல் கோட்பாட்டின் மையக் *கருத்தின்படி சில குறிப்பிட்ட
சந்தர்ப்பங்களில் சந்தைகள் விணைத்திற்றனுடன் வள ஒதுக்கீடு செய்கின்றன.
இங்கு “விணைத்திற்றன்” என்பது விசேட கருத்தினைக் கொண்டுள்ளது.
சந்தைகளின் வெளியீடு பற்றி பொருளியல் கோட்பாடு பின்வருமாறு கூறுகிறது.
அதாவது வளங்களின் அருமை காரணமாகச் சிலர் நட்டமடையாமல் வேறு
சிலர் இலாபமடைய முடியாது என்பதாகும். இதனை வேறு வார்த்தைகளில்
கூறுவதானால் பொருளியல் கோட்பாடானது அடம்ஸ்மித்தின் கருத்துக்கு
வலுவுட்டுகிறது என்பதாகும். அதாவது ஒரு சந்தைப் பொருளாதாரத்தில்
சில நிபந்தனைகள் தீர்க்கப்படும் பட்சத்தில் ஒரு மறைகரமானது என்னிற்றத்
தொடர்பு ஏதுமற்ற தனிநபர்களை ஒரு பெறுபேற்றை நோக்கித் தள்ளுகிறது.
அதாவது செய்யக்கூடிய மிகச்சிறந்ததைச் செய்வதுதான் அப்பெறுபேறு.

செல்வந்த நாடுகளில் சந்தைகள் கவனத்தைக் கவரக் கூடியனவல்ல. ஆனால்
வியப்புகளும் இல்லாமலில்லை. இதற்கு ஓர் உதாரணமும் கூறலாம்.
“பெரஸ்டோரிக்கா” வின் ஆரம்ப காலத்தின்போது சில சோவியத் திட்டமிடல்
அதிகாரிகள் வினினிலுள்ள ஒரு மரக்கறிச்சந்தைக்கு விஜயம் செய்தனர்.
அங்கு அவர்கள் “கிழு” வரிசையைக் காணவில்லை; பற்றாக்குறையையோ
கெட்டுப்போன காய்கறிகள் மலையாகக் குவித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதையோ
காணவில்லை. தமது வியப்பை அடக்கிக் கொள்ளமாட்டாத அவர்கள் தம்மைக்
கூட்டிச்சென்ற அதிகாரிகளைத் தனியாக விசாரித்தனர். இது எவ்வாறு

வாய்மையின் கீளை நாலுக்கு
மாதாநா சபை
யாழிப்பாணம்

சாத்தியமானது என நாம் கேட்டால் நீங்கள் எல்லாமே கேள்வி நிரம்பல்தான் காரணம் என்றுதான் கூறுவீர்கள். ஆனால் இங்கு உண்மையில் என்ன நடக்கிறது என நீங்கள் கூறமுடியாதா? உங்களது திட்டமிடல் அதிகாரிகள் எங்கே? அவர்களது முறைதான் என்ன?

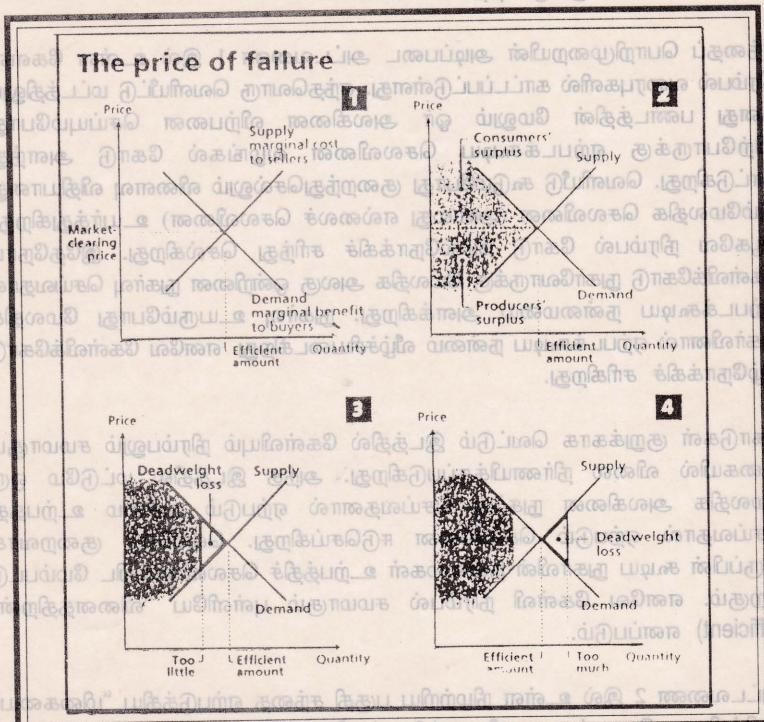
சந்தைப் பொறிமுறையின் அடிப்படை அட்வணை 1 இல் உள்ள கேள்வி நிரம்பல் வரைபுகளில் காட்டப்பட்டுள்ளது. எந்தவொரு வெளியீட்டு மட்டத்திலும் தனது பண்டத்தின் மேலும் ஒர் அலகினை விற்பனை செய்யும்போது விற்போருக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவினை வழங்கல் கோடு அளந்து காட்டுகிறது. வெளியீடு கூடும்போது குறைந்துசெல்லும் விளைவு விதியானது இம்மேலதிக செலவினை (அல்லது எல்லைச் செலவினை) உயர்த்துகிறது. ஆகவே நிரம்பல் கோடு மேல்நோக்கிச் சரிந்து செல்கிறது. இதேநேரம் கேள்விக்கோடு நுகர்வோருக்கு மேலதிக அலகு ஒன்றினை நுகர்வு செய்வதால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையை அளக்கிறது. நுகர்வு உயரும்போது மேலதிக நுகர்வினால் ஏற்படக்கூடிய நன்மை வீழ்ச்சியடைகிறது. எனவே கேள்விக்கோடு கீழ்நோக்கிச் சரிகிறது.

கோடுகள் குறுக்காக வெட்டும் இடத்தில் கேள்வியும் நிரம்பலும் சமமாகும் வகையில் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அந்த இடத்தில் மட்டுமே ஒரு மேலதிக அலகினை நுகர்வு செய்வதனால் ஏற்படும் நன்மை உற்பத்தி செய்வதால் ஏற்படும் செலவினை ஈடுசெய்கிறது. வெளியீடு குறைவாக இருப்பின் கூடிய நுகர்வின் நன்மைகள் உற்பத்திச் செலவினைவிட மேம்பட்டு நிற்கும். எனவே கேள்வி நிரம்பல் சமமாகும் புள்ளியே “வினைத்திறன்” (efficient) எனப்படும்.

அட்வணை 2 இல் உள்ள நிழற்றிய பகுதி சந்தை ஏற்படுத்திய “மிகையை” குறிக்கிறது. மேலுள்ள பகுதி நுகர்வோர் மிகையாகும். நுகர்வினால் ஏற்பட்ட மிகை (அதாவது கேள்விக்கோட்டுக்குக் கீழ் உள்ள நிழற்றிய பகுதி) இதில் நுகர்வோர் செலுத்தவேண்டிய கட்டணம் கழிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் கீழ் உள்ள பகுதி உற்பத்தியாளன் மிகையைக் காட்டுகிறது. உற்பத்திச் செலவு கழிக்கப்பட்டுப் பெறப்பட்ட வருமானம் (நிரம்பல் கோட்டுக்குக் கீழ் உள்ள பரப்பு) நுகர்வும் உற்பத்தியும் கோடுகள் வெட்டும் இடத்தில் இருப்பின் ஏற்படக்கூடிய நன்மை ஆக உச்சத்தில் இருக்கும். ஏதாவது காரணத்தினால் உற்பத்தியும் நுகர்வும் அதற்குக் கீழ் இருந்தால் நன்மை மிகை குறைவாக இருக்கும். இதனால் ஏற்படக்கூடிய பொருளியல் தாக்கம் தாங்கமுடியாத இழப்பு என பொருளியலாளரால் அழைக்கப்படுகிறது. இது அட்வணை 3 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

உற்பத்தியும் நுகர்வும் வினைத்திறன் உள்ள அளவைவிட அதிகமாக இருப்பினும் இதே நிலைமை காணப்படும். உற்பத்தியாளர் மிகை சிறியதாக

இருக்கும் ஏனெனில் மேலதிக நுகர்வுக்கான செலவு அதன் தன்மையை விட அதிகமானதாகும் எனவே அட்டவணை 4 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது போன்று பொருளாதாரத்துக்கு தாங்கமுடியாத இழப்பு ஏற்படுகின்றது. நான் கூறிக்கூட இல்லை என்றால் நானுடைய தொகர்வுடை கிடிக்கா

கோட்பாட்டில் மட்டுமே கைப்பி விடுவதை கொடுக்க விரும்புகிறீர்களால் நான் கூறுகிறோம். கோட்பாட்டின்படி நிறைவேண்டியில் விற்போரும் வாங்குவோரும் அதிக அளவில் இருக்கவேண்டும்; வழங்குவோரின் பண்ணக்களில் வேற்றுமை இருக்கக்கூடாது; வாங்குவோரும் விற்போரும் சந்தை பற்றிய பூரண அறிவுடையோராய் இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் சந்தை பூரணமானதாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் சந்தை வீழ்ச்சி என்பது பரந்துபட்டதாகும். அதனை நான்கு பிரிவுக்குள் அடக்கலாம். காபக்ஸில் பிரிவைகளை கார்ட் கூடிக்கூடிய விதம் விடுவதை கொடுக்க விரும்புகிறீர்களால் நான் கூறுகிறோம்.

தனியுரிமை குடி .ந்தாங்களைக் காஷவறாக கீழ்ப் பயன்வகையை
ராக காத்துக்கூட கூயினைக் கூடும் கூப்புகளைக் கூடும்
ஒரு தனியுரிமையாளன் தனது விற்பனையைக் குறைப்பதன்மூலம் தனது
பண்டத்தின் விலையைக் கூட்டமுடியும். அவனது விற்பனை குறைந்தாலும்
இலாபம் அதிகரிக்கும் உற்பத்தியும் நுகர்வும் விலைத்திறன் புள்ளியைவிடக்
குறைவானதால் அது பொருளாதாரத்தில் தாங்கமுடியாத இழப்பை
ஏற்படுத்தும்.

நூலாக்களை நாளை

பொதுமக்கள் பண்டங்கள்

குடிப்பிரீ முப்பால் நாகர்க்குப்பு இப்பகு நூபிப்புப்பையிச்சீ தகுது
சில பண்டங்கள் சந்தைகளினால் வழங்கப்பட முடியாது. அதாவது ஒரு
புதிய நுகர்வோன் பணம் கொடுக்க மறுத்தால் விற்போன் அதனை
வழங்குவதற்கு மறுப்பான். தேசிய பாதுபாபிற்குக் கட்டணம் செலுத்த
மறுத்தால் அப் “பண்டத்தை” இலகுவாகத் தடுத்துநிறுத்திவிட முடியாது.
சட்டமும் ஒழங்கும். தூயகாற்று முதலான “தவிர்க்க முடியாத”
பண்டங்களுக்கும் இக்காரணம் பொருத்தமானதாகும். தனிப்பட்ட
விற்பனையாளர்கள் இவ்வாறான பண்டங்களின் உற்பத்திச் செலவைத் திரும்பப்
பெற்றுமுடியாத காரணத்தினால் இவற்றை அவர்களால் வழங்க முடியாது.

புத்திகள் (Externalities)

முதலினால் காலதாபல் கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய
கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய
சில பண்டங்களின் உற்பத்தி மாசடைதலை ஏற்படுத்துகிறது. இப்பண்டங்கள்
எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாத
மக்களால் மாசடைதலினால் ஏற்படும் தாக்கம் ஏற்கப்படுகிறது. சில
பண்டங்களை நுகர்வு செய்யும்போது (கல்வி, முட்டுப்பாத பிரேக்) அதனுடைய
நன்மைகள் வாங்குவோருக்கும் அப்பால் செலகிறது. எவ்வளவு உற்பத்தி
செய்யப்படவேண்டும் எனச் சந்தை தீர்மானிக்கும்போது இவ்விடயம் கவனத்தில்
கொள்ளப்படுவதில்லை. “நல்ல” புத்திகளைப் பொறுத்தமட்டில் குறைவாகவும்
“கூடாத” புத்திகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஆகக் கூடியும் சந்தை நிரம்பல்
செய்கிறது.

முதலினால் காலதாபல் கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய
புத்திகளைப் பொறுத்தமட்டில் யான்க்காக்கலுடைய கூடுதலுடைய கூடுதலுடைய
தகவல்

ஒருவகையில் இது ஒரு சிறப்பான புத்தியாகும். அண்மைக்காலப் பொருளியற்
கோட்பாடுகளில் இதற்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவம் காரணமாக இதனைப்
பற்றி புறம்பாக விளக்கவேண்டும். தகவலின் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில்
கொள்ளவேண்டுமெனில் பலமுறை கார்களின் சந்தையை எடுத்துக்கொள்வேர்ம்.
நம்பத்தகுந்த தகவல் இல்லாத ஒரு வாங்குவோன் காரின் விலை அதன்
.நூலாய்விக்கு முகவு கூடுதலாயர்கள்

நிலைமையைப் பற்றிக் கூறுவதாக எண்ணுவான். இது விற்போனெப் பிரச்சினையில் தள் ஞகிறது. விலையைக் குறைத்தால் கார் உருப்படியானதல்ல என வாங்குவோருக்குச் சொல்வதாக அமையும். இனியர் சந்தையும் இவ்வாறானதொன்றாக பல பொருளியலாளர்கள் எண்ணுகின்றனர். வேலையில்லாத ஒருவர் தனது விலையை வேலைக்காக நீர்ணயிப்பிலுள்ள சிரமத்தை இது விளக்குகிறது. கூட ராநூலாவறதை வகுக்குப்பட்டு

எவ்வளவு தீங்கானது?

சந்தை வீழ்ச்சியடையும்போது தலையீடு செய்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆனால் இங்கு இரு வினாக்களுக்கு விடை தேவைப்படுகிறது: முதலாவது சந்தைவீழ்ச்சி நடைமுறையில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது? இரண்டாவது அரசாங்கம் சந்தை வீழ்ச்சியைச் சரிப்படுத்த முடியுமா? இக்கட்டுரையின் எஞ்சியபகுதி முதலாவது வினாவுடன் தொடர்புபடுகிறது. இரண்டாவது வினாவுக்கான ஒரு சுருக்கமான விளக்கும் பெட்டியில் தரப்பட்டுள்ளது.

சந்தைகள் தமது வீழ்ச்சியைத் தாமே மீள் ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்கின்றன. வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறான வீழ்ச்சி எத்தகைய தீமையையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. பொதுவாக சந்தை வீழ்ச்சி என்பது நடைமுறையில் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. உதாரணமாக தனியிரிமை ஒரு விணைத்திறன் கொண்ட சந்தையைத் தடைசெய்கிறது என்பது போலத் தோன்றலாம். இது தவறானது. தனியிரிமை என்பது தன்னளையில் பொருளாதார தீங்கினை ஏற்படுத்துகிறது என நிறுவமுடியாது. ஒரு தனியிரிமையானது ஏனைய போட்டியாளர்கள் உள்ளுமையை முடியாதவாறு பாதுகாக்கப்பட்டால் அது விலையை உயர்த்தி அதீமான இலாபத்தை உழைக்க முடியும். இவ்வாறான நிலையில் தனியிரிமை என்பது தீங்கானது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் நுழைவதற்கான தடை குறைவாகக் காணப்பட்டால் உண்மையான போட்டியாளர் இன்மை (வரக்கூடிய போட்டியாளர்கள் இல்லாத நிலையில்) தனியிரிமை தீங்கானது என்பதை நிறுவமுடியாது. போட்டி இருக்கக்கூடிய அச்சுறுத்தல் மட்டுமே ஒரு தனியிரிமையை ஒரு போட்டிச் சந்தையைப்போல இயக்குவதற்குப் போதுமானது.

இதன் காரணமாகவே பொருளியலாளர்கள் இன்று செறிவு விகிதங்களில் (Concentration ratio) காட்டுவதில்லை (ஒரு தொழிற்துறையில் அதிபெரிய நிறுவனத்தின் அல்லது நிறுவனங்களின் வெளியீட்டை அத்தொழிற்றுறையின் மொத்த வெளியீட்டின் விகிதசமமாகக் காட்டுதல்). சந்தைகள் உள்ளுமைவதற்குப் பெருந்தடைகளைக் கொண்டுள்ளனவா எனத் தீர்மானித்தல் மிகவும் முக்கியமானது.

“மைக்ரோசோப்ட்” (Microsoft) கம்பனி கணனி கனிம (Software) வர்த்தகத்தில் ஓரளவு தனியுரிமை கொண்டுள்ளது என்பதைப் பொருளியலாளர் பலரும் ஏற்றுக்கொள்வார். ஆனால் இக்கம்பனியானது நுகர்வோருக்கு எத்தகைய தீங்கும் செய்யவில்லை என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்வார். ஏனெனில் இக்கம்பனியின் சந்தைகள் போட்டியுள்ளவையாகவே காணப்படுகின்றன. போட்டித்தன்மையுள்ளது என்னும் நிரந்தரமான அச்சுறுத்தல் காரணமாக இந்நிறுவனம் தனது விளையைக் கவனமாகவே தீர்மானிக் கிறது. இந்தவகையில் இந்நிறுவனம் ஒரு போட்டிச் சந்தை நிறுவனமாகவே நடந்து கொள்கிறது.

“இயற்கையான தனியுரிமை” (குறைந்துசெல்லும் விளைவு விதிக்கு உட்படாத ஒரு நிறுவனம்; அதனுடைய வெளியீடு அதிகரிக்கும்போது அதனுடைய செலவுகள் தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சியடையும்). ஒன்று உதாரணமாக, மிகையான இலாபத்தைச் சேர்க்கிறது என வைத்துக்கொள்வோம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் போட்டியாளர்கள் புத்தாக்கத்தின் மூலமாக அல்லது வேறு வழிகளில் சந்தையைப் போட்டியுள்ளதாக்குவதற்கு பெரிதும் முயல்வார்.

தொலைத்தொடர்புகள் முன்னர் ஒரு காலத்தில் ஓர் இயற்கைத் தனியுரிமை எனக்கருதப்பட்டது. ஆனால் இன்று தொழில்நுட்பவியல் மற்றும் விதிகளின் நீக்கம் காரணமாக இத்தொழில் கட்டுமையான போட்டியுள்ளதாக மாறியுள்ளது. சில அரசாங்கங்கள் கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருக்காவிட்டால் இத்தொழிலின் போட்டித்தன்மை இன்னும் அதிகரித்திருக்கும். பொருளியலாளர்கள் இயற்கையான தனியுரிமையை எங்கும் தேடுகிறார்கள். ஆனால் புத்தாக்கம் காரணமாக இதனைக் காணமுடிவதில்லை.

பொதுப் பண்டங்கள் தொடர் பான தமது கருத்துக்களையும் பொருளியலாளர்கள் தற்போது மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறான பண்டங்கள் உண்டு என்பதைச் சுகல பொருளியலாளர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இதற்கான நேரடி உதாரணம் தேசிய பாதுகாப்பும், சட்டமும் ஒழுங்கும். ஆனால் இவ்வாறான பல பொதுப் பொருட்கள் உண்டு என்று முன்னர் ஏற்கப்பட்டது. இன்று இந்த நிலைமை இல்லை.

பொதுப் பண்டத்துக்கான சிறந்த உதாரணம் ஒரு வெளிச்சல்டாகும். அதனுடைய சேவைகள் தவிர்க்க முடியாதவை. அத்துடன் “நுகர்வில் போட்டியில்லாதவையுமாகும். அதாவது அதனுடைய வெளியீட்டை அதனுடைய தற்போதைய நுகர்வோருக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாதவகையில் மேலதிகமான கப்பல்களும் நுகர்வு செய்யமுடியும். இதனுடைய பொருள் வெளிச்சலீடுகள் தூய பொதுப் பண்டங்களாகும். இவற்றை அரசு மாத்திரமே வழங்க முடியும். இத்தகைய ஒரு தெளிவான உதாரணம் ஜே. எஸ். மில் முதல் போல் சாழுவேல்சன் வரையான பொருளியலாளர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட பொழுதிலும் அது உண்மையுடன் முரண்படவே செய்கிறது.

ஒரு முக்கியமான கட்டுரையில் ரோனால்கோஸ் (Ronald Coase) கூடிக்காட்டியள்ளபடி 17 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பிரித்தானியாவின் வெளிச் வீடுகளில் பல தனியாரால் கட்டப்பட்டு நடத்தப்பட்டன. செலவுகளை ஈடுகட்டுவதற்கான கட்டணம் (அத்துடன் இலாபமும் பெறுவதற்கு) உள்ளுர்த் துறைமுகங்களில் வகுவிக்கப்பட்டது. இதில் அரசாங்கத்தின் பங்கு இக்கட்டண வகுவிப்புக்கு அனுமதிகொடுப்பதுடன் மட்டும்படுத்தப்பட்டது. இது ஒரு நவீன் அரசாங்கம் ஒரு தனியார் பாதை அமைப்பவனுக்கு வீதிவு வகுவிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதை ஒத்தது பார்வையில் கீழ்க்கண்ட குறிக்காகி

இவ்வுதாரணம் இருக்கத்தக்கதாக தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பும் தூய பொதுப்பண்டத்துக்கு மேலும் ஒரு உதாரணமாகும். இதுவும் நுகர்வைப் பொறுத்தமட்டில் தவிர்க்க முடியாததும் போட்டியில்லாததுமாகும். இன்று நவீன் தொழில்நுட்பவியல் இதனை நேரடியாகத் தவிர்ப்பதைச் சாத்தியமாக்கி உள்ளது. செய்மதி ஒளிபரப்பாளர்கள் சந்தாவை வகுவில்து அதற்குப் பதிலாக ஓர் அட்டையை வழங்குகிறார்கள் அவ் அட்டையின் துணையுடன் குறிப்பிட்ட ஒளிபரப்பை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள முடியும். அத்துடன் “கேபிள்” ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் கட்டணங்கள் செலுத்துதல் முதலியவை தவிர்த்தல் என்பதை இன்னும் துல்லியமாக செயற்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளது. இத்தகைய சந்தையை வலுப்படுத்தும் புத்தாக்கங்கள் தனியார் தொலைக்காட்சிச் சேவையை வெற்றியடையச் செய்வதற்கு அவசியமானவை அல்ல. தவிர்க்கக் கூடிய தொலைக்காட்சி எப்பொழுதுமே விளம்பரத்தினால் நிதியிட்டம் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. (இது இன்னொரு வகையான புத்தாக்கம்).

தேனீக்களின் கதை

இந்த வெளிச் வீட்டுப் பொய்மையை வெளிப்படுத்திய அதே ரோனால்கோஸ் (இவர் ஒரு நோபல் பரிசையும் வென்றுள்ளார்). சந்தை வீழ்ச்சிக்குக் காரணமான புறத்திகள் பற்றிய தனது ஆய்வுக்காகவும் புகழ் பெற்றவராவார். அவருடைய கருத்துப்படி சொத்துரிமைகள் மிகத் தெளிவாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் படச்சத்தில் புறத்திகள் ஒரு விணைத்திறனற்ற வளருதுக்கீட்டை ஏற்படுத்த மாட்டா. உண்மையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்க்க முடியாத உயர்ந்த செலவுகள் தேவையான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நடைபெறுவதைத் தடை செய்யும் எனப் பொருளியலாளர்கள் கறுமாட்டார்கள். கோசின் கூற்றுப்படி சந்தைகள் புறத்திகளைப் பற்றிக் கவனத்தில் கொள்ளும் வழிகளாக கண்டியும். பொருளியலாளர்கள் கூறுவதைப் போன்று அவற்றை உள்வாங்கிவிடும்.

பொதுப் பண்டங்களுக்கு வெளிச் வீடுகள் போல புறத்திகளுக்குத் தேனீக்களாகும். பல ஆண்டுகளாக இவை பிரபலமான பாடப்புத்தக உதாரணமாக இருந்து வந்துள்ளன. தேனீ வளர்ப்பு தாம் அமலிலுள்ள

விவசாயிகளுக்கு வழங்குகின்ற மகரந்தச் சேர்க்கை சேவைகளுக்காக ஏதும் கட்டணத்தைப் பெறுவதில்லை. எனவே தேனீ வளர்ப்போரும் தேனீக்களும் பிறர் கவனத்துக்கு உட்படுவதுமில்லை. ஆனால் பாடப் புத்தக உதாரணங்களை நாம் எப்போதும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமுமில்லை. வாடிங் டன் மாநிலத் தில் ஆபுபிள் பழச் செய்கையாளர்களை ஆய்வு செய்த ஸ்டேவன் சேயுங் (Steven Cheung) என்பார் இச் செய்கையாளர்களுக்கும் தேனீ வளர்ப்போருக்குமிடையே ஒரு நீண்டகால ஒப்பந்தம் இருப்பதைக் கண்டறிந்தார்.

சந்தை வீழ்ச்சிக்குக் காரணமான நான்காவது விடயமான தகவல் இன்மை பற்றி நாம் ஏற்கெனவே விளக்கினோம். இவ்விடயத்திலும் கூடப் பல வகையான தனிப்பட்ட தீர்வுகளைப் பொருளியலாளர் கண்டறிந்துள்ளனர். நாம் முன்னர் கூறிய பழைய கார் உதாரணத்தையே எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் ஏற்படும் சிரமத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு மிக இலகுவான வழி ஒரு பிரசித்தி வாய்ந்த விற்பனையாளரிடம் கொள்வனவு செய்வதாகும். அல்லது உத்தரவாதம் வழங்குவோனிடம் கொள்வனவு செய்வதாகும். இவ்வாறான முறைகளின் மூலம் தகவல் இடைவெளியைக் குறைத்துவிட முடியும். இதற்கான செலவு முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ ஏற்படலாம்.

ஒரு பரந்த நோக்கில் பார்க்கும் பொழுது பொருளியலில் தகவல் பற்றிய புதிய சிந்தனையானது முதலாளித்துவ நிறுவனங்கள் இப் பிரச்சினையை தீர்க்கக் கூடிய முயற்சிகள் என்றாலிலேயே இவற்றை நோக்குகின்றன. வங்கிகள் கம்பனிகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அரசாங்கத்துக்கும் சந்தைக்கும் இடையிலான எல்லை எங்கு வரையப்பட வேண்டுமென்ற கேள்விக்குப் பொருளியல் தெளிவான விடையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. தனியிருமை, பொதுப் பண்டங்கள், புறத்திகள் தகவலின்மை மற்றும் வேறு காரணங்களினால் சந்தைகள் வீழ்ச்சியடையலாம். ஆனால் சந்தைகள் இதனால் ஏற்படக்கூடிய தீமையை மட்டும்படுத்தும் வழிகளைத் தாமே கண்டறிகின்றன. இப்பணியில் அரசாங்கங்கள் எப்பொழுதும் வெற்றிடைந்ததில்லை, இறுதியாக நோக்கும் பொழுது சந்தைகளுக்குச் சார்பான ஒரு வலுவான முடிவை ஏற்றுக்கொள்வது அறிவுடைமையாகும். இதற்கான காரணம் பொருளியற் கோட்பாடுகள் இவ்வாறு கூறுகின்றன என்பதனால் அல்ல. ஆனால் அனுபவம் இக்கருத்துடன் உடனபடுகிறது என்பதனாலாகும்.

பயங்கரை காமிக்கை பார்க்கு நூப்பக்காமிரி பக முழியக்குப் ப்ரூபி ஸ்ரீப்பார்வீதை ப்ரூபப்பாக்குப் பப்பர்மூர்ணகி க்குற்கூகுக்குப்புக்குங்கு ராகைப்ராகுபித்தோகுபி ராகுங்கிலுப்பக்குப்புப்பை ப்ரூப்புப்பக்குப் பாகைதூ ராஜபி ஸ்ரீக்குரி

பூரணமற்ற அரசாங்கம்

சந்தை வீழ்ச்சியடையும் பொழுது தலையீடு அவசியமானது. இதன் காரணம் சந்தை வீழ்ச்சி பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது என்பதனால் மட்டுமல்ல. அரசாங்கத் தலையீடினால் இது பற்றி ஏதாவது செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கும். சந்தை வீழ்ச்சியினால் ஏற்படும் அபாயங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டிருப்பது போலவே அரசாங்கத்தின் திறன்களும் இவ்விடயத்தில் மிகைப்படுத்தப் பட்டனவாகும். தலையீடானது மூன்று சிரமமான தடைகளை மீறவேண்டும்.

அவையாவன: ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் தமக்கு ஒழுங்குகளை விதித்தவர்களை “கைப்பற்றி விடவேண்டும்” என்கிற மனப்பான்மை, பொதுத்துறையில் விணைத்திறனுக்கான மிகக்குறைந்த ஊக்குவிப்பு, விடுபட்ட தகவல் கள் (இத் தகவல் கள் சந்தைகளிடமில்லாதது போலவே அரசாங்கங்களிடமும் இல்லை).

தனியுரிமைகள் மீதான விதிகள் கைப்பற்றலுக்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகும். பெரும் பாலான தனியுரிமைகள் அல்லது தனியுரிமைக்கு அன்மித் தலைகள் இவ்விதிமுறைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதற்குப் பதிலாக, ஆதரிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக மருத்துவர் சட்டத்தரணிகள் போன்ற அனுமதி பெற்ற வாண்மைத் தொழில்கள் உலகில் உள்ள மிகவும் பாதுகாக்கப்பட்ட தனியுரிமைகளாகும். இத்தகைய தொழில்களை மேற்கொள்வார்களின் திறன்களை அத்தாட்சிப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாது பல அரசாங்கங்கள் அனுமதியற்ற முறையில் அத்தொழில்களை வேறுயாரும் செய்வதைச் சட்டவிரோதமாகக் கீழ்க்கண்ட இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட தனியுரிமையை அனுமதி பெற்றவர்கள் மாத்திரமே நடாத்துகின்றனர்களுக்கு ஒரோவரிக்கான காலாட்சி வழி ஏற்றுப் பண்ணிவைக்க விரும்புவ மயவைக்க யானக்குப்பற்ற ஓராண்டு ரக்குணர்க ஓராண்டு தொழில் துறையிலும்கூட ஒரு தனியுரிமையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்படும் விதிகள் இறுதியில் அத்தனியுரிமையைப் பாதுகாப்பதில் முடிகின்றன. அமெரிக்காவில் மாநிலங்களுக்கிடையிலான வர்த்தக ஆணைக்கும் ஒரு தனியுரிமை அதிகாரத்தைக் கொண்ட புகையிரத்தே சேவையை ஒழுங்குபடுத்தும் முயற்சிகளை ஆரம்பித்தது. காலப்போக்கில் அது ட்ரக் வண்டிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு விரிவாக்கப்பட்டது. இதற்கான காரணம் புகையிரத் சேவையைப் பாதுகாப்பதாகும். ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதியிலும் கூட தொலைத்தொடர்புகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட விதிகள் பின்னர் அதனைப் பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தலையீட்டின் வரலாறு சிறப்பானது அல்ல. சில வேளைகளில் வேறு தெரிவுகள் இருப்பதில்லை. ஆனால் இதனை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் பங்கினை விரிவாக்குபவர்களிடம் விடப்பட வேண்டும் என வரலாறு கூறுகிறது.

கும்பாபார்த்தை விழ நிறுத்து
ஏதோ மேப
மாம்பியானந

கும்பாத்தை நாலக்கி
யாம்ப்படு

முஷவி சிரிகாணலேவி செல் மூர்த்தி தூணாப்பிழி முாஸ்ரா ஸ்வப்பீயகைக்
மப்பிறாபல ம்துக்பிருஷி நகைது ராமாதூ மைக்ரைப்புறுதி ஸ்வபுரிது
ம்துங்கைவி பப்புமின ம்திரிகாபெரிமீ நகைன்பு செழித்தகம்மாகராத
-முடிகிறுங் முாஸ்ரா நகை

பாதுகாப்பு நகை நகை நகை நகை
பாதுகாப்பு நகை நகை நகை

நகை நகை நகை
நகை நகை

Auditorium Facilities at Marga Institute

Marga Institute has a fully-equipped air-conditioned auditorium with a seating capacity for 47. Its facilities are available any day of the week including weekends. It includes the following facilities.

- * *Table top microphones*
- * *Overhead projectors, slide projectors, film projector and flip charts.*
- * *Simultaneous interpretation facilities, tape recording and video filming facilities*
- * *Refreshments and meals on request*
- * *Parking facilities within the premises*

This auditorium is available for lectures, Seminars, Conferences, Workshops of an academic nature and not private functions, socials or political purposes.

Location: 93/10, Dutugemunu Street,
Kirullapone,
Colombo - 6.

Bookings: Tel: 828544, 829013, 829051

மார்கா நிறுவகத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

க. பொ. த. உயர்தர மாணவர்களுக்கும் முதலாம் வருட பல் கலைக் கழக மாணவர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய மொழிபெயர்ப்பு வெளியீடுகள்.

பொருளியல்

சந்தைப் பொருளாதாரம் என்றால் என்ன அபிவிருத்தி மாதிரிகள்
பொருளாதாரக் கொள்கை கிழக்கு ஆசியாவின் அற்புதம்
பொருளாதாரச் சிந்தனைகள்

அரசியல் விண்ணானம்

சனநாயகம் என்றால் என்ன சனநாயக அரசாங்கத்தின் மாதிரிகள்
சனநாயகச் சிந்தனைகள் பல்லினச் சமூகத்தில் சனநாயகம்
சனநாயக நிறுவனங்கள்
(பிரதி ஒன்றின் விலை 100/- ரூபா மாத்திரமே)

சஞ்சிதைகள்

சிங்கள சஞ்சிகை (காலாண்டு இதழ்) பிரதி ரூபா 50/- தமிழ் சஞ்சிகை (காலாண்டு இதழ்) பிரதி ரூபா 50/- ஆங்கில சஞ்சிகை (காலாண்டு இதழ்) பிரதி ரூபா 75/-

மூங்கில வெளியீடுகள்

Sri Lanka Collective Identities Revisited Vol. I

Edited by Dr. Michael Roberts - Rs. 600.00

(A revised edition of Collective Identities, Nationalism & Protest in Modern Sri Lanka. Published in 1979)

Sri Lanka Collective Identities Revisited Vol. II

Edited by Dr. Michael Roberts - Rs. 750.00